

ATHENS voice

Η Βουθή καταδίκη της 7ης Μαρτίου

Του Προκόπη Δούκα, σελ. 8

Η επέλαση των μάνατζερ

Του Νίκου Γεωργιάδη, σελ. 9

Τώρα θα δείτε αντιπολίτευση!

Του Άρη Δαθαράκη, σελ. 9

Η «Α.Β.» ξενυχτάει στο Μπουρνάζι

Των Δήμητρας Χιώτη και Ιωάννας Σταυρουλάκη, σελ. 14

Πού θα βρεις τα καλύτερα τυριά της πόλης

Της Τζένης Σταυροπούλου, σελ. 43

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο

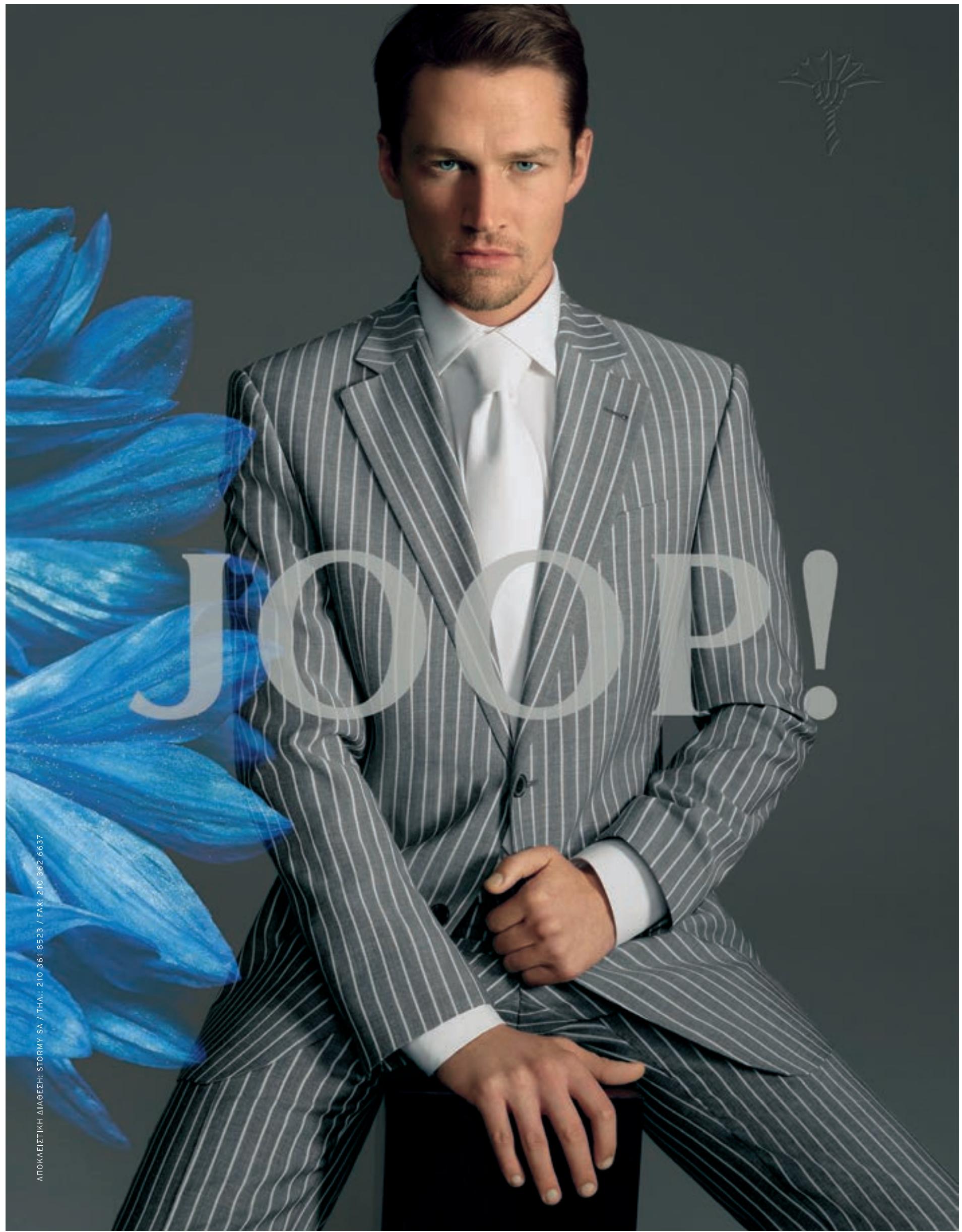
Η τεχνολογία μπαίνει στα κεντρικά ταχυδρομεία της Αθήνας

Του Γιάννη Κωνσταντινίδη, σελ. 13

«HARD CORE»

Η σκληρή και ποιητική ταινία του Ντένη Ηλιάδη

Του Ανδρέα Ράπτη, σελ. 12

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: STORMY SA / ΤΗΛ.: 210 361 8523 / FAX: 210 362 6637

ΘΕΜΑΤΑ

7 Γράμμα από τη Νέα Υόρκη No 7

Της Σάντης Τριανταφύλλου

8 Η «Βουθή» καταδίκη...

Τα πρώτα συμπεράσματα από τις εκλογές της 7ης Μαρτίου. Του Προκόπη Δούκα

9 Η επέλαση των Τίγρεων

Οι μάνατζερ έτοιμοι για εφόρμηση. Του Νίκου Γεωργιάδη

Τώρα θα δείτε αντιπολίτευση!

Του Άρη Δαβαράκη

10 Μορφές με ταυτότητα

Ο Γιώργος Ρόρρης μιλάει στην «Α.Υ.» Του Κώστα Πηγαδά

11 Black Tie

Το σαβουάρ βιβρ των προσκλήσεων. Της Μανίνας Ζουμπουλάκη

12 «Hardcore»

Η Κ. Τσάβαλου μιλάει για την ταινία του Ντ. Ηλιάδη. Του Ανδρέα Ράπτη

13 Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο

Του Γιάννη Κωνσταντινίδη

14 Χαλαρά!

Η «Α.Υ.» ξενυχτάει στο Μπουρνάζι. Των Δήμητρας Χιώτη - Ιωάννας Σταυρουλάκη

15 Metrosexuals

Αρωματισμένοι, μακιγιαρισμένοι, χτενισμένοι και λάτρεις των γυναικών. Οι άντρες των 00s είναι εδώ

Της Νατάσσας Τριβιζά

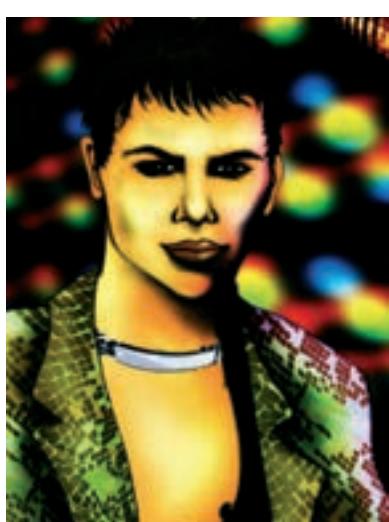
19 Αθήνα 210 Οδηγός

Επιλογές της εβδομάδας
Εστιατόρια, μπαρ, cafés, κλαμπ, επιλεκτικός οδηγός της «Α.Υ.»
Συναυλίες, μουσικές σκηνές, τα live ανά ημέρα
Αίθουσες τέχνης, μουσεία, γκαλερί Θεατρικές παραστάσεις
Σινεμά, αίθουσες, ταινίες, ώρες προβολής

34 Athens Choices. Από τη Γεωργία Σκαμάγκα
Για όσους δεν μιλούν ελληνικά

10 | ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΡΡΗΣ

16 | METROSEXUALS

ΣΤΗΠΕΣ

04 Γράμματα: Οι αναγνώστες της «Α.Υ.» γράφουν

05 Τι γυρεύω εδώ: Αθηναϊκές νύχτες, από τη Μαργαρίτα Μιχελάκου

06 Info-diet: Εβδομαδιαίο χρηματιστήριο αξιών, από τη Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Αυτόπτης Μάρτυς: Από την Α. Μποζώνη
Οι τσίχλες, από τον Νίκο Ζαχαριάδη

17 Style: Από τη Σάντα Σταθάκη

18 2310: Από τον Στέφανο Τσιτσόπουλο

22 Πού τρώμε; Taste police, από τη Νενέλα Γεωργολέ

35 Θέατρο: Από τον Μάκη Μηλάτο
Art: Από την Πέγκυ Κουνενάκη

36 Νέες ταινίες: Από τον Ηλία Φραγκούλη

39 Βιβλίο: Από τους Αγγελική Μπιρμπίλη, Αντρέα Κουλουρίδη

40 Μουσική: Συναυλίες, νέες κυκλοφορίες, από τον Γιάννη Νένε και τον Μάκη Μηλάτο

42 Ταξίδι: Από τον Αλέξη Σταμάτη

43 Say Cheese: Από την Τζένη Σταυροπούλου

44 Stardust: Τι λένε τα άστρα, από τον Γιώργο Πανόπουλο

45 Μίλα μου θρόμικα! Η Μυρτώ Κοντοβά έχει τις απαντήσεις

46 Pa-sport: Ο Αντώνης Πανούτσος μοιράζει μπαλίες

EDITO

Του ΦΩΤΗ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Tο βράδυ της περασμένης Κυριακής τελείωσε ένας ιστορικός κύκλος. Η διαφορά των πέντε μονάδων στο αποτέλεσμα έδειξε αυτό που όλοι φαντάζονταν. Ότι το ρεύμα της αλλαγής ήταν πανίσχυρο. Τέταρτη τετραετία του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία θα αποτελούσε ιστορικό παράδοξο. Η ΝΔ ήταν ο αποδέκτης και κερδισμένος του ρεύματος ως ο αυτονόπτος εκφραστής του. Το ΠΑΣΟΚ, γνωρίζοντας την παντοδυναμία του αιτήματος για αλλαγή, προσπάθησε το τελευταίο διάστημα να παρουσιάσει μια δευτερης εκδοχής αλλαγής, την αλλαγή του εαυτού του. Ήταν όμως μάταιο και πολύ καθυστερημένο. Ο Γ. Παπανδρέου έμοιαζε να δίνει αυτές τις μέρες τους τίτλους των θεμάτων που θα ανέπτυξε στο μέλλον. Των θεμάτων όμως που δεν ανέπτυξαν τα προηγόυμενα χρόνια, καθώς, αν δεν μας διαφέγγει κάτι, το ΠΑΣΟΚ ήταν στην κυβέρνηση. Ο Κ. Καραμανλής συνήθιζε σε αυτή την προεκλογική περίοδο να επαναλαμβάνει ένα ολόγκαν πεντακάθαρο στην αλήθεια του: το ΠΑΣΟΚ κούρασε και κουράστηκε. Με το ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια είχε συνεχώς την αισθηση ότι παντού υπάρχει ένα φράγμα που δεν μπορεί να ξεπεραστεί, μια αναντιστοιχία επιδιώξεων και πολιτικού υποκειμένου που έλεγε συνεχώς, μέχρι εδώ μπορέσαμε εμείς. Όταν το εμείς διευρύνθηκε, ήταν αργά. Η ΝΔ καλλιέργησε το ρεύμα της αλλαγής και εισέπραξε την πολυετή δυσφορία με απόλυτα κατανοπτό και απλό τρόπο: την περιέγραφε. Θύμιζε παλιό ΠΑΣΟΚ των ιστορικών ημερών του. Η περίοδος που άρχισε την περασμένη Δευτέρα είναι μια εντελώς διαφορετική εποχή από την προηγόυμενη προεκλογική, που κράτησε ολόκληρα χρόνια, κουραστικά χρόνια. Μένει να φανεί αν το μεγάλο ρεύμα της Κυριακής είναι απλώς ρεύμα αλλαγής ή ρεύμα συντριπτικής στροφής της ελληνικής κοινωνίας, όπως πολλά σημάδια δείχνουν. Και αντίστοιχα, ποιο ακριβώς ρεύμα θα εκφράσει η νέα κυβέρνηση. Η προεκλογική εμφάνιση της ΝΔ, σοφά ίσως, περιόριζε την αλλαγή στην αλλαγή κυβέρνησης. Ποιες θα είναι οι διαφορές της από την προηγόυμενη; Η νέα κυβέρνηση θα είναι διαφορετική γιατί διαθέτει σεμνότητα και ταπεινότητα. Θα είναι νέα γιατί θα την απαρτίζει η γενιά του Κ.Κ., θα εξαφανίσει τη διαφθορά, γιατί αυτή θα είναι τιμιά. Τα σύγχρονα προβλήματα όμως στην οικονομία, στη διοικηση, στην κοινωνική ζωή απαιτούν πολιτικές επιλογές, όχι ψυχογραφήματα. Αλλιώς, και οι ξεκούραστοι κουράζονται, οι ταπεινοί γίνονται αλαζόνες και οι τιμιοί άπιστοι. Όμως είναι νωρίς ακόμα γι' αυτά. Όπως έδειξε άλλωστε το ΠΑΣΟΚ, παρά τα όσα εκ πρώτης όψεως θα πιστεύει κανείς, η εξουσία εν τέλει εκσυγχρονίζει. Είναι πιθανότερο η εποχή της ΝΔ να είναι μια διακυβέρνηση ενώση σύγχρονου ευρωπαϊκού κόμματος παρά εποχή που θα τη χρωματίσει το σύνθημα «Ελλάδα-Θρησκεία-Ν. Δημοκρατία» που φώναζαν κάποιοι οπαδοί της την Κυριακή το βράδυ. Η ΝΔ εισέπραξε την επιθυμία αλλαγής από παντού, από δεξιά, από αριστερά, από το κέντρο, έγινε πλειοψηφικό ρεύμα και τώρα έχει το δύσκολο έργο να οδηγήσει αυτό το ρεύμα κάπου. Όπως συνήθως συμβαίνει σε τόσο μεγάλα πλειοψηφικά ρεύματα, κάθε συνιστώσα έχει άλλο όραμα για το μέλλον.

Αν η ΝΔ είναι το κόμμα που κυρίως θα μας απασχολεί στο μέλλον, ενδιαφέρον θα έχουν και οι εξελίξεις στο ΠΑΣΟΚ. Ο Γ.Π. παρουσίασε το σχέδιο μιας καινούργιας, μεγάλης μεταρρυθμιστικής παράταξης. Ο τρόπος και ο χρόνος οδήγησαν στην αποτυχία, το ΠΑΣΟΚ δεν μπόρεσε σε ένα μόνια να αφομοιώσει αυτές τις αλλαγές. Η προεκλογική του συμπεριφορά ήταν καταστροφική. Το μισό ΠΑΣΟΚ θεωρούσε ότι η εποχή Γ.Π. σήμαινε παλινόρθωση της προ Σημίτη εποχής. Παρουσίαζαν μια νέα πνευτική ομάδα που θα ανέτρεπε τους μπχανισμούς και στα τηλεοπτικά πάνελ το εγχείρημα του υποστήριζαν οι μπχανισμοί. Εμφάνιζαν και εξαφάνιζαν τον Κ. Σημίτη. Δεν ήταν καν τι ήταν θετικό και τι αρνητικό από την εποχή Σημίτη. Προανήγγελλαν την αναδιάταξη του πολιτικού χάρτη και κατηγορούσαν τη ΝΔ για την πολιτική της πριν από 15 χρόνια! Μιλούσαν για διαφορές προόδου και συντήρησης και, αντί να συζητούν για το περιεχόμενο ας πούμε των φυλλαδίων, έστηναν απίστευτες ιστορίες με ντετέκτιβ, φωτογράφους και εισαγγελείς που απευθύνονταν σε ιστορικά ανακλαστικά, τα οποία όμως η κοινή γνώμη έχει πια ξεπέρασε. Με λίγα λόγια, παρουσίασαν μια δεύτερη εκδοχή της αλλαγής την οποία όμως δεν μπορούσαν να υποστηρίξουν. Επακόλουθο, το Βατερόλο του ντιμπέιτ, όπου οι ρίξεις και οι ανατροπές έμειναν κενές περιεχομένου, ωραίες λέξεις που θα περιλαμβάνουν όλους, δηλαδή κανέναν. Το εγχείρημα του Γ.Π. ασφαλώς θα είναι πολύ δυσκολότερο τώρα από τη θέση της αντιπολίτευσης. Πράγμα που φάνηκε άλλωστε το ίδιο το βράδυ των εκλογών σε κάποια τηλεοπτικά παράθυρα, όταν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ ερμήνευαν το κλεισμό ενώσης ιστορικού κύκλου ως αφετηρία ζεκαθαρίσματος λογαριασμών με τον Σημίτη, τις επιλογές του Γ.Π. και τους νέους συμμάχους. Έχουν χρόνο τώρα όμως μπροστά τους... □

ΑΡΓΗΣΕΣ

Αγαπητή «Athens Voice», με μεγάλη απόλαυση διάβασα τη συνέντευξη του κ. Παπανδρέου στο τελευταίο τεύχος σας. Τόσο οι απαντήσεις του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ όσο και οι ερωτήσεις που εσείς θέσατε μας μετέφεραν ένα κλίμα αισιοδοξίας για το μέλλον, καθώς και γνήσιας ελπίδας ότι μπορούμε να κάνουμε ένα ποιοτικό άλμα στον τρόπο που λειπουργεί η χώρα μας. Ανεκτικότητα, ελευθερία, πρόοδος, υψηλή αισθητική, προοδευτικότητα, κοινωνία πολιτών. Έννοιες που πολλοί κατηγορούν ως άνευ περιεχομένου, αλλά κατά τη γνώμη μου είναι η επιτομή μιας ουσιαστικά νέας εποχής. Μην πτοείστε από τις κακοπροαιρέτες επιθέσεις που δέχεστε από διάφορους αναγνώστες σας, όπως ο κύριος simaloulas@yahoo.gr. Είναι αναμενόμενες, παρ' ότι πάντα θλιβερές. Η «Athens Voice» είναι μια εκδοτική ήσσον. Έχει άποψη. Την υποστηρίζει οθεναρά και τολμηρά. Πιστεύω ότι οι άνθρωποι της «Athens Voice» είστε κι εσείς φορείς μιας νέας αισθητικής και ιδεολογίας, που όλοι θέλουμε επιτέλους να βγει από το περιθώριο και να γίνει κυριαρχη στην κοινωνία μας.

– ΦΙΛΙΚΑ, knd@kol.gr

ΤΥΜΠΑΝΙΣΜΟΙ

Συγχαρητήρια γενικότερα, ειδικότερα στην κυρία Μιχελάκου... Επιτέλους, γραφή με προσωπικότητα! Οχι όμως και στην κυρία Παναγιωτάκη: Μάπα τα «21 γραμμάρια»; Πρέπει να είναι κανείς αναίσθητος για να μηνιώσει με την ταινία... Και τέλος πάντων, η αναισθησία καλό είναι να μη διατυπωνίζεται κιόλας... (με την αρχαία τραγωδία επίσης δεν θα τα πηγαίνετε και πολὺ καλά, φαντάζομαι...) Στην επόμενη στήλη σας βρείτε ακόμα μια ωραία ταινία που ξεχωρίζει και γράψτε ότι είναι μάπα, έτσι θα έχετε πάντα θέμα και θα κάνετε και εντύπωση!

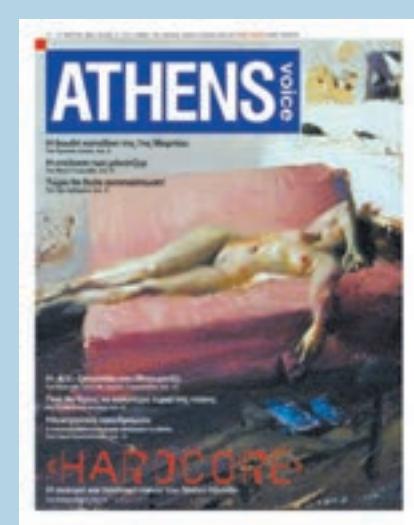
Μεροί για την προσοχή, απλά θα έσκαγα αν δεν τα έλεγα...

– Δημήτρης Κορίζης

ΓΙΑΝΝΗ NENE!

Έχεις πιάσει το ιταλικό vibe άφογα, φίλε μου... Διάβασα αυτά που γράφεις στην «Athens Voice» και τα δυο χρόνια που έζησα στην Ιταλία πέρασαν από τα μάτια μου. Χαιρομαί πολὺ που κάποιος ακόμα ανακάλυψε τους 99 Posse, Subsonica και Almamegretta. Χάρκα που μπόρεσες να διακρίνεις όλες

QUIZ Βρες το παιδί!

DO IT!

Κάθε εβδομάδα ένας καλλιτέχνης αναλαμβάνει να σχεδιάσει το εξώφυλλο της «A.V.». Στο τέλος της χρονιάς όλα τα εικαστικά εξώφυλλα θα συγκεντρωθούν για να εκτεθούν σε κεντρική γκαλερί της πόλης όπου και θα είστε όλοι καλεσμένοι.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Γιώργος Ρόρρης. Γεννήθηκε το 1963 και αποφοίτησε από την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας το 1987. Δάσκαλοί του ήταν οι Παναγιώτης Τέστης και Γιάννης Βαλαβανίδης. Συνέχισε τις σπουδές του στην Καλών Τεχνών του Παρισιού δίπλα στον Leonardo Gremoinini, ενώ από το 1996 διδάσκει ζωγραφική σε συνεργασία με το Κέντρο Γραμμάτων και Τεχνών «Άποψη». Ήδη από το 1988 (με την πρώτη του έκθεση στη «Μέδουσα») εμφανίζεται συχνά στα εικαστικά δρώμενα είτε με ατομικές εκθέσεις –τελευταία του δουλειά έδειξε πρόσφατα στο Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού στη Νέα Υόρκη– είτε συμμετέχοντας με έργα του σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στη Γαλλία. Το 2001 τιμήθηκε με το Βραβείο για Νέους Ζωγράφους της Ακαδημίας Αθηνών.

αυτές τις μαγικές λεπτομέρειες της γλώσσας, της νοοτροπίας και γενικότερα το σύγχρονο ιταλικό ταμπεραμέντο. Αν και δεν τρελαίνομαι για Triziano, βρισκώ τον τρόπο περιγραφής σου super duper και στο εξής θα παίρνω πιο συχνά «A.V.» για να σε διαβάζω...

Auguri e complimenti...

– Στέλλα Κ.

ΚΙ ΕΣΥ ΚΑΛΥΤΕΡΑ!

Συγχαρητήρια Αγγελική Θ. για την άποψή σου περί εθελοντών και τη διάθεση για προσφορά στο κοινωνικό σύνολο. Αν ήταν πολλοί σαν εσένα σ' αυτή τη χώρα-βασίλειο των απομιστών καλοπερασάκηδων, η καθημερινότητα μας θα ήταν πιο όμορφη.

Na περάσεις καλά στους Ολυμπιακούς!

– Εύν Ε.

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ!

Αγαπητέ κύριε Μηλάτε, έχετε την εντύπωση ότι επειδή η «Athens Voice» είναι μια εφημερίδα ευρείας κυκλοφορίας, οι αναγνώστες της είναι άσχετοι από μουσική; Ναι, ο Κιθ Μουν ήταν καταπληκτικός. Μεγάλο λάθος όμως να βγάζετε τον μπασίστα «πιο ενδιαφέροντα» από τον Ρότζερ Ντάλτρεϊ και ακόμα περισσότερο από τον Πιτ Τάουνσεντ! Δηλαδή, ο άνθρωπος που στεκόταν ακίντος (κανείς δεν αμφισβητεί την τεχνική του, εντάξει;) είχε πιο ενδιαφέροντα από τον «ανθρώπινο ανεμόμυλο», όπως αποκαλούσαν τον κιθαρίστα μετά το Γούντοτοκ; Που έχει συνθέσει σχέδιο όλα τα τραγούδια τους, συμπεριλαμβανομένων και της ροκ όπερας «Τόμι»; Μήπως ο Πιτ Τάουνσεντ έχει κάθε δικαίωμα να συνεχίζει με το συγκρότημά του; Όπως και ο Ρότζερ ΜακΓκουΐν συνέχισε με τους Byrds στα 70s, το μόνο αυθεντικό μέλος του γκρουπ στους τελευταίους διόκους.

Είναι έύκολο να στρογγυλοκάθεστε και να βγάζετε συμπεράσματα, ειδικά όταν το άτομο που κριτικάρετε δεν μπορεί να σας διαβάσει! Προτείνω να κάνετε ένα δημοψήφισμα, που είναι και της μόδας τελευταία: «Πρέπει να συ-

νεχίσουν οι Who δίχως τα δύο νεκρά μέλη τους ή όχι;» Αν βγει αρνητικό, να το μεταφράσετε και να το ταχυδρομήσετε στον κύριο Τάουνσεντ. Είμαι σίγουρη ότι θα σεβαστεί τη γνώμη σας και θα διακόψει κάθε συνεργασία με το συγκρότημα που αυτός δημιούργησε προ 30 ετών. Ως φάρσα φυσικά.

– Μετά τιμής, Έφορ Γεωργιάδη

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ!

Πολύ καλό το άρθρο για τη Sinead O'Connor. Αφιερώνω στην «A.V.» το «Harbour» της Sinead από το CD του Moby «18». Τέλειο!

ΙΖΑΜΠΕΛΑ, ΣΟΥ 'ΡΧΕΤΑΙ

Είχα δει το «Μια αιωνιότητα και μια μέρα» του Αγγελόπουλου και δεν το ξανακάνω το άθλημα. Δεν πειράζει, ας αρκεστώ σε έναν Τίκιβερ, Αλμοδόβαρ, Τριερ. Αιτανί, σου 'ρχομαι.

ΤΟ ΕΡΕΥΝΟΥΜΕ

Με όλη αυτή τη φασαρία για το αν θα γίνει ντιμπέιτ ή όχι, εννημερώθηκα από την TV ότι ετυμολογικά προέρχεται από το ελληνικό «δίβατο». Μπορεί να γίνει κάποια έρευνα;

ΔΕΝ ΘΕΣ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ

Θα πίθελα πολύ να διάβαζα σε ένα από τα επόμενα τεύχη σας ένα άρθρο για τη σχέση μουσικής και πολιτικής. Υπάρχει σχέση; Τι υποδηλώνει; Πόσο φαντασία χωρά; Και ποια είναι η σχέση των αρχηγών κομμάτων με τη μουσική;

– Κατερίνα, μια τακτική αναγνώστρια που θέλει να πάψουν να υπάρχουν ά-μουσοι ανθρώπων στον κόσμο αυτό

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά, ή στο fax της «A.V.», ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Γράμματα», ή με SMS AVCOR, κενό και το μήνυμά σου στο 4220

(Τα γράμματα δεν θα πρέπει να ξεπερνούν τις 100 λέξεις. Αλλιώς θα δημοσιεύονται συντομευμένα. Γράμματα χωρίς ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και πλέον όνταν θα ξαναδημοσιευτούν)

Κάθε μήνυμα κοστίζει € 0,25 + ΦΠΑ 18%

ΑΝ ΕΙΣΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ ΕΝΩ ΜΙΚΡΟΣ ΗΘΕΛΕΣ ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΨΗΛΙΚΑΤΖΙΔΙΚΟ ΚΑΙ ΝΑ ΖΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΤΟΥ ΜΟΥΓΕΡ, ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΤΑ ΕΧΕΙΣ ΣΚΑΤΩΣΕΙ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί μοιάζουν μεταξύ τους τα ζευγάρια;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Γιατί είσαι ό,τι τρως.

Ο Φέθρι, γιος του Ευγένιου Ντακ και της Ανατέλας Ανεμοδούρη, πρώτος ξάδελφος του Ντόναλντ και του Γκαστόνε, δημοσιογράφος, άγαμος, προσωπικό στυλ ντυσίματος, βλέμμα αλλούτερο. Ο «Νόμος του Μέρφι» λέει ότι, αν κάτι μπορεί να πάει στραβά, θα πάει. Ο «Νόμος του Φέθρι» λέει ότι, αν κάτι μπορεί να πάει καλά, θα πάει στραβά. Παραδείγματα:

- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι, αν γνωρίσεις κάποιον τόσο τέλειο που να σκεφτείς «δεν είναι δυνατόν να μου συμβαίνει αυτό», τότε πραγματικά δεν σου συμβαίνει αυτό.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι ο τύπος που γνώρισες με τη μύτη μπουγατσομάχαιρο είναι η εξαιρεστικότητα στον κανόνα.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι οι τύποι με τα καφέ μαλακά πουλόβερ και τις μεγάλες μαλαπέρδες

ζουν μόνο στην ιδέα του Νεσκαφέ.

- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι η εμπειρία σου στο σκληρό εμπόριο (έκανες μεγάλα παζάρια στην ανταλλαγή χαρτών αλληλογραφίας Σάρα Κέι στο σχολείο) δεν πρόκειται να σε βοηθήσει με τις πωλήσεις του Zara.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι ψωνίζοντας στο Internet μαθαίνεις ότι το 40άρι του Ungaro είναι το 48 της Zara (αναπτερώνεται το ηθικό των κυριών των Lions).
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι, όταν φοράς το λευκό κολλπό σου φόρεμα και περπατάς αγέρωχη στο μπαρ, το λευκό κολλπό φόρεμα σου έχει μπει στον κώλο.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι θα πας για κούρεμα τη μέρα που έχει xωρίσει ο κομμωτής.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι τη μέρα που καλλιεργείς τρίχα για την επόμενη χαλάουνα και φοράς ένα από τα μπαμπακέρα βρακιά της περιόδου

δου, εκείνη τη μέρα θα σου κάτσει ο σωσίας του Μπραντ Πιτ που συνέχει στο «Soul». Κλισέ, αλλά δεν διαφεύστηκε ποτέ.

- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι τη μέρα που έχεις βγει κατευθείαν από τη δουλειά και είσαι χάλια θα πέσετε πάνω στην πρώην του σωσία... μπλα μπλα μπλα.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι τη μέρα που είσαι στις ομορφιές σου και ετοιμοπόλεμη ο μόνος που θα σε πλησιάσει είναι ο τύπος δίπλα στην τουαλέτα με το «πλαγιοδάνειο» (όλο το πλαϊνό μαλλί πατικωμένο για να κρύβει τη φαλάκρα).
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι τη μέρα που είσαι στις ομορφιές σου και ετοιμοπόλεμη ο μόνος που θα σε πλησιάσει είναι ο τύπος δίπλα στην τουαλέτα με το «πλαγιοδάνειο» (όλο το πλαϊνό μαλλί πατικωμένο για να κρύβει τη φαλάκρα).
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι τη μέρα που περιμένεις τον τύπο με το πλαγιοδάνειο με zαρτίρες και έχεις προπονηθεί στον χορό της κοιλιάς, εκείνη τη μέρα θα έχει φάει δεκαπέντε σουβλάκια και το μόνο που θα μπορεί να κάνει είναι να σουρθεί στα τέσσερα μέχρι τον καναπέ.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι ο κούκλος μαύρος (να σου φύγει η πιτυρίδα) που συστήθηκε ως μπασκετμπολίστας του Άρη πουλάει την άλλη μέρα CD στην καφετέρια της γειτονιάς σου.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι μια μέρα θα ξανάρθουν στην μόδα οι γκέτες.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι, αν σε φλερτάρουν δύο φίλοι, θα διαλέξεις τον ηλιθιο.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι ο άλλος φίλος ποτέ δεν κατουράει σε δέντρο όπου έχει κατουρήσει ο ηλιθιος.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι το 32 δεν είναι πλικία, είναι νούμερο σουτιέν.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι το 33 δεν είναι νούμερο σουτιέν, είναι τριγλυκερίδια.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι κάποια μέρα θα ακούσεις ότι είσαι μεγάλο νούμερο και θα εννοούν σε ρούχα.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι καλό είναι να δινεις τα καλύτερά σου χρόνια χέρι με χέρι με ένα καλό κόσμημα.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι μια μέρα ο πρώην συγκάτοικός σου θα βγει βουλευτής και τότε ακριβώς θα καταλάβεις τι είναι πολιτική.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι ακριβώς τη σπιγμή που λες ότι, εντάξει, έπιασα πάτο, τίποτα δεν μπορεί να πάει χειρότερα, κάπι γίνεται και ανακαλύπτεις ότι κάτι ακόμα μπορεί να πάει χειρότερα.
- Ο Νόμος του Φέθρι λέει ότι, αν είσαι αρθρογράφος και μικρός ήθελες να έχεις ψηλικατζίδικο και να ζεις στο παπούτσι του Μούγερ, σημαίνει ότι τα έχεις σκατώσει.

JIMBO DE LA NOCHE

Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΦΩΝΤΑΣ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ NANO ΑΠΟ ΤΗΝ «ΑΜΕΛΙ». ΕΔΩ ΣΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ

Για τον καλύτερο «ρεγκαέ» νιράμερ της πόλης
Θέμην Τάταρην, οι φίλοι σου σε χαρτετούν. Η Γιάννα, η Μάνια, ο Αιμωνάς, ο Μιχάλης, ο Κρης από το Λος Αντζελες, ο Γιάννης και η Κατερίνα, ο Nikos, ο Βαγγέλης, ο Άκης, η Αθανασία, ο Στάθης, ο Χαλαζάρης και η Πατρίτσια, οι φίλοι σου από το «Σκουφάκι», η Ιθάκη και όλη η πόλη σου στην τραγουδά το «Shake» των Oh My Garden. □

Όπως συμβαίνει συνήθως, ξυπνάς ένα πρωί και ο χειμώνας έχει περάσει σαν αρρώστια. Είναι *άνοιξη*. Η άνοιξη ήρθε στη Νέα Υόρκη, παρόλο που τα δέντρα παραμένουν γυμνά, παρόλο που στα πεζοδρόμια έχει παγώσει το παλιό χιόνι. Όλες αυτές τις εβδομάδες σκεφτόμουν το «Don't Eat the Yellow Snow» του Ζάπα: το χιόνι κιτρίνισε, και τώρα, επιτέλους, θα λιώσει. Σκεφτόμουν τον Ζάπα όχι μόνο επειδή είμαι πεντακοσίων ετών, αλλά επειδή ακούω από το πρωί ως το βράδυ τον σταθμό 104,3 που βάζει όλο τα ίδια και τα ίδια αρχαία ροκ τραγούδια. Η δισκοθήκη του δεν πρέπει να ξεπερνάει τα διακόσια CD. Είναι ο μοναδικός ροκ σταθμός στην πόλη. Οι άλλοι σταθμοί παίζουν χιπ χοπ, ισπανικά σκυλοτράγουδα και Μπεϊονσέ, που δεν ακούγεται μεν, αλλά έχει ωραία πόδια, τα οποία δείχνει όπως η Tivà Τέρνερ παλιότερα. Αν και όχι στο ραδιόφωνο. Ήρθε λοιπόν η άνοιξη, αβέβαιη, όπως κάθε χρόνο: άλλαξε το φως, ο αέρας μυρίζει διαφορετικά, οι σκιούροι καζένουν τους διαβάτες από τις ρίζες των δέντρων. Και ο δήμαρχος εξεργάζεται σχέδιο για να συμμαζέψει την υπερβολή της ζωής στη Νέα Υόρκη: ο πληθυσμός διασκεδάζει υπερβολικά· η παραγωγικότητα υπονομεύεται· άρα, τα κεφάλια μέσα. *Na κοιμάστε νωρίς, να ξυπνάτε νωρίς, να παρκάρετε νωρίς.* Δεν θέλω ακρότητες. Παρά τις αντιδράσεις, αναμέ-

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ NO 7

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

νονται νομοσχέδια που θα περιορίζουν τις άδειες οινοπνευματωδών, μετατρέποντας έτοι πολλά μπαρ και κλαμπ σε καφενεία για γκαζόζες, καθώς και τα ωράρια λειτουργίας, τα οποία θα στέλνουν τον κόσμο στο σπίτι του με τις κότες. Όχι ότι υπάρχουν κότες στη Νέα Υόρκη. Έτσι, καμιά διακοσμητική χιλιάδες εργαζόμενοι θα γίνουν άνεργοι: σερβιτόροι, υπηρετοί ταξιτζίδες και άλλοι επαγγελματίες της νύχτας δεν θα ξέρουν τι να κάνουν. Χωρίς αμφιβολία, οδεύουμε προς μια καινούργια Ποταπαγόρευση, που θα συνοδεύεται και από Συσκότιση. Σε λίγο αναμένονται και νόμοι απαγόρευσης κυκλοφορίας, σαν αυτούς που ισχύουν στις μικρές επαρχιακές πόλεις, όπου οι μαθητές απαγορεύεται να κυκλοφορούν μετά τις δέκα το βράδυ. Νομίζω ότι αν ήμουν δεκαπέντε ετών θα προσχωρούσα σε συμμορία του δρόμου και

θα τα 'κανα όλα γυαλιά καρφιά. Ελπίζω ότι κάποιοι θα βρεθούν να τα κάνουν. Μετά τη βόμβα των αυτοκτονιών Παλαιστινίων σε λεωφορείο στην Ιερουσαλήμ, φοβάμαι πως γυαλιά καρφιά θα τα κάνουν οι Εβραίοι. Ανέκαθεν στη Νέα Υόρκη, θα τα τολμούσα να αναρωτηθώ μεγαλόφωνα μήπως –λέμε, *μήπως* – οι Παλαιστινίοι έχουν κάποιο δίκιο, επακολουθούσε σύρραξη. *Αντισημίτισσα!* Nazi! Τώρα, δεν μιλάω καθόλου: φοβάμαι για τη σωματική μου ακεραιότητα. Δεν είμαι ο μόνος: ο Μάικλ Μουρ, που ξεστόμισε ότι το Ισραήλ είναι απειλή για τη διεθνή ειρήνη, δέχτηκε απειλές κατά της ζωής του και τώρα κυκλοφορεί με δύο σωματοφύλακες. Δεν τον βλέπω καθόλου καλά: το περιοδικό «*New Yorker*», που θεωρείται το πιο έγκυρο στη Νέα Υόρκη (έχω άποψη για την εγκυρότητά του, αλλά δεν την αναλύω), αφιέρωσε ένα ολόκληρο τυπογραφικό για να τον καθυβρίσει. Μαζί μ' αυτόν έβρισε και τους Ευρωπαίους που διαβάζουν και ακούνε ένα βλαχαδερό από το Φλιντ του Μίσιγκαν το οποίο επιτίθεται συστηματικά κατά της πατρίδας του. Μιλώντας για πατρίδα, έκανα δύο φιλελληνικές πράξεις! Μάλιστα! Πρώτον, είδα τον «Αγαμέμνονα» του Αισχύλου στο θέατρο, με Κλυταιμνήστρα την Ολυμπία Δουκάκη και Αγαμέμνονα τον Λούι Ζόριτς. Οι ηθοποιοί ήταν καλοί, όπως και η γενική σκηνή.

MAKEUP

● Η ατάκα του **Μπίλι Κρίσταλ** τη βραδιά των φετινών Όσκαρ: «Πρωτοπαρουσίασα τα Όσκαρ πριν από 13 χρόνια όπου όλα ήταν διαφορετικά: Πρόεδρος ήταν ο Μπους, η οικονομία είχε πάρει την κατιούσα και μόλις αρχίζαμε το πόλεμο με το Ιράκ!»

● Μάθε όλα όσα συμβαίνουν πάνω από το κεφάλι σου με το «Βιβλίο των αστερισμών» του Robin Kerrod. Οι μύθοι, οι θέσεις και οι τρόποι εντοπισμού των ουράνιων σωμάτων στον υπερβολικό ουρανό. Σκέτο ποίημα!

● Η μικρή **Σκάρλετ Γιόχανσον** στο «Κορίτσι με το μαργαριταρένιο σκουλαρίκι», μια ταινία σαν να βλέπεις πίνακα του 17ου αιώνα. Είναι και μια ευκαιρία για να μάθεις τι χρώμα έχουν τα σύννεφα.

● «**Perfectly Real**», το καινούργιο σου make up για κανονικές επιδερμίδες. Γιατί προσαρμόζεται στις αλλαγές που συμβαίνουν στην επιδερμίδα και είναι για όλες τις ηλικίες. Γιατί σου δίνει ένα φυσικό λουκ. Γιατί με τη νέα τεχνολογία των μικρο-κρυστάλλων (Micro Mirrored Pigment) παραπλανά το μάτι και κάνει την επιδερμίδα να φαίνεται φυσική και όχι «σοβατισμένη». Γιατί μπορείς να μεγαλώσεις με αυτό.

● Το τέλος της ψυχοθεραπείας μας, το τέλος των εκπτώσεων στην αγορά!

● Τίποτα πιο όμορφο αλλά και τίποτα πιο δύσκολο να συνδυαστεί από μια άσπρη δερμάτινη γυναικεία τσάντα!

● Η μόδα με τα μπλε φωτάκια. Κοσμούν κτύρια, κοσμούν αυτοκίνητα, κοσμούν πινακίδες. Η νέα εμμονή της πόλης μάς έχει αλλάξει τα φώτα.

MAKEDOWN

● Κλείσε την τηλεόραση. Είναι μια απατηλή ψευδαίσθηση. Κανείς δεν ζει τη ζωή του επειδή την παρακολουθεί.

● Όταν η μόδα βρίσκεται σε αμηχανία ανατρέχει στα revivals. Η ιστορία όντως επαναλαμβάνεται μία φορά ως τραγωδία και μία ως στυλ!

LIVE
PERFECTLY
REAL!

H «A.V.» και τη
CLINIQUE
προτείνουν έναν
οδηγό επιβώσης
με τα πράγματα
που πρέπει να
προσέξεις και
εκείνα που πρέ-
πει να αποφύγεις
για να περάσεις
μια ενδιαφέρου-
σα και χαλαρή
εβδομάδα

CLINIQUE

Δοκιμασμένα να μην
Προκαλούν Αλλεργία.
100% Χωρίς Άρωμα.

ΑΝ ΕΙΧΑΝ ΕΝΑ ΣΥΝΘΗΜΑ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ,

ΑΥΤΟ ΉΤΑΝ ΤΟ «ΕΞΩ ΤΟ ΠΑΣΟΚ». ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ
ΔΕΝ ΜΕΤΡΗΣΕ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΟΣΟ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ
ΚΟΥΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΕΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙ-
ΣΜΟΥ, ΤΗ ΔΙΟΓΚΩΣΗ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΔΕΝ ΚΑΤΑ-
ΦΕΡΕ ΝΑ ΑΠΟΤΡΕΨΕΙ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

Ούτε οι (όποιες) ιδεολογικές διαχωριστικές γραμμές, ούτε το ελκυστικό των ανοιχτών αντιλήψεων του Γιώργου Παπανδρέου, ούτε καν οι γκάφες που προκάλεσαν την οργή του Κώστα Καραμανλή (με τα αμίμπτα αυτογκόλ για τα «δικά μας παιδιά», τους «10.000» και τον χαρακτηρισμό του

ΠΑΣΟΚ από νωρίς έκασε τη δυνατότητα των 120 εδρών. Η Αριστερά κράτησε ουσιαστικά αλώβητες τις δυνάμεις της, παρά το μικρό θρίλερ που παιχτήκε (και πάλι) με τον ΣΥΝ. Αδιαμφισβίτητη πάντως είναι η συντηρητική στροφή του εκλογικού σώματος, καθώς ΝΔ και ΛΑΟΣ μαζί πλοσίασαν σχεδόν την απόλυτη πλειοψηφία σε ψήφους. Ειδικά για το κόμμα του Γιώργου Καρατζαφέρην (για το οποίο οι ερευνητές περιμένουν να κάνει εντυπωσιακό ντεμπούτο), υπήρξε μεγάλη αγωνία στις εταιρείες μετρήσεων, καθώς πολλοί από τους ψηφοφόρους αυτού του ιδεολογικού χώρου παραπλανούν πολύ συχνά τους δημοσκόπους, είτε από αντίδραση είτε επειδή «ντρέπονται» να αποκαλύψουν την προτίμοτή τους.

Για τον Κώστα Καραμανλή ήταν ένας θρίαμβος της μετριοπαθούς γραμμής που έχει χαράξει εδώ και πολύ καιρό, με κύριο εκφραστή προς τα έξω τον Θεοδωρή Ρουσόπουλο. Μια από τις δύο μεγάλες προκλήσεις που έχει να αντιμετωπίσει είναι η συγκράτηση των φυγόκεντρων δυνάμεων μέσα στην ίδια την παράταξή του, που εκφράζονται παλαιοκομματικά έως και ακροδεξιά – και πάντως όχι στη γραμμή του «μεσαίου χώρου». Το δέλεαρ της εξουσίας τον βοήθησε μέχρι τώρα (και με μεγάλες προσπάθειες) να κρατά το χαλινάρι. Η ίδια η εξουσία θα δείξει τι πραγματικά θα γίνει. Το άλλο μεγάλο στοιχήμα είναι αυτή καθαυτή η διακυβέρνηση της χώρας, με τα μεγάλα εθνικά θέματα όπως το Κυπριακό και η Ολυμπιάδα να zπούν πιεστικά και άμεσα τους σωστούς χειρισμούς.

πετυχαί και αρέσου τους οικογένειες με βάση την απειρία στην ιδιαίτερη πολιτική της. Αν ο νέος πρωθυπουργός έχει να αντιμετωπίσει την απειρία στην ιδιαίτερη πολιτική της, το ίδιο ισχύει και για το σύνολο του πολιτικού κόσμου. Στη σύνθεση της νέας Βουλής περιλαμβάνονται πολλά νέα πρόσωπα, που δεν διακρίνονται για το βάθος της (πολιτικής) σκέψης τους. Στη lifestyle τηλεοπτική δημοκρατία μας, οι ψηφοφόροι όλων των κομμάτων έβαλαν σταυρό σε πρόσωπα που είναι απλώς νέα, όμορφα, γνωστά από το γυαλί ή γόνοι πολιτικών. Στα θετικά της «ανανεωτικής» συμπεριφοράς, η απόρριψη πολλών «παλαιοκομματικών» προσώπων και αρκετών από τα επιβαρυμένα στη συνείδηση του κόσμου «ιστορικά στελέχων».

Τα ρεκόρ στους σταυρούς έγιναν από νωρίς γνωστά, καθώς για πρώτη φορά μετρήθηκαν (με σχετική ακρίβεια) από το exit poll της NET. Εντυπωσιακή η επικράτηση της Μιλένας Αποστολάκη και του Κυριάκου Μητσοτάκη στην «τεράστια επικράτεια» της Β' Αθηνών. Το «απόλυτο» ρεκόρ όμως έγινε στην Α' Πειραιώς από τον εξαιρετικά δημοφιλή Παναγιώτη Φασούλα, που κέρδισε το 60% της προτίμησης των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, αλλά απώλεσε την έδρα λόγω της εξομάλυνσης και της παρουσίας του Κώστα Σημίτη στο ίδιο ψηφοδέλτιο, ο οποίος ως πρώτην πρωθυπουργός «παίρνει» ως σταυρούς όλες τις ψήφους. Ήταν η πιο «σύντομη» εκλογική βραδιά των τελευταίων δεκαετιών. Το μέγεθος της ψαλίδας και η γρήγορη επιβεβαίωση της ακρίβειας των περισσότερων προγνώσεων δεν άφησαν περιθώρια για κανένα «θρίλερ» – καμιά σχέση με τις αλλεπάλληλες ανατοροπές του 2000.

Κάποιοι λένε ότι η ετυμογορία του ελληνικού λαού ήταν και πάλι «σοφή». Τιμώρησε αυτούς που ἐπρεπε, ἔδωσε ευκαιρίες και στους δύο νέους αρχηγούς και ζήτησε επιμόνως «ανανέωσην». Οι διπλώσεις νικητή και πτημένου έκαναν την πρώτη καλή εντύπωση, με την επίκληση της «ταπεινότητας», τη συναινεστή και τη μετριοπάθεια που επαγγέλθηκαν. Το αν θα συνεχιστεί αυτή η καλή εντύπωση απομένει να το δούμε... **A**

Του ΠΡΟΚΟΠΗ ΔΟΥΚΑ

Ση, αλλά σίγουρα όχι από τον δεύτερο, με την επίκληση της «δυναστείας» στα προεκλογικά σποτ και τις αντιδεξιές κορόνες (που ερχόταν και σε ευθεία αντιθέση με τη συνεργασία με Μάνο και Ανδριανόπουλο).

Είναι πραγματικά εντυπωσιακό ότι σε αυτές τις εκλογές περισσότεροι από ποτέ αποφάσισαν την ίδια μέρα, σχεδόν πάνω από την κάλπη. Περίπου το 10% του εκλογικού σώματος (8,9%, σύμφωνα με το exit poll της Kappa Research) εκφράστηκε «βουβά» την τελευταία ημέρα, δίνοντας μαζί με τους πολλούς που αποφάσισαν την τελευταία εβδομάδα την καθαρή νίκη στον Κώστα Καραμανλή. Οι δημοσκόποι το ήξεραν από νωρίς. Όχι μόνο γιατί σχεδόν όλες οι έρευνες έδειχναν σταθερό προβάδισμα της ΝΔ, με 3 ή 4 μονάδες, αλλά και για έναν άλλο λόγο. Οι ψηφοφόροι του απογεύματος (5.00-7.00), που ξυπνούν αργά ή παραμένουν αναποφάσιστοι μέχρι την τελευταία στιγμή (και παραδοσιακά ψηφίζουν πιο «προοδευτικά» ή είναι πιο ευάλωτοι στη γοντεία αυτού που εκφράζει ο Παπανδρέου), απλούστατα δεν υπήρχαν! Η διαδικασία είχε ουσιαστικά τελειώσει στις 5.30, με τα περισσότερα εκλογικά τμήματα να είναι άδεια... Ή δεν πήγαν καθόλου ή είχαν πάει νωρίτερα και είχαν ρίξει «δαγκωτή» την ψήφο αποδοκιμασίας.

Η ευρεία γύνη της ΝΔ έχει βεβαιώσει αντανάκλασή της στις πολιτικές εξελίξεις της ερχόμενης χρονιάς (με τις προεδρικές εκλογές), καθώς το

**ΚΑΠΟΙΟΙ ΛΕΝΕ ΟΤΙ Η ΕΤΥ-
ΜΗΓΡΟΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΔΛΑΟΥ ΉΤΑΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙ «ΣΟ-
ΦΗ». ΤΙΜΩΡΗΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΠΟΥ ΕΠΡΕΠΕ, ΕΔΩΣΕ ΕΥ-
ΚΑΙΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΝΕ-
ΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΕ
ΕΠΙΜΟΝΩΣ «ΑΝΑΝΕΩΣΗ»**

ΤΩΡΑ ΘΑ ΔΕΙΤΕ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ!

Του ΑΡΗ ΔΑΒΑΡΑΚΗ

Θρίαστε, πολύ απλό ήταν: έγιναν εκλογές και βγήκε το κόμμα που πήρε τις πιο πολλές ψήφους – αυτό που ψηφίζω κι εγώ. Χάρη στην Τζοβάννα, στον Βύρωνα και σε κάτι άλλες ανοησίες, παραλίγο να μείνουμε για άλλη μια φορά επαναξεταστοί, τη γλιτώσαμε όμως. Ούτε τα κόλπα του Κώστα Λαλιώτη, οι παρακολουθήσεις, οι κίτρινοι φάκελοι και τα λοιπά παλαιοπασοκικά γκανιά πιάσανε τόπο. Ο τόσο φιλικός, συμπαθής, εξαιρετικός κοσμοπολίτης Γιώργος Παπανδρέου δεν έπεισε στον ρόλο του μετεψηφιλιακού «αντιδεξιού», και τις δυο τελευταίες εβδομάδες καταμπέρδεψε τον κόσμο ως εν μέρει εθνικός και εν μέρει χριστιανίζων, μια στο Κιλελέρ και μια στο CNN. Τέλος καλό, όλα καλά πάντως. Χωρίς πλάκα: σημασία έχει ότι λειτουργεί άφογα η δημοκρατίας μας, ενταγμένη πια οργανικά και στους παγκοσμίως αποδεκτούς ευρωπαϊκούς θεσμούς των οποίων αποτελεί μέρος. Και σημασία έχει ότι, εκτός από μια εν δυνάμει καλή κυβέρνηση –κατά τη γνώμη μου–, έχουμε και μια υγείστατη και αξιολογότατη αντιπολίτευση, μ'έναν αρχηγό πολύ αγαπητό ακόμα και στους αντιπάλους του. Η μόνη σημαντική διαφορά της κυβέρνησης που μόλις ορκίστηκε από τις κυβερνήσεις Σημίτη είναι πως οι καινούργιοι είναι ξεκούραστοι και πύρκαυλοι (με όλο το θάρρος), ενώ οι άλλοι όσο να 'ναι, τόσα χρόνια στα υπουργεία, τη χρειάζονται μιαν αγρανάπαυση. Τώρα τι θα γίνει με τον Μάνο και τη Μαρία, τον Ανδριανόπουλο και τον Ανδρουλάκη, αν θέλετε μια πρόβλεψη, γρήγορα τους βλέπω ανεξάρτητους και μακριά κι αλάργα από το υπόλοιπο ΠΑΣΟΚ. Δεν ξέρω ποιανού ιδέα ήτανε η μετάκλησή τους στον θάσο, αλλά ήταν μια πολύ κακή ιδέα (για το ΠΑΣΟΚ εννοώ, τη Νέα Δημοκρατία μια χαρά την εξυπέρετησε). Όσο για το πολυδιαφημισμένο σενάριο περί νέων εκλογών με αφορμή την Προεδρία της Δημοκρατίας, φρόντισε η άνωθεν οικονομία να το ακυρώσει. Με 116 (117) ψήφους δεν μπλοκάρεται από το ΠΑΣΟΚ η εκλογή, ειδικά αν ο προτεινόμενος Πρόεδρος είναι προσωπικότητα προερχόμενη από το ΠΑΣΟΚ ή την Αριστερά –που μια χαρά τα πήγε, λαμβανομένης υπόψη και της αγριότατης πολώσεως. Είδατε πόσο σοβαρός είμαι σήμερα ο Αλφα-Βίτης; Άμα μιλάς «πολιτικά» πρέπει να προσέχεις – αυτό έμαθα από τα τηλεοπτικά παράθυρα και τις έγκυρες εφημερίδες τόσες εβδομάδες. Πρέπει να φοράς το κορσεδάκι σου και να μετράς τις παρόλες σου μη σου ξεφύγει καμιά σαχλαμάρα και εξοριστές σους ελαφρούς – σαν την Τζοβάννα. Την πατήσαμε την μπανανόφλουδα στις αρχές της δεκαετίας του '90 με την Πολιτική Άνοιξη, και ο Αντώνης Σαμαράς χρειάστηκε να διασχίσει μια δεκαετία πολιτικής ερήμου για ν' αρχίσει τώρα πάλι να επανεντάσσεται στη δημοιουργική ομάδα: αν το μητσοτακάικο επιμείνει στις «σκληρές» θέσεις του, ελπίζω να τον δω αν μη τι άλλο επίτροπο στην ΕΕ – μέχρι να ολοκληρώσει με το Κυπριακό ο Μολυβάτης, να πάει η Ντόρα στο Εξωτερικών και να διαπρέψει στο υφυπουργείο του Κυριάκος. Άκου τώρα να δεις τι προϋποθέσεις τίθενται για να γυρίσει ο ήλιος. Όσο για τον Γιώργο, η καλύτερή του, αν θέλετε τη γνώμη μου. Την είδα εγώ στο πρόσωπο της Άντας την τεράστια ανακούφιση – που ΔΕΝ κερδίσανε. Έχουν τώρα όλο τον χρόνο να δουλέψουν μεθοδικά και δημιουργικά, να φτιάξουν τη δικιά τους ομάδα, να απαλλαγούν από ότι τους βαραίνει και να περιμένουν τη σειρά τους. Υγεία να 'χει, αργά ή γρήγορα ο Γιώργος Παπανδρέου θα γίνει πρωθυπουργός. Γιατί να βιαστεί, αφού όπως έχουμε ξαναπεί, ο χρόνος είναι ένα παιδί που παίζει; ●

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Ο Νίκος Αθανασάκης ήταν ο μόνος στην Χαριλάου Τρικούπη που άντεχε στην πίεση εκείνην την αποφράδα ημέρα της 7ης Μαρτίου. Στην αιθουσα Τύπου οι υπολογιστές δεν λειτουργούσαν. Τα στελέχη (ποια στελέχη;) προσπαθούσαν να καταλάβουν πώς το επιτελείο (ποιο επιτελείο;) του Γ. Παπανδρέου επέμενε έως και την τελευταία στιγμή να διοχετεύει ποσοστά προβλέψεων που δεν είχαν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Το βράδυ του ντυμέπει τα ποσοστά του ΠΑΣΟΚ κατέρρευσαν και μια μαύρη τρύπα της 10% εμφανίστηκε για να επισκιάσει τις φιλοδοξίες των παράδοξων (μήπως και ματαιόδοξων;) συμβούλων που περιστοίχιζαν τον νέο ηγέτη της ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας (ποιας σοσιαλδημοκρατίας;) Ο τελευταίος σοσιαλδημοκράτης, αν όχι και ο πρώτος, ήταν ο Κώστας Σημίτης, που καταδικάστηκε να παρακολουθεί τη συντριβή του δικού του συστήματος εξουσίας. Ο Νεονάκης στα κάτεργα της λίθης, ο Πανταγιάς, ο Μανίκας, ο Μαντέλης, ο Τσουκάτος στην απελποτική μοναδιά του τίποτα. Το κατάλευκο χαμόγελο του Παπαντωνίου πάγωνε μπροστά στην οθόνη με τα αποτελέσματα. Τελευταίος εξελέγη βουλευτής στην Α' Αθηνών. Ο Τσοχατζόπουλος έδινε άδοξα την μάχη στη Θεοσαλονίκη, μόλις τέταρτος στη λίστα της αποτυχίας. Ο Βαλυράκης εκτός νυμφώνος. Ο Αροέντης αγκαλιά με τη λησμονιά. Οι Τζουμάκας, Μπίστης, Καγής στη Β' Πειραιώς εκτός Βουλής.

Η τιμωρία Το σύστημα εξουσίας Σημίτη πλήρωσε την απίστευτη κομπίνα του 1999-2000. Οι καραδοκούσες Κασσάνδρες την επομένη της συντριβής υπενθύμιζαν, κατόπιν εορτής, ότι αμέσως μετά τις εκλογές του 2000 κατέστη αντιληπτό από το περιβάλλον Σημίτη ότι η κοινωνία δεν είχε αποδεχθεί το φιάσκο του χρηματιστηρίου και ότι καταλόγιζε την ευθύνη στην ίδια τη φιλοσοφία του

τότε πρωθυπουργού. Η κυβέρνηση κρατήθηκε όσο κρατήθηκε λόγω της ανοχής της διαπλεκόμενης πραγματικότητας. Το σύστημα διακίνωντας την πληροφορία που τόσο άριστα έσποιες η οκταετία Σημίτη, με την αλληλουχία εξαρτήσεων συμφερόντων, λόγη μάσκης πέσεων και πολιτικής, έδρασε αποτελεσματικά. Η επιβίωση του συστήματος εξουσίας ήταν εγγυημένη έως και την τελευταία στιγμή. Η εικονική πραγματικότητα μιας τηλεοπτικής εξουσίας, τα πρωτοσέλιδα των συγκεκριμένων εφημερίδων, οι αναλύσεις των συγκεκριμένων αναλυτών εγγυήθηκαν την ασυλία στο ολιγοπόλιο της νομής του πλούτου. Όταν τα ισχυρά συμφέροντα αντελήφθησαν τη στροφή της κοινωνίας, τότε απαίτησαν και έλαβαν κάποιον επιπλέον χρόνο για την οικοδόμηση νέων οδών πρόσβασης στην επερχόμενη νέα εξουσία. Ορισμένοι τα κατάφεραν. Άλλοι όχι. Μερικοί ψάχνονται ακόμη. Παράλληλα με τη συντριβή του συστήματος Σημίτη και την παραδειγματική τιμωρία στις κάλπες των άμεσων συνεργατών του, η κοινωνία έδειξε με το δάχτυλο εκείνην την παράπλευρη εξουσία του ολιγοπολίου της πληροφορίας. Δημοσκοπήσεις και δημοσκόποι σε μια άνευ προγνούμενου ενορχήστρωση διαλαλούσαν ψευδές προϊόν. Όχι, η κοινωνία δεν μεταπήδωσε στη Δεξιά ούτε έγινε δεξιά. Την οδήγησαν στη Δεξιά τα καμώματα των «ειδικών» επικοινωνιολόγων. Ανεξάρτητα από τις πολιτικές θέσεις του καθένα, τη νύχτα της 7ης Μαρτίου κέρδισε η πολιτική έναντι της λατρείας της επικοινωνίας. Το εκλογικό σώμα τιμώρησε το ΠΑΣΟΚ καταδικάζοντας την κυβέρνηση Σημίτη, και ένα ποσοστό της τάξεως του 12% που ψήφιζε

τον πρώην πρωθυπουργό μετανάστευσε στη ΝΔ. Το 30% των ψηφοφόρων της ΝΔ είπε όχι στη νοοτροπία του συστήματος εξουσίας και, από τους υπόλοιπους, πάνω από τους μισούς επέλεξαν πρόσωπο, τον Καραμανλή, και όχι κόμμα.

Η μουσουλμανική μειονότητα ψήφισε και αυτή σύμφωνα με το κοινωνικό ρεύμα, ανατρέποντας όλα τα προγνωστικά. Η Β. Ελλάδα απεφάνθη σε ποσοστά απόλυτης πλειοψηφίας ότι το ΠΑΣΟΚ όπως το έχαμε ανήκει στο παρελθόν. Η Β' Αθηνών σηματοδότησε την ανατροπή των παγιωμένων ανακλαστικών των κεντροαριστερών ψηφοφόρων. Ο Γ. Παπανδρέου φάνηκε να κατανοεί το πραγματικό μήνυμα των εκλογών. Το δίλημμά του συνιστάται στο εάν θα οικοδομήσει μια Κεντροαριστερά μπολιασμένη από το ισπανικό σύνδρομο «Γκονζάλες» ή στο εάν θα κατορθώσει να δημιουργήσει ένα κόμμα ικανό να πρωταγωνιστήσει.

Αριστερά (ποια Αριστερά) Τη δυσαρέσκεια των εκλογέων δεν την καρπώθηκε η Αριστερά. Αντίθετα, ένα 14% των ψηφοφόρων του Συναπομού μετακινήθηκε προς τη Νέα Δημοκρατία. Το ΚΚΕ, του οποίου ο πολιτικός λόγος έχει μουσειακή σχέση με την Αριστερά, αρκέστηκε στη διατήρηση των δυνάμεών του, ενώ στην Κουμουνδούρου επικράτησε το «Αριστερό Ρεύμα», με αποτέλεσμα να τίθεται ζήτημα ανατροπής της πηγεσίας και επιβολής του Αλαβάνου ή του Δραγασάκη. Συστήματα θυντιγένη που δεν κατάφεραν να κεφαλαιοποιήσουν το αυτονότο, δηλαδή τη συσπείρωση ψηφοφόρων που κουράστηκαν από μια μονομερή διαχείριση. Η αδυναμία της Αριστεράς ενίσχυσε περαιτέρω την κοινωνίδειο μπλοκ. Για πρώτη φορά από το 1981 η ελληνική κοινωνία ακολούθησε την ευρωπαϊκή πεπατημένη, δηλαδή την ταύτιση της με συντηρητικότερα συστήματα εξουσίας. Θα είναι

Η ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΩΝ ΤΙΓΡΕΩΝ

παροδικό; Μάλλον όχι. Η εμπειρία της Εσπερίας διδάσκει ότι τέτοιες αλλαγές αντέχουν στον χρόνο. Ο μύθος της «δεξιάς παρένθεσης» είναι ένα σύντομο ανέκδοτο.

Η εποχή των μάνατζερ Ακόμη και η φημολογία περί υπουργοποίησης της Γιάννας Αγγελοπούλου πυροδότησε την επέλαση των μάνατζερ στο πολιτικό προσκόνιο. Το εκλογικό αποτέλεσμα απλά άνοιξε διάπλατα την οδό της καταξίωσης σε μια ομάδα ανθρώπων που, διακλαδωμένη σε διάφορα επίπεδα της οικονομικής εξουσίας, είναι έτοιμη για την τελική εφόρμηση. Σε μια δυναμική όπου η κυρία Γκερέκου και η κυρία Καΐλη σηματοδοτούν το νέο αίμα του ΠΑΣΟΚ, είναι πολύ φυσικό οι νέοι τίγρεις του οικονομικού management που διεκδικούν ρόλο να επιπλέονται την κοινωνική τους δικαιώση. Το δρόμο είχε δειξεί στην Ιταλία και την Ισπανία. Στην Ελλάδα τα πράγματα γίνονται αργότερα μεν αλλά βάναυσα. Μπορεί ο θριαμβος του Στέλιου Παπαθεμελή στη Θεσσαλονίκη (εξελέγη τρίτος κατά σειρά βουλευτής της ΝΔ) να περιπλέκει ιδεολογικά την κατάσταση, εν τούτοις από χθες με τη νέα κυβέρνηση εγκαινιάστηκε ο δεύτερος μεταπολιτευτικός κύκλος. Ο Καραμανλής είναι υποχρεωμένος να κυβερνήσει με το δεδομένο ότι πολλοί της Κεντροαριστεράς την ψήφισαν. Το δόγμα του «μεσαίου χώρου» τον δεσμεύει. Τα δείγματα γραφής άρχισαν χθες και έως τους Ολυμπιακούς, ημερομηνία-ορόσημο, θα συνεχίσουν να πιστοποιούν το εάν και το πώς – κυρίως το τελευταίο. ■

ΤΕΛΟΣ ΚΑΛΟ, ΟΛΑ ΚΑΚΑ

Των ΑΓΓ. ΤΣΕΚΕΡΗ - Γ. ΚΥΡΙΤΣΗ

</

Ο Γιώργος Ρόρρης στη Νέα Υόρκη

Μορφές με ταυτότητα

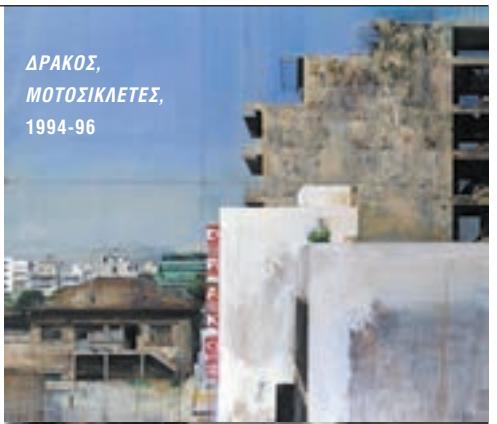
Ο ζωγράφος Γιώργος Ρόρρης παρουσιάζει για πρώτη φορά τη δουλειά του στην Αμερική, στο Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού της Ν. Υόρκης

Του ΚΩΣΤΑ ΠΗΓΑΔΑ

Είναι η πρώτη φορά που εκθέτεις αλλά και επισκέπτεσαι αυτή την πόλη. Τι είναι αυτό που σου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση; Γενικά η πόλη μου φάνηκε οικεία και γνώριμη, και αυτό ίσως γιατί λίγο πολύ η αμερικανική κουλτούρα έχει καταφέρει να μεταδοθεί σε όλη την υδρόγειο μέσω των ταινιών, της τηλεόρασης, των προϊόντων, της υπεριαλιστικής της πολιτικής. Περπάτησα σε δρόμους όπως στην Times Square και ένιωσα ότι τους έχω ξαναδεί. Αυτό πάντως που με ε-

ΜΙΣΟ ΓΥΜΝΟ
ΣΕ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΝΤΟ,
1991

ΔΡΑΚΟΣ,
ΜΟΤΟΣΙΚΛΕΤΕΣ,
1994-96

ΙΟΥΛΙΑ, 2003

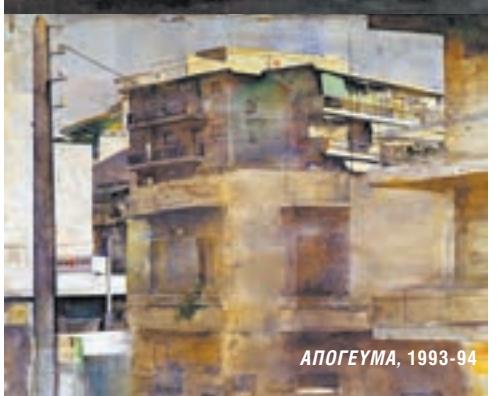
8 ΜΕ 12 ΤΟ ΠΡΩΙ,
1993

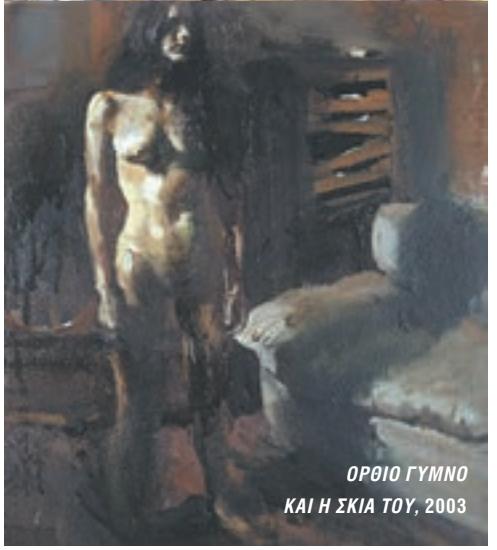
ΓΥΜΝΟ ΣΕ ΚΟΚΚΙΝΟ
ΦΟΝΤΟ, 2003

ΑΠΟΓΕΥΜΑ, 1993-94

ΟΡΘΙΟ ΓΥΜΝΟ
ΚΑΙ Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ, 2003

ντυπωσίασε περισσότερο είναι οι μοναδικές συλλογές του Frick Collection και του Metropolitan Museum. Συγκεκριμένα, το ότι βρέθηκα μπροστά στον πίνακα του Βελάσκεθ «Το πορτρέτο του Φιλίππου Δ» πάταν πολύ σημαντικό για μένα.

Σε ενδιαφέρει ο τρόπος ζωής αυτής της πόλης, θα μπορούσες να δημιουργήσεις εδώ: Είναι μια τεράστια πόλη που σου μεταφέρει σε μεγάλο βαθμό το αίσθημα της ανωνυμίας. Είναι σημαντικό στοιχείο για ένα δημιουργό να καταφέρνει να μένει ένας απαρατήρητος θεατής. Ένας συγγραφέας που θαυμάζω, ο Τόμας Πίντον, για παράδειγμα, το έχει καταφέρει. Κανείς δεν ξέρει πού βρίσκεται, δεν εμφανίζεται πουθενά παρά μόνο κυκλοφορούν τα βιβλία του και γίνονται ανάρπαστα ενώ ο ίδιος παραμένει μυστήριο.

Τα πρόσωπα στα έργα σου μοιάζουν να ζουν σ' αυτή την απομόνωση... Τα πρόσωπα που ζωγραφίζω είναι συγκεκριμένα, είναι φίλοι και γνωστοί, δεν είναι επαγγελματίες. Για να ζωγραφίσω πρέπει να γνωρίζω τη ζωή τους, την ιστορία τους. Ένα πρόσωπο χωρίς ιστορία δεν μ' ενδιαφέρει. Έχουν όνομα και ταυτότητα. Σκοπός μου είναι να τα αποτυπώνω και να δημιουργώ εικόνες που να μένουν στη μνήμη του κόσμου. Η δουλειά μου ξεκινά με ρεαλιστικές προθέσεις, κάποια στιγμή όμως ο χώρος και ο χρόνος εξαφανίζονται. Θέλω να αφήσω τον θεατή ελεύθερο να φανταστεί και να αποφασίσει μόνος του τι λαμβάνει ο ίδιος από τη ζωγραφική μου.

Υπάρχουν κάποιοι καλλιτέχνες που σε έχουν επιρρέασει; Από τους Αμερικανούς αγαπώ πολύ τον Χόπερ και από τους Ευρωπαίους τον Λούσιεν Φρόιντ, τον Μπέικον, τον Μπαλτίς. Είδα επίσης στο Whitney την έκθεση του Λουκά Σαμαρά και με συγκίνηση ιδιαίτερα. Θαυμάζω και σέβομαι την εμμονή του: το να επιμένει και να προσπαθεί σε όλη την ζωή να αποτυπώσει το πρόσωπό του αλλά και να το εξαϊλώσει, να το παραμορφώσει, να του προσδώσει μεταφορικά στοιχεία.

Πώς βλέπεις τη δουλειά σου σε σχέση με την αμερικανική τέχνη και τι νομίζεις ότι πήρες τελικά από αυτό σου το ταξίδι; Νομίζω ότι η δουλειά μου δεν μπορεί να συγκριθεί ή να ανταγωνιστεί αυτήν καλλιτεχνών που έχουν μεγαλώσει μέσα στην αγριότητα της μεγάλης πόλης. Ούτε νομίζω ότι κάποιος μπορεί να αλλάξει ζώντας σε μια άλλη χώρα, εκτός εάν έχει έρθει εδώ από την παιδική του πλεικότητα. Ο καλλιτέχνης κουβαλάει και εκφράζει τα βιώματά του από τον χώρο όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε. Η τέχνη δεν είναι κάτι αυτόνομο που φυτρώνει εκτός των άλλων δραστηριοτήτων του ανθρώπου. Εγώ μετέφερα την εικόνα της Ελλάδας και αυτό με ενδιέφερε να εκφράσω σ' αυτή μου την επίσκεψη. ▀

BLACK TIE

ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ «ΤΗΝ ΕΒΑΦΕΣ»

Της ΜΑΝΙΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Μερικές φορές διαβάζουμε μια πρόσκληση (για δείπνο, κοκτέιλ, fund raising ή γενικότερα για πάρτι) και αναρωτόμαστε «πι εννοεί ο καλλιτέχνης;» μόλις φτάνουμε στο τέλος. Εκεί δηλαδή που ο πι-αρ-τζής του προσκαλούντος έχει σημειώσει το απροσδιόριστο και ξενομανές dress code...

Ο «κωδικός εμφάνισης» ήταν πολύ χαλαρός στα 80s, ή ίσως εγώ απλώς ήμουν φρικιό. Μέσα στα 90s άρχισαν να κάνουν την επανεμφάνισή τους στην Ελλάδα οι υποσημειώσεις στις προσκλήσεις, και έτσι οι νεότεροι (του Παρθενώνος τουλάχιστον) μάθαμε τι σημαίνει «Black Tie».

Σήμερα όλοι ξέρουμε ότι το «Black Tie» στην πρόσκληση σημαίνει «την έβαφες». Σημαίνει ότι δεν πρόκειται για ένα «απλό ντινε μεταξύ φίλων», αλλά για μια υπερπαραγώγη στην οποία όλοι θα είναι ντυμένοι σαν τη σερ και στον μπουφέ θα υπάρχουν γαρίδες, καπνιστός σολομός και μπρεζάλα. Επίσης κανένας δεν θα είναι φίλος με κανέναν γιατί οι μισοί θα σιχαίνονται τους άλλους μισούς, οι οποίοι (μισοί) θα σιχιτρίζουν την ώρα και τη στιγμή που νοίκιασαν tuxedo. Και οι μεν και οι δε δεν θα θυμούνται ονόματα εκατέρωθεν.

Υπάρχουν και άλλες μυστήριες αγγλικούρες στις προσκλήσεις. Τι σημαίνει «City Attire», «Formal Attire», «Business» ή «Cocktail Attire»; Και έχει σημασία τελικά αν θα ακολουθήσεις ή όχι τις υποδείξεις μιας πρόσκλησης;

Το αν θα ακολουθήσεις ή όχι την «προτεινόμενη αμφίσηση» δεν έχει καμία απολύτως σημασία αν είσαι σε ο Λάκης Λαζόπουλος ή άλλος μέγας καλλιτέχνης. Κατά τα λοιπά:

«**City Attire**»: Ενδυμασία πόλης, ορισμός που αμέσως αμέσως αποκλείει την γκλίτσα, τη νιτσεράδα, την παντοφλέ σαγιονάρα, το σομπρέρο ή τιδήποτε έχουμε συνδύασει με τη ζωή εκτός πόλης. Αυτός που έφτιαξε την πρόσκληση φαντάζεται τώρα με τον ταλαιπωρημένο του εγκέφαλο μια πόλη εντελώς fictional, κάτι σαν τη Νέα Υόρκη, και επει-

δή δεν έχει χάσει επεισόδιο του «Sex & The City», βλέπει γύρω του άντρες με καλοραμμένα κοστούμια και γυναίκες με υπέροχα ταγέρ. Επομένως, αν εμφανιστεί κανείς με τζιν και πουκάμισο, τον κοιτάζουν με μισό μάτι οι «οικοδεσπότες». Μα έτσι κυκλοφορεί στην Πόλη: Δεν ξέρει πως όταν λέμε «City» εννοούμε bankers, money traders και γενικά σικ άτομα; Δεν εννοούμε, με άλλα λόγια, οποιοδήποτε άλλο σημείο της Αθήνας που δεν χαρακτηρίζεται «κυριλέ εστιατόριο Σάββατο βράδυ».

«**Formal Attire**»: «Επίσημο ένδυμα». Οι κυρίες παροτρύνονται (αλλά όχι βιαίως) να φορέσουν μακριά τουαλέτα με γούνα από πάνω, οι κύριοι οπωσδήποτε κοστούμι με λευκό πουκάμισο και γραβάτα (όχι εσύ, Λάκη!) Ένα μεταξωτό πουκάμισο μπορεί να φορεθεί χωρίς γραβάτα, αλλά και πάλι βοηθάει αν είστε καλλιτέχνης. Τα μίνι δεν μπαίνουν στην κατηγορία «επίσημο ένδυμα», εκτός και αν είστε δίμετρη μοντέλα ή διάσημη δίμετρη ηθοποιός. Θα περιφέρεστε όλο το βράδυ ανάμεσα σε αγγώνους λέγοντας «Ωωω! Κι εσείς εδώ: Πόσος καιρός!» ελ-

πίζοντας ότι κάτι θα πει ο άλλος ώστε να τον τοποθετήσετε στο αχανές της μνήμης σας.

«**Business Attire**»: Και πάλι οι «μπίζνες» δεν είναι κάποιος που πουλάει κρέατα χονδρική ή κάποιος με ψυλικατζίδικο στην Πειραιώς, έστω και αν ο παραπάνω είναι πολύ αξιοπρεπής επιχειρήσεις. Θεωρεί ο άνθρωπος που έγραψε την πρόσκληση ότι οι «μπίζνεσμεν» είναι άτομα με κοστούμια και γραβάτες που συνοδεύουν κυρίες, ναι, σωστά μαντέψατε, με ταγέρ. Ή με ωραία βραδινά φορέματα. Το «μπρού μαύρο φορεματάκι» βγάζει ασπροπρόσωπη την κυρία μόνο αν είναι ή φαίνεται μικρή, πιτσικωτή και με αξιοπρεπή σιλουέτα. Οι γυναίκες σε τέτοιες περιπτώσεις κοιτάζουν η μια την άλλη στα μπιζού και διακρίνουν αμέσως τη φοκοτόνα από την ορίζινα.

«**Cocktail**»: Πώς ήταν ο Τομ Κρουζ στο «Κοκτέιλ»; Καμία σχέση. Οι γυναικείες τσάντες πρέπει να 'ναι ακριβές ή ιδιόρυθμες, τα φορέματα εξώπλα-

τα με σέξι εσάρπες ριγμένες χαλαρά στους ώμους, τα κοστούμια υπέροχα και τα tuxedoes μέσα στο πρόγραμμα. Πουκάμισα παραδοσιακά με μανικετόκουμπα είναι must για τους νεότερους, και three-piece-suits (το γιλεκάκι που φοράς) για τους πιο πατσαβουρέ. Εδώ ισχύει το «όσο πιο κυριλέ τόσο καλύτερα». Η σύζυγος του οικοδεσπότη προετοιμάζεται μήνες γι' αυτό το πάρτι, έχει πάθη δεκάδες νευρικούς κλονισμούς, και τελικά παρήγγειλε την τουαλέτα της από τη Γαλλία. Αν σας δει με «μπρού μαύρο φορεματάκι» και είστε άνω των 16 ετών, θα ξαναρχίσει τα Prozac.

«**Informal**»: Εννοεί πρόχειρο όπως των «Friends», των οποίων επίσης ο οικοδεσπότης/πι-αρ-τζής δεν έχει χάσει επεισόδιο. Ένα ωραίο φορεματάκι, ένα μπλέιζερ, ένα κομψό κοστούμι έστω χωρίς γραβάτα... Το τζιν, αν επιλεγεί, να συνοδεύεται από σακάκι, παρακαλώ, και όχι φούτερ ή κάτι άλλο εξίσου χυδαίο. Αν ήθελε Εξάρχεια ο οικοδεσπότης, θα το έγραφε στα ελληνικά. Έγραψε «informal» για να σας δείξει ότι είναι υποψιασμένος, έχει πάει στην Oxford Street, ξέρει πώς να κρατάει το μαχαιροπίρουνο χωρίς να του πέφτει το φάι στον αφαλό, γι' αυτό καλό είναι να μην μπείτε ως τσέτουλο.

«**Black Tie**»: Tuxedo για τον άντρα, μάξι ή μίντι τουαλέτα για τη γυναίκα. Όλα όσα αναφέρονται στις κατηγορίες Formal, Cocktail, Business αλλά εις τη νιοστή και με άγχος μην τυχόν βρεθεί κυρία που θα φοράει το ίδιο ρούχο με σένα. Το ίδιο ισχύει και με τη σπανιότατη κατηγορία «White Tie», η οποία μεταφράζεται απλώς ως «έιμαι μεγάλη ψωνάρα και σας προσκαλώ για να σκάσετε από το κακό σας που ανέβηκα τα σκαλά της επιτυχίας πέντε πέντε».

«**Casual**»: Χαλαρό, του τύπου «έριξα κάτι απάνω μου», αλλά όπως θα το έκανε ο Ζάχος Χατζηφωτίου ή έστω ο Γιώργος Ντάβλας (και όχι ο Δημήτρης Σταρόβας π.χ.), με μεταξωτό φουλάρι κάπου να φαίνεται. Μπορείτε να βάλετε τα χέρια στις τσέπες. Δεν μπορείτε να κουβαλάτε πράγματα στις τσέπες σας, π.χ. πασατέμπο και αναψυκτικά. Ή ότιλα.

«**Garden Party**» ή «**Pool Party Attire**»: Και αυτό σημαίνει «έιμαι μια ψωνάρα που σας καλώ στην πισίνα μου, ο καθαριστής της οποίας πηδάει τη γυναίκα μου κτλ. κτλ.» (Σόρι, αλλά αν δεν ήταν έτοι, δεν θα έκανε φιγουρασίον στην πρόσκληση).

Ο Χρυσός Κανόνας στις κοινωνικές εκδηλώσεις είναι να αισθάνεσαι άνετα με αυτά που φοράς. Γιατί δεν θα αισθάνεσαι άνετα με αυτά που θα ακούς (κοινοτοπίες) ή με αυτά που θα λες (μια από τα ίδια), ούτε καν με αυτά που θα τρως (σκατούλες). Μπορείς πάντα να μεθύσεις φρικτά: τουλάχιστον έτσι θα είσαι στη δική σου νιρβάνα, όσο και ο μέσος party-goer. Ειδικά αν ο party-goer που έχεις κατά νου είναι ο Μπομπ Μάρλε... ☺

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΟΔΟΥ

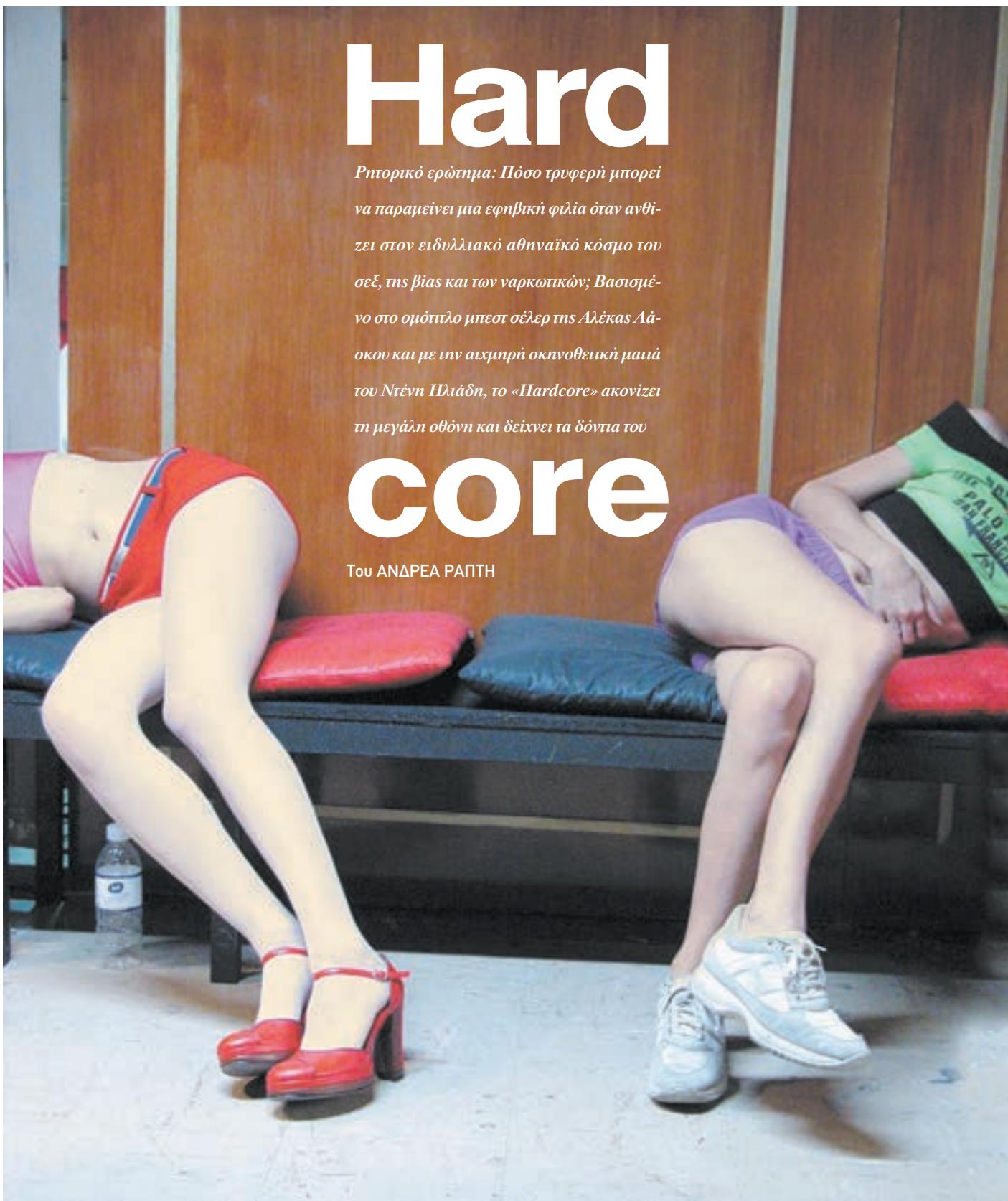
ΔΩΡΕΑΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ ΜΕ ΠΟΥΛΜΑΝ

New LIFE
ΕΚΘΕΣΗ ΜΕΛΛΟΝΥΜΩΝ
12-15 ΜΑΡΤΙΟΥ

Χαρηγοί επικοινωνίας
LOVE 97.5 ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΝΥΦΗ

M.E.C.
ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΙΑΝΙΑ ΑΤΤΙΚΗ

Διοργάνωση:
ORGANICA EXPO
τηλ: 210 8665874

Hard core

Του ΑΝΔΡΕΑ ΡΑΠΤΗ

Ρητορικό ερώτημα: Πόσο τρυφερή μπορεί να παραμείνει μια εφηβική φιλία όταν ανθίζει στον ειδυλλιακό αθηναϊκό κόσμο του σεξ, της βιας και των ναρκωτικών; Βασισμένο στο ομότιλο μπεστ σέλερ της Αλέκας Λάσκου και με την αιχμηρή σκηνοθετική ματά του Ντένη Ηλιάδη, το «Hardcore» ακονίζει τη μεγάλη οθόνη και δείχνει τα δόντια του

Shortcuts

Υπόθεσον που γδέρνει: 'Έχοντας εγκαταλείψει και οι δύο τα αφιλόξενα πατρικά τους σπίτια στην τρυφερή πλικία των δεκάει χρόνων, η Μάρθα και η Νάντια γνωρίζονται στο παρακμαϊκό κύκλωμα πορνείας της Αθήνας. Η Μάρθα έχει επιδοθεί στο καινούργιο της επάγγελμα με μαροχιστική διάθεση, παίρνοντας μια διαστροφική ικανοποίηση από τους πελάτες που την πληρώνουν για να της κάνουν έρωτα. Η Νάντια νιώθει ότι δεν θα παραμείνει στο επάγγελμα για πολύ. Η αθωότητά τους στα σκουπίδια, το χάδι όμως δεν απουσιάζει. Οι δύο κοπέλες δημιουργούν μια ερωτική σχέση, ανατριχιαστικά τρυφερή, ένα παιδικό διάφανο κέλυφος που τις προστατεύει από την κακομεταχείριση και την παρακμή. Καθώς όμως αυτή η παρακμή κλιμακώνεται, η Νάντια εκμεταλλεύεται την απόλυτη εξάρτηση της Μάρθας από εκείνη και τη σέρνει σε

έναν κύκλο τραγικών εγκλημάτων για να την «απελευθερώσει». Αρκεί ως εδώ.

Λεπτή κόκκινη γραμμή

Βασισμένο σε ένα εμπορικά πετυχημένο προκλητικό ελληνικό μυθιστόρημα, το «Hardcore» καταπάνεται με τα θέματα της εφηβείας, του σεξ, της βιας και της πορνείας (κάθε μορφής) με ένα σημαντικό πλεονέκτημα. Δεν επιλέγει να μυθοποιήσει τα θέματά του. Και ταυτόχρονα, μέσα από την πορεία των δύο τσακισμένων κοριτσιών, πάνεις τους παλμούς της Ελλάδας του 21ου αιώνα, σε ένα εικονοκλαστικό ταμπλό βιβάν της Αθήνας που μετεωρίζεται μεταξύ αναδόμησης και αυτοκαταστροφής, πασχιστικά να προσεγγίσει την καινούργια «ευρωπαϊκή» της ταυτότητα. Εκουγχρονισμός και «δυτικές» αξίες συνοδούποροι με μνημεία της αρχαίας Ελλάδας και δειοιδαιμονίες.

Καλώς ήρθαμε στο μέλλον μας δηλαδή.

Some girls are better than others

Η Δανάν Σκιάδη γεννήθηκε το 1983 (καλά, γεννιούνταν παιδιά και μετά το '80; Το χάσμα των γενεών οξύνεται). Βρίσκεται στο τελευταίο έτος σπουδών υποκριτικής στο Εθνικό Θέατρο. Το «Hardcore» είναι η πρώτη της δουλειά και δεν τη φοβάται. «Το «Hardcore» δεν είναι απλώς μια τολμηρή ταινία. Στην ουσία του είναι γεμάτο ευαισθησία. Σίγουρα ο τίτλος παραπέμπει σε κάτι οπλό, αλλά το πιο τολμηρό και αποκαλυπτικό θέμα στην ταινία δεν είναι οι σκηνές σεξ αλλά οι πρωίδες, η Νάντια και η Μάρθα. Αυτό είναι το τολμηρό. Το ότι είναι δύο παιδιά που κάνουν αυτή τη ζωή. Εκείνο που σοκάρει είναι όταν συνειδητοποιείς πως πρόκειται για δύο κορίτσια που αναπτύσσουν μια τόσο ζεστή και ανθρώπινη σχέση».

Σκληρά θέματα και «στην κορυφή του παγόβουνου μια πρέζα χολιγουντιανής χρυσόσκοντης της κακιάς ώρας...» γράφει σε ένα σημειώματα του ο σκηνοθέτης Ντένης Ηλιάδης. Θα ακούσετε πολλά, αλλά, όχι, δεν είναι το ελληνικό «Trainspotting». Τούτο δω είναι ευαισθητό και μασάει τρυφερά χάπια. Και είναι σίγουρα μια από τις πιο προκλητικές (για το μυαλό, όχι για το βλέμμα) ταινίες των τελευταίων χρόνων. This is hardcore.

Κατερίνα Τσάραλου: Girl interrupted

Την είχα δει παλιότερα από κοντά, ένα αλέγκρο πλάσμα 27 ετών, Ταυράκι, με βλέμμα στακάτο και συμπαγή γλυκύτητα. Η Κατερίνα σήκωσε το τηλέφωνο. 'Ένα δεκάλεπτο τηλεφώνη με γένον straight οικειότητας, ωραία και άμεσα λόγια, χωρίς τη χυδαιότητα του σύγχρονου PR lifestyle να μας επβάλλει τους ρόλους.

Γεια, είμαι από «Athens Voice». Σε διακόπτω; Όχι, είμαι στο σπίτι της μαμάς. Πειράζει να τρώω ένα φρούτο όσο θα μιλάμε;

Κανένα πρόβλημα! Εσύ τι φρούτο είσαι; Μπανάνα! Αυτό που τρώω!

Hardcore είναι νομίω ο σκληρός πυρίνας του φρούτου, το κουκούτσι σαν να λέμε... Στην ταινία είναι η δύναμη της τρυφερότητας δυο κοριτσιών 16 χρόνων βουτηγμένων στη σκληρή ζωή. Αυτός είναι ο πυρίνας.

Μάλιστα, άσχετο, πώς τα πήγατε με τον Ντένη Ηλιάδη στα γυρίσματα; Τρομερά ήταν. Είχα συνεργαστεί με τον Ντένη σε μια μικρού μήκους και είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη μου από τότε. Δεν ήταν καθόλου... hardcore, μου έβγαλε πολύ ωραία πράγματα, στον αυτοσχεδιασμό ειδικά. Ακούγεται τετριμένο, αλλά του οφείλω πάρα πολλά.

Ο Ντένης κάπου γράφει για την ταινία του ότι «στην κορυφή του παγόβουνου μια πρέζα χολιγουντιανής χρυσόσκοντης της κακιάς ώρας». Σου κάνει; Πολύ καλό! Κάπως έτσι είναι το «Hardcore», ποιητικό και σκληρό. Οι κοπέλες μπορεί να παρεκτρέπονται τελείως, αλλά σκέψου ότι είναι μόλις 15-16 χρόνων. Έχουν μεγάλην ανάγκη την αγάπη και το δέσμο μεταξύ τους.

Πρωτόγνωρη ταινία για τον μέσο θεατή. Τι λες; Είναι εκεί έξω, είναι real life. Η ταινία είναι πολύ ζεστή κατά βάθος, αυτό ένιωσα εγώ.

Τι σου αρέσει αυτή την εποχή στο σινεμά; Έπαθα πλάκα με τα «21 γραμμάρια». Α, και λιώνω το CD του «Kill Bill», είναι πολύ ανεβαστικό.

Θα είναι hardcore αυτή η άνοιξη; Κάνε μια ευχή. Δεν ξέρω, εύχομαι... τι να πω... είναι τόσο ωραία (χαμογελάει αμήκανα στην άλλη άκρη της γραμμής), εύχομαι ανθισμένες δουλειές! **Ευχαριστώ, σάρι για την ενόχληση!** Εγώ ευχαριστώ, φιλιά στη Σταυρούλα! ▀

Όχι πια δάκρυα

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Τα ταχυδρομεία και συγκεκριμένα τα ταχυδρομικά γραφεία στα οποία δεν υπάρχει ακόμα μηχάνημα έκδοσης αριθμού προτεραιόττης για την εξυπρέτηση των πελατών είναι το πιο πρόσφορο έδαφος για όποιον θέλει να «απολαύσει» το εθνικό χόμπι της παράκαμψης της ουράς. Το «μενού» είναι εντελώς κλασικό και απλοϊκό στη σύλληψή του. Δεν χρειάζεται καν να γίνει η παραβίαση της σειράς. Μια απλή υποψία αρκεί για την ανάφλεξη. Οι πελάτες βρίζονται μεταξύ τους και στη συνέχεια βρίζουν όλοι μαζί τους υπαλλήλους

Αυτό έτσι κι αλλιώς γινόταν πάντα. Εκείνο που έχει ίσως αλλάξει τα τελευταία χρόνια είναι ότι οι πελάτες που καβγαδίζουν (διότι οι υπόλοιποι απλώς ξεφυσάνε) το κάνουν με μια κάποια «δημοσιούπαλληλική ραστώνη» και αυτό μειώνει την αξία του θεάματος. Δηλαδή, μοιάζουν να επιδιδούνται στο βρισίδι με ένα μπλαζέ βαριεστημένο ύφος σαν να θεωρούν τον καβγά αναπόφευκτο καθήκοντό μέρος της ημερήσιας ρουτίνας. Αντίστοιχα, η αντίδραση των υπαλλήλων των ταχυδρομείων μπορεί να χωριστεί σε δύο ευδιάκριτα στάδια. Κατά το πρώτο, που διαρκεί εκευριστικά πολύ, διατρούν ύφος κωφαλάλου με γλαρό βλέμμα, ενώ στο δεύτερο στάδιο εντυπωσιάζουν με την ορμητική αντεπίθεση κατά την οποία όλα τα γκιού μαζί, σε χορωδιακό γκάρισμα, βρίζουν με μένος τους πελάτες.

Επειδή δεν είναι ωραίο οι ευχετήριες κάρτες να αποστέλλονται με τη συνοδεία κάθε κατάρας, τα ΕΛΤΑ προτείνουν, απευθυνόμενα καταρχάς σ' εκείνους που ξεφυσάνε, μια λύση διά της μεθόδου «όχι πια δάκρυα». Μια λύση που παρακάμπτει όχι μόνο την ουρά, αλλά σχεδόν ολόκληρο το ταχυδρομείο: τις Αυτόματες Μηχανές Ζύγισης και Τιμολόγησης αλληλογραφίας και δεμάτων μέχρι 5 κιλά. Έχουν εγκατασταθεί πολύ πρόσφατα σε τρία σημεία στην Αθήνα: στο Σύνταγμα, στην πλατεία Κοτziά και στο γραφείο επί της Αιόλου 100. Υπόσχονται «ευελιξία, ταχύτητα και ποιότητα στις συναλλαγές» και η αλήθεια είναι ότι (χονδρικά) τα παρέχουν, καθώς είναι φιλικές και απλές στη χρήση. Αρκεί βέβαια να ακολουθεί κανείς τον χρυσό κανόνα προσέγγισης της υψηλής τεχνολογίας που λέει «διαβάζουμε με λίγη υπομονή τις οδηγίες πριν ενεργήσουμε». Διαφορετικά το hi-tech σε ταπεινώνει.

Οι μηχανές παράγουν αυτοκόλλητα γραμματόσημα χωρίς δοντάκια, με γνωστές αρχαιοελληνικές παραστάσεις, σε τόσο χαμηλή ποιότητα εκτύπωσης που θα έκαναν και τον πιο αμύπτο φιλοτελιστή να ανα-

Απλά όποιος θέλει να επιδοθεί σε μεταμεσονύχτιες αγορές γραμματοσήμων θα πρέπει να είναι σίγουρος προτού ξεκινήσει ότι μπορεί να διατηρήσει την αυτοκυριαρχία του στην περίπτωση που η προσπάθειά του καταλήξει άδοξα. Διαφορετικά είναι πιθανό να καταντήσει και πάλι σαν τους πρωινούς που βρίζουν, και τότε μπορεί μέσα στη

**ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΩΡΑΙΟ ΟΙ ΕΥΧΕΤΗΡΙΕΣ
ΚΑΡΤΕΣ ΝΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΚΑΘΕ ΚΑΤΑΡΑΣ, ΤΑ ΕΛΤΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΜΙΑ ΛΥΣΗ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ «ΟΧΙ ΠΙΑ ΔΑΚΡΥΑ»**

τριχιάσει. Ωστόσο, αυτό το αλλόκοτο ύφος τους έχει και κάτι το χαριτωμένο που τελικά τα καθιστά συμπαθή.

Οι AMZT βρίσκονται σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους όπου επικρατεί το καταπραϋντικό για τα νεύρα «μπλε ρουά» χρώμα και στους οποίους υπάρχουν επίσης: Αυτόματη Μηχανή Εξόφλησης Λογαριασμών ταχυπληρωμής (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ, πιστωτικών καρτών κ.ά.), σταθμός Internet και το απλό πολυαγαπημένο ATM. Διαθέτουν επίσης Αυτόματη Μηχανή Πώλησης απ' όπου μπορεί να αγοράσει κανείς: φακέλους προπληρωμένου τέλους, τηλεκάρτες για σταθερά και κινητά, φιλοτελικά προϊόντα και παράφερνα «Αθήνα 2004». Δηλαδή, οι μηχανές πώλησης θα μπορούσαν να αποδειχθούν σανίδα σωτηρίας για κάποιον που έχει αμελήσει το shopping του, αλλά συγχρόνως δεν θέλει να πάει με άδεια χέρια στη γιορτή που είναι καλεσμένος (για παράδειγμα, η φιλοτελική σειρά με τους Αρχιεπισκόπους Αθηνών και Πάσος Ελλάδος είναι ένα πρώτης τάξεως δώρο, που ξαφνίζει ευχάριστα και θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια αναζωπύρωση του φιλοτελικού πνεύματος). Οι χώροι αυτοί είναι ανοιχτοί 24 ώρες το 24ωρο, επτά ημέρες την εβδομάδα. Η αλήθεια είναι βέβαια ότι ήδη έτυχε (στην Αιόλου 100) σε ημέρα και ώρα αργίας να μη λειτουργεί κανένα από τα αυτόματα μηχανήματα. Αυτό βέβαια δεν θα πρέπει να δημιουργήσει αρνητική προκατάληψη (προς το παρόν τουλάχιστον).

σύγχυσή του να παραβλέψει την άλλη ενδιαφέρουσα καινοτομία των ΕΛΤΑ: το Προσωπικό Γραμματόσημο. Πρόκειται για γραμματόσημα με τη φωτογραφία του πελάτη που, όπως διευκρίνιζεται, δίνουν στην αλληλογραφία ένα απόλυτα προσωπικό στυλ και εντυπωσιάζουν τους παραλίπτες. Η φωτογραφία του πελάτη τυπώνεται σε ξεχωριστό γραμματόσημο, χωρίς αναγραφόμενη αξία, το οποίο είναι συνδεδεμένο με δοντάκια σε κανονικό γραμματόσημο της επιλογής του αποστολέα. Η τιμή του Προσωπικού Γραμματοσήμου μοιάζει απολύτως λογική σε σχέση με τη χαρά που προσφέρει, και η ελάχιστη παραγγελία για να γίνει η εκτύπωση είναι ένα φύλλο γραμματοσήμων. Χρησιμοποιούνται φωτογραφίες που λαμβάνονται μόνο στα ειδικά σχετικά μηχανήματα των παραγωγικών μονάδων των ΕΛΤΑ. Εξυπακούεται ότι οι ακαλαιόσηπτες, αντιαισθητικές, απρεπείς και άσεμνες χειρονομίες απαγορεύονται κατά τη φωτογράφιση, και γενικότερα στις δημόσιες τάξην κτλ. είναι εντελώς εκτός του πνεύματος του Προσωπικού Γραμματοσήμου. □

Των ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ - ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΧΙΩΤΗ

Ζω στο Μπουρνάζι και μοιράζομαι τον ίδιο ακάλυπτο με το No 68 ελληνάδικο της πλατείας. Ή 69; Πάει καιρός που έχασα τον λογαριασμό. Παλιά πάντα φούρνος και τα ρούχα μου πάντα καθαρά μόνο αν τα άπλωνα στο καλοριφέρ. Οπότε xάρπκα με την αλλαγή. Τώρα το δωμάτιό μου χορεύει σε ρυθμούς ελληνικής ποπής χαλασμένου εξαερισμού. Ευτυχώς, έχω το τηλέφωνο του ιδιοκτήτη. «Κώστα, έλεος με τα μπάσα! Προσπαθώ να δουλέψω!» «Μα είναι Παρασκευή βράδυ! Τι να του πεις; Δεν μου αφήνει άλλη επλογή. Θα βγω! Μεσάνυχτα, το αποφάσισα, πέντε λεπτά μετά είμαι στην πλατεία. Πάντα θεωρούσα τον εαυτό μου προνομιόχο που μπορούσα να βγαίνω με τα πόδια. Με την κίνηση που έχει το Σαββατοκύριακο οι περισσότεροι περνούν τη μισή βραδιά τους παίζοντας «γύρω γύρω όλοι» στις πλατείες καθώς ψάχνουν πάρκινγκ. Χρόνια τώρα προσπαθώ να πείσω τους φίλους μου ότι δεν υπάρχει κίνδυνος να τους κλέψουν το αυτοκίνητο αν το αφήσουν στο προπογόνυμενο στενό

Π ού να πάω; Οι άλλοι είναι στο «Enzzo». Τώρα θα έχουν πιει το πρώτο ποτό στον ανακαινισμένο χώρο, ακούγοντας λίγο mainstream για να ζεσταθούν, και θα περνούν στην αυλή. Στο «Enzzo de Cuba» έχουν ήδη αρχίσει τα μαθήματα λάτιν και τελευταία έχουμε χάσει αρκετά. Πάνω στην ώρα ήρθα. Σκέφτομαι τα λεφτά που ξόδεψα στις σχολές χορού για να μάθω σάλσα, ενώ η κολλητή μου ανάμεσα σε δύο μοχίτο έμαθε όλα τα καλά κουνήματα στα χέρια ενός νεοφερμένου Κουβανού μουσικού. Από τότε κυκλοφορεί με T-shirt «Once you go black, you never go back!» Και δεν είναι η μόνη. Ο κίνδυνος είναι ορατός. Έχει πέσει σύρμα και οι γενναίοι της Αθήνας έρχονται να δουν από κοντά τις μουλάτες και τους Λατίνους να χορεύουν με τρόπο που κάνει και τη Λόρνα να κοκκινίζει. Και προσπαθούν να κάνουν τα ίδια με τον διπλανό τους. Ο ανταγωνισμός είναι τεράστιος – πού πας, κούκλα μου, να χορέψεις όταν δίπλα σου η αλλοδαπή κάνει μια τσαχπινιά με τον γοφό και σε στέλνει αδιάβαστη; Άσε, πιες τη μαργαρίτα σου καλύτερα και enjoy the view. Το «Enzzo» είναι το μαγαζί που έφερε το ethnic στοιχείο στο Μπουρνάζι, που γέμισε την πλατεία με πολύχρωμο πλήθος και άνοιξε τον δρόμο στη multi culti διασκέδαση. Υστερά από αυτό και άλλα μαγαζιά άρχισαν να διοργανώνουν λάτιν βραδιές και να κάνουν αφιερώματα σε ethnic ρυθμούς. Το αποτέλεσμα αυτών των πολύχρωμων συναντήσεων είναι εμείς στο ραδιόφωνο να ακούμε Papi Chulo κολλητά με Azucar, ενώ οι μπάντες των Κουβανών να μαθαίνουν να τραγουδούν το «Αχ, κορίτσι μου» στα live, σε μια προσπάθεια να επικοινωνήσουν μαζί μας. Δεν ξέρουν ότι όσο λιγότερα καταλαβαίνουμε τόσο περισσότερο μας αρέσει. Quieres bailar conmigo, chica? Οχι τώρα! Πώ για άλλη μια πίνα κολάδα. Να, πάρε τη φίλη μου... Τρελάθηκες; Έρχεται ο μαύρος με το θεϊκό κορμή να σε καλέσει στην πίστα και θα τον αφήσεις να χορέψει με τη «miss τσαχπινιά made in Cuba»; Αρκετά χορέψανε μαζί στην πατρίδα τους, σειρά μας τώρα, baila conmigo, χόρεψε μαζί μου, φίλε μου, asi suavemente, έτσι απαλά, και άσε την πίνα κολάδα για αργότερα! Ο χώρος μιμείται πλατεία της Αβάνας και μου δη-

μιουργεί πάντα ένα μαγικό συναίσθημα καλοκαιρινής απόδρασης. Χαμογελάω συνεχώς, αν και πονούν τα πόδια μου από τον χορό.

Και πεινάω! Πώλ δίπλα στο «**Zio Peppe**» για πίτσα με το μέτρο. Από εκεί θα δω τι κόσμος μπανοβγαίνει στα μαγαζιά, πόσοι περιμένουν να μπουν στο «**World**» και πόσοι στο... «**Sexyland**» (live strip show). Όρθια στο πάσο τα σαρώνω όλα με ένα βλέμμα. Είναι σε απόσταση αναπνοής. Τόσο κοντά που θυμάμαι ότι στο σχολείο το σκάγαμε κάποιες ώρες από την τάξη και τρέχαμε στην πλατεία. Για καφεδάκι και τάβλι στο «**Senso**».

Ωραίες μέρες, χαλαρές, και τι μαγαζί, τα πάντα είχε. Οχι ότι ζήταγε πολλά άθωνα μας ψυχούλα τότε, καλή καβάτζα μη μας πιάσει κανένας γονιός, σωστή φραπεδιά, επιτραπέζια και ήμαστε άρχοντες...

Για να μην πω για πανελλήνιες. Τις περισσότερες ώρες της μέρας τις περνάγαμε στο «**Bonco**». Τα καλύτερά μου μεσημέρια όλοι μια τεράστια παρέα να συζητάμε τα θέματα και να πίνουμε σφηνάκι. Έρεαν τα σφηνάκια. Θυμάμαι κάτι τεράστια δοχεία με αμέτρητα καλαμάκια και όλοι να ενώνουμε τα κεφάλια μας για να μπορέσουμε να πιούμε. Οι περισσότεροι πέρασαν με την πρώτη, εγώ ξαναπροστάθησα.

Τώρα πάμε δίπλα στην «**Aiylin**», καθόμαστε κοντά στον γούνινο τοίχο και πίνουμε σοκολάτα από τεράστιες κούπες χαζεύοντας τις ντζιάνες του μαγαζιού. Φύγαμε; Όχι ακόμα. Θέλω να κάτσουμε λίγο να χαζέψουμε τον κόσμο που περνάει. Παραπήρω τα κορίτσια. Η μόδα βιτρίνας ακολουθείται πιστά και τη φετινή σεζόν. Καρό πλισέ φουστίτσες, μακριές κάλτσες, Everlast, κοτσιδάκια, γραβάτα και λοιπά αξεσουάρ γιατί οι pop-stars του Μπουρνάζου είναι πάντα in fashion. Τα αγόρια με τόνους ζελέ στο μαλλί και look Νότης προσπαθούν να τις κατακτήσουν, κρύβοντας ανεπιτυχώς καθετί που θα πρόδιδε ίχνος αντριλικού.

Αγαπημένοι τόποι και των δύο φύλων; Το κομμωτήριο και το γυμναστήριο. Το **Golden Gym** και το **Universal** συνδυάζουν και τα δύο, έτσι το ξέρω πως, όταν αύριο το απόγευμα θα προσπαθήσω να χάσω τα περιττά κιλά από την πίνα κολάδα και την πίτσα, θα δω όλο το Μπουρνάζι να ιδρώνει και να ξειδρώνει στα όργανα. Το κακό είναι ότι θα με δει κι αυτό, και θα νιώσω πάλι σαν τη Σταχτοπούτα μετά τα μεσάνυχτα.

Κοιτάζω γύρω μου και αναρωτιέμαι αν εγώ μεγαλώνω ή ο μέσος όρος ηλικίας στην πλατεία έχει πέσει ανεξέλεγκτα. Προχθές, ύστερα από μια ολιγόλεπτη συζήτηση με έναν μπάρμαν, φίλη εβγαλέ το συμπέρασμα πως οι άντρες του Μπουρνάζου είναι όλοι γυμνασμένοι αλλά χωρίς καθόλου μυαλό. Μετά της εξήγησα ότι τον συγκεκριμένο τον περνούσε εφτά χρόνια. «Μα καλά, από πόσων χρόνων βγαίνουν αυτά τα παιδιά;»

Τα πιτσιρίκια διασκεδάζουν, και διασκεδάζουν «κυριλέ». Πάνε σε Ioungie σκυλάδικα και κοπανιούνται όλο το βράδυ, ανταγωνίζονται ποιο θα χορέψει πιο πολύ ή πιο ψηλά, σε καρέκλα ή σε τραπέζι, γιατί, μην ξεχνιόμαστε, για το Μπουρνάζι μιλάμε, τα τραπέζια εδώ δεν τα χρησιμοποιούμε για να ακουμπάμε τα ποτά μας, όχι βέβαια, είναι χώρος έκφρασης...

Όμως, τι λέω βράδυ... Εδώ πολλά μαγαζιά ανοίγουν και τη μέρα, το μεσημέρι για την ακρίβεια. Όταν έχουμε κάποια εθνική εορτή ή γενικότερα αργία, τα μεγάλα clubs της περιοχής «**Κολώνες**», «**Mήνυμα**», «**Privé**», «**Prime**» (ακόμα δεν έχω καταλάβει αν αυτό το «**Prime**» είναι το «**Prime**» ή καμία απομίμηση – δεν θα μου φαινόταν καθόλου πε-

ρίεργο, άλλωστε οι καταστηματάρχες του Μπουρνάζου έχουν την ικανότητα τα faux να τα κάνουν πιο αυθεντικά και από τα original) κατακλύζονται από πανευτυχείς πιτσιρικάδες που υπό τα κανονικές συνθήκες θα έβλεπαν μόνο την πόρτα τους. Και διασκεδάζουν μανιωδώς για τον υπέρτατο σκοπό... να μαζέψουν λεφτά για την πενταήμερη.

Εμείς με το ζόρι κάναμε εκδηλώσεις, και αυτές αν βρίσκαμε κάνα χώρο ελεύθερο και φτηνό, καμιά αποθήκη, αίθουσα συνεδριάσεων, γυμναστήριο, ενώ τώρα όλο το μαγαζί για πάρτη τους, τοίτα οι μουσικές, ντυσιματάκια στην τρίχα, τι και αν είναι μεσημέρι; Είπαμε, στο Μπουρνάζι τα ρολόγια δεν λειτουργούν με τον γνωστό τρόπο. Είναι πάντα ώρα για διασκέδαση, κάθε ώρα...

Το Μπουρνάζι βρίσκεται σε μια συνεχή κινητικότητα. Νέα μαγαζιά ανοίγουν, τα ήδη υπάρχοντα κάθε τόσο ανακανίζονται, είναι όλο εκπλήξεις. Κάθε φορά που βγαίνω αναρωτιέμαι πότε άνοιξε το ένα ή το άλλο, πότε άλλαξαν τη διακόσμηση, πού πήγε η μπάρα. Νιώθω συνέχεια ότι χάνω επεισόδια, άσε τις μεγάλες αλλαγές. Πριν από κάποιες μέρες ένας φίλος με πήρε τηλέφωνο να πάω να τον βρω στο «**Villagio**», όπου έπινε καφέ με την παρέα. Πήγα, αν και δεν συνηθίζω να πηγαίνω σε τόσο μεγάλα cafés (το μεγαλύτερο της Ελλάδας), τα θεωρώ απρόσωπα. Καθώς καθόμουν λοιπόν στην καρέκλα μου και ρέμβαζα το πλήθος, συνειδητοποίησα ότι στο ίδιο ακριβώς μέρος πριν από αρκετά χρόνια είχα δεχτεί το πρώτο μου φίλι, δεν υπήρχαν τόσα τραπέζια, στην πραγματικότητα δεν υπήρχαν καθόλου τραπέζια, υπήρχε μόνο ένα δέντρο στη μέση ακριβώς μιας υπέροχης αυλής – μιλάω για το «**Domus**». Ήταν το μέρος όπου πέρασα τα σχολικά μου χρόνια, το μέρος όπου νόμισα ότι ερωτεύτηκα πρώτη φορά, κάτω από αυτό το δέντρο, μέσα σε εκείνη την αυλή..., αχ... Τι λέγαμε;

Εμείς πού θα πάμε τελικά; Όπου θες! Η πρόσβαση είναι παντού εύκολη. Λέω να πάμε στο «**Baracoa**», το μπαρ που άνοιξε ο Νίκος, ο αγαπημένος μας d.j. από το «Enzzo». Άλλο ένα μαγαζί που θα γίνει στέκι. Πολύ ζεστή ατμόσφαιρα, όμορφα χρώματα, υπέροχες μουσικές, soul, funk, jazz τις καθημερινές, λάτιν τις Πέμπτες (συχνά live), έντεχνο ελληνικό ροκ τις Τετάρτες (live). Και το προσωπικό πάντα πρόθυμο να σύρει τον χορό...

Και αύριο τι κάνουμε; Πάμε για φαΐ; ΟΚ! Να πάρουμε και τα κορίτσια να κατέβουν. Πού θα πάμε; Στο «**Xαλάλι**», στη «**Δάφνη**» ή μήτρως στην «**Αιδώ**» για κάνα «πονηρό»; Σε όποιο έχει τραπέζι, αλλά να περάσουμε οπωδήποτε και από το «**Στέκι του Μπτσάρα**», τρελαίνομαι να ακούων των Μητσάρα α καπέλα να τραγουδά «Γυναίκες θέλω πολλές / Μια Τουρκάλα να μου κρατάει τον ναργίλε / μια Σπανιόλα να μου χορεύει ολέ / μια Ελληνίδα για να μου κάνει παιδιά...» Και μετά χορός, να κάψουμε και τίποτα... Κυριακή όμως σπίτι, βίντεο και άραγμα, έχουμε αγώνα τη Δευτέρα και ποιος ξυπνάει... Καλά, πάρε κασέτα εσύ να φέρω εγώ τα γλυκά, **Δωδώνη**, **Δελλοπάνης** ή **Σάλονική**:

Πρόσφατα κατέβηκε και η βόρεια Ελλάδα στο Μπουρνάζι. Τα τρίγωνα Πανοράματος και τα καζίνο της παραλίας από τον **Λαζαρίδη**, διεκδικούν κι αυτά ένα τριγωνάκι από τη μεγάλη πίτα της πλατείας. Καλύτερα σινεμά, πάμε **Cine City**. Τι θα δούμε; Ό,τι κάτσει, 4 αίθουσες έχει, δεν μπορεί, κάποιο θα μας αρέσει, διαλέγουμε εκεί... Α, και μετά να πάμε **Igodo**. Έχουμε καιρό να περάσουμε. Κατάλαβα, πάλι θα αργήσω στη δουλειά.

the PLACE to be

enzzo **enzzodecuba**

70, Ag. Paraskevis str, Peristeri
info - reservation : 210 57 82 610
www.enzzodecuba.gr

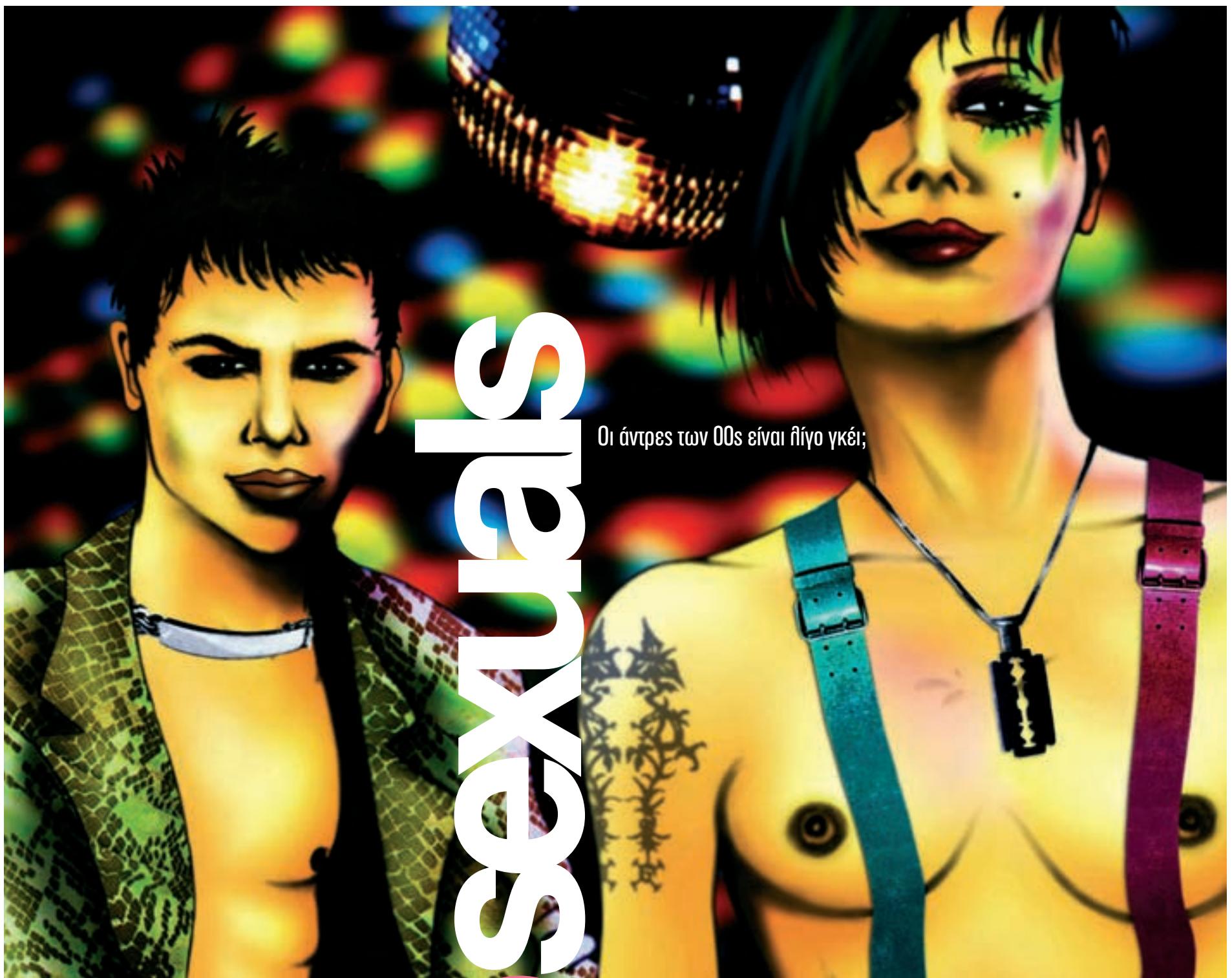
Baracoa

Κάθε Τετάρτη με έντεχν+ροκ
μουσική live με τους
Γ. Ιανάκη, Ν. Γουργιώτη, Φ. Κοκαβέση

Παρασκευή + Σάββατο με κομή ελληνική - και όχι μόνο- μουσική

Κων/πόλεως 68, Μπουρνάζι (έναντι AlphaBank), Τηλ: 210 5780915

Όλα φαίνεται να αλλάζουν γρήγορα. Στην ουσία όμως όλα μένουν ίδια. Άλλα μαγαζιά - ίδια φιλοξενία, άλλη μουσική - ίδιο κέφι, άλλοι μπάρμεν - ίδια ξίδια, άλλα πρόσωπα - ίδια χαμόγελα, άλλος χρόνος - πάντα καλοκαίρι, άλλη αιτία κατάθλιψης - πάντα το ίδιο αντίδοτο: μια βόλτα στην πλατεία. Και πάντα η ίδια ερώτηση. Και η ίδια αντίδραση στην απάντηση. Πού μένεις; Στο Μπουρνάζι! Όχι, δεν ακούω ελληνικά! Αυτό και αν ακούγεται οιδύμωρο σχήμα. Κάποτε με ρωτούσαν αν χορεύω στα τραπέζια. Δεν μπάινω πια στη διαδικασία να εξηγήσω τα αυτονότατα. Κάθε φορά που προσπαθώ, οι περιστάσεις με προδίδουν. Την πρώτη φορά που έσυρα μια φίλη σε ένα μικρό μπαράκι και ήμουν έτοιμη να την πείσω ότι οι γυναίκες του Μπουρνάζιου δεν είναι απαραίτητα «ελαφρολαϊκής» προσωπικότητας και στυλ, όπως νόμιζε, δύο δεσποινίδες ανέβηκαν στην μπάρα και αυτοσχεδίασαν μια χορογραφία με μπανάνες. Θα την έπειθα ίσως αν δεν ήταν 3.00 η ώρα το μεσημέρι και δεν είχε παραγγείλει τσάι. Πάντως, την πρώτη φορά που ο φίλος της της είπε πως θα κατέβει με τα παιδιά από τη δουλειά στο Μπουρνάζι, το πήρε το Lexotanil. Δε μου απάντησες, πού μένεις; Αν πω ότι μένω εκεί που έχει συνέχεια καλοκαίρι, θα τη γλιτώσω; Δύσκολη απάντηση. Ιδίως όταν είμαι Αύγουστο στο νησί και αυτός που με ρωτά μου αρέσει. Περιμένω την αμιχανία στο βλέμμα, μια μικρή απογοήτευση. Έχει αγχωθεί, με φαντάζεται με το κολλητό και το μίνι να χορεύω τσιφτετέλι πάνω στο μπαρ και να εκστασιάζομαι κάθε φορά που βάζει Πέγκυ Ζήνα. Είναι διακριτικός, δεν θα δειξει. Άλλα εγώ το ξέρω πως θα ανακουφίζεται κάθε φορά που θα χορεύουμε άλλο ένα house, άλλο ένα r'n'b. Ρώτα με πάλι! Πού μένεις; Στο Μπουρνάζι! Εσύ; Α

Η φυλή των metrosexuals κατακτά μία προσ μία τις κοσμοπολίτικες πρωτεύουσες του πλανήτη. Τις διαλέγει προσεκτικά. Βρίσκει καταφύγιο στα μέρη που δίνουν τρόφι στον ναρκισσισμό της και εγκαθίσταται. Εκκολάπτεται στη γλυκιά θαλπωρή των καλύτερων κομμωτηρίων, spa, μαγαζιών και γυμναστηρίων. Απαιτώντας τίποτα λιγότερο από το καλύτερο, οι metrosexuals μαραζώνουν μακριά από τις ανέσεις που προσφέρουν οι μεγάλεις πόλεις. Εξ ου και το πρώτο μισό της λέξης: «metro»

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΤΡΙΒΙΖΑ
Εικονογράφος: ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Metrosexuals

Το άλλο μισό –βαθιά αναπνοή– είναι το δεύτερο συνθετικό της λέξης «homosexuals». Οι metrosexuals, «αναγεννησιακός τύπος άντρα των 00s», διαθέτουν πολλά από τα εξωτερικά χαρακτηριστικά των ομοφυλόφιλων: είναι αυτάρεσκοι, νιώθουν άνετα με τη «θηλυκή» τους πλευρά, φροντίζουν το σώμα τους, αγοράζουν καλλυντικά, ξέρουν από μόδα.

Το καινούργιο μεταλλαγμένο είδος αντρών, καθοδηγημένο από μελετημένες στρατηγικές μάρκετινγκ, χτενίζει τους διαδρόμους των μαγαζιών καλλυντικών, περνώντας διπλά από γυναικες που αναφωτιούνται πώς βρέθηκαν να πάιζουν σε αυτό το κακόγουστο θρίλερ επιστημονικής φαντασίας. Τι διάλολο, τώρα και οι στρέιτ γίνονται γκέι;

Ευτυχώς (ή δυστυχώς!) η μικρή διαφορά που χωρίζει τους metrosexuals από τους γκέι είναι ότι οι metrosexuals γουστάρουν τις γυναικες. Και προτού μας πάσει απελπισία (ωραία, τώρα δηλαδή θα βάφουμε όλες μαζί τα νύχια μας;), κορίτσια, το νέο trend έχει και τα προτερήματά του. Που δεν είναι και λίγα.

Καταρχάς το νέο είδος αντρών φέρνει μαζί του τα καλά και των δύο κόσμων, όπως οι Αμερικανοκινέζες ή οι μιγάδες. Ένας metrosexual βλέπει ευχαρίστως μαζί σου όλα τα χαζοχαρούμενα έργα για κορίτσια, ξέρει τη διαφορά του ριμελ από τη μάσκαρα, σε συνοδεύει στα μαγαζιά χωρίς να γκρινάζει και σε συμβουλεύει για ρούχα. Σκέψου κάτι σαν τον Ρούπερτ Έβερετ στον Γάμο των καλύτερού μου φίλου αλλά σε στρέπιτ.

Επίσης η καινούργια λέξη απενοχοποίεστος άντρες και καθηούχασε λίγο τις γυναικες. Από τότε που εφευρέθηκε ο όρος «metrosexuals» εξηγούνται πολλά. Ο καλύτερός σου φίλος που ξοδεύει μια ώρα στο μπάνιο (παραλίγο να τον σκοτώσουμε στη Μύκονο), ο γκόμενός σου που δεν μπορεί να βγει από το οπίτι το πρωι αν δεν κάνει μισή ώρα πιστολάκι, εκείνος ο θεός που γνώρισε ο οποίος σε ξενέρωσε όταν σου είπε ότι πού και πού του αρέσει να κάνει ξανθές ανταύγειες. Και εγώ η βλάχα που τα χάλασα με έναν από τους ωραίους του σχολείου γιατί βγήκε βρόμα ότι έβαφε τα μάτια του...

Για να μνη πούμε ότι ο όρος είναι χρυσός στη γλώσσα των διαφημιστών, που τρίβουν τα χέρια τους. Η καινούργια ματαιόδοξη κατηγορία αντρών είναι το τρελό όνειρο του μάρκετινγκ. Οι metrosexuals έχουν το ακαταλόγιστο δικαιώμα να επενδύουν στην εμφάνισή τους, χωρίς αυτό να τους κάνει λιγότερο άντρες. Το αντίθετο, αν περιποιείσαι τον εαυτό σου σημαίνει ότι είσαι απολύτως άνετος με τη σεξουαλικότητά σου, γιατί ως γνωστόν οι κρυφοαδερφές δεν ασχολούνται με τέτοια πράγματα.

Στη Νέα Υόρκη, τη μητρόπολη των μητρόπολεων, τα spa και τα yoga centers «αποκλειστικά για άντρες» ανοίγουν το ένα μετά το άλλο. Τα αμερικανικά media λατρεύουν την καινούργια λέξη. Τα περιοδικά γράφουν συνεχώς για διάσημους metrosexuals – αν δεν το ξέρετε ο Π. Ντίνι κάνει τακτικά πεντικούρ, ο Μπραντ Πιτ διακόσμησε μόνος του το σπίτι του και, ως γνωστόν, ο άσος του ποδοσφαιρού Ντέιβιντ Μπέκαμ κατεβαίνει στο γήπεδο με κόκκινα νύχια (ας μνη πούμε τώρα για τα βρακιά της Βικτόρια).

Επιπλέον, τα αγόρια άρχισαν να υποψιάζονται ότι οι μάτσοι γκόμενοι είναι πια μύθος. Αντί να σηκώνουν οχτακόσια κιλά στα γυμναστήρια, οι άντρες κλείνουν ραντεβού για αποτρίχωση φρυδιών και πλάτης (ξέρω μερικούς που χρειάζονται την πρώτη, ευτυχώς κανέναν που χρειάζεται τη δεύτερη, ούτε θέλω να τον γνωρίσω), μάσκες προσώπου και πλαστικές στομαχιού. Αν στα 80s ήταν in τα γυμναστήρια και οι άντρες Ράμπο, στα 00s είναι της μόδας οι αντρικές σειρές καλλυντικών.

Αγάπη μου, άσε κάτω τη μάσκα!

Μια φίλη μου λέει ότι η ταυτότητα του metrosexual είναι απλώς μια δικαιολογία για τους άντρες που φοβούνται να παραδεχτούν ότι είναι γκέι. (Παρεμπιπόντως οι γκέι δεν βλέπουν με καθόλου καλό μάτι τους metrosexuals, και το νέο trend ανάμεσα στους γκέι είναι «λιγότερη περιποίηση»). Η αλήθεια είναι ότι, προτού πει κανείς ότι οι γυναίκες δεν ευχαριστούνται με τίποτα, ε, υπάρχουν και κάποια όρια. Αν ο αγαπημένος σου μπορεί να ονομάσει είκοσι διαφορετικές αποχρώσεις του ροζ μπροστά στο ράφι με τα βερνίκια ή πόσες θερμίδες έχει ένα Μαρτίνι, δεν είναι και ό,τι πιο σέξι έχεις ακούσει στη ζωή σου. Βέβαια αρκεί και μια πολύ λιγότερο τρανταχτή metrosexual λεπτομέρεια για να σε ξενερώσει εντελώς, ανάλογα με το τι κάθε γυναίκα θεωρεί σέξι, και δεν είναι αναγκαστικά μία που διαχωρίζει εμφανώς το γκέι από το στρέτι στρατόπεδο.

Προς αποφυγήν παρεξηγήσεων, ναι, λοιπόν, μας αρέσουν οι άντρες που τους αρέσουν τα καλά ρούχα, που τα μαλλιά τους μυρίζουν σαμπουάν και που αναγνωρίζουν αμέσως ένα γαλλικό πεντικούρ (οι άντρες είναι πολύ περήφανοι από τότε που έμαθαν αυτή τη λέξη). Άλλα η γυναικεία περιποίηση είναι μέρος ενός ολόκληρου μύθου και δεν θέλουμε αγόρια να εισβάλουν στο βασίλειό μας, που βρίσκεται χαμένο μέσα σε ένα σύννεφο πούδρας.

Στην τελική, ο καθένας με τα παιχνίδια του. □

Της ΣΑΝΤΡΑΣ ΣΤΑΘΑΚΗ

MONTELO «K.K.»

Η ΠΙΟ ΦΑΝΚΙ ΤΣΑΝΤΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Πολλοί μπορεί να έχουν στο σπίτι τους έναν πίνακα του Κακανιά με τη φιγούρα της απίστευτης πρωίδας του, της κυρίας Τεπενδρόπολλοι μπορεί να πήγαν αυτές τις μέρες ή να ετοιμάζονται να πάνε (έχουν καιρό μέχρι τα τέλη Απριλίου) να επισκεφτούν στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού στην Πειραιώς την έκθεσή του με τις περιπέτειες της Τεπενδρόπολης στην Ολυμπιάδα, αλλά κανένας δεν είχε την ιδέα του **Βασίλη Ζούλια** να μετατρέψει την ανυπόφορη αυτή γυναικά από πίνακα... σε αντικείμενο καθημερινής χρήσης. Ένας πίνακας, δώρο του καλλιτέχνη προς τον Β. Ζούλια που δείχνει την Τεπενδρόπολη παρέα με την Ελένη Βλάχου και την Τζάκι, ήταν ο αφορμή για να τυπωθεί πάνω σε μεταξωτό ύφασμα και να γίνει ένα υπέροχο φουλάρι, αλλά και μια πολύ σικ δερμάτινη σπορ τοσάντα με πορτοκαλί και κίτρινα δερμάτινα φινιρίσματα, που πλέον πουλιέται από την μπουτίκ του Βασίλη, τη γνωστή μας **«Old Athens»** (Κανάρη 17, 210 3614.762). Για να μνη μπερδευτείς, αν ακούσεις να ζητάνε το μοντέλο «K.K.» (όπως Κωνοταντίνος Κακανιάς), θυμήσου πώς πρόκειται για την ίδια τοάντα, η οποία σύντομα θα κυκλοφορίσει και σε πιο «ελληνικό» συνδυασμό χρωμάτων, γαλάζιο-λευκό.

MENU: ΚΟΣΜΗΜΑ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ
ΓΙΑ ΑΝΤΡΕΣ. «OLD
ATHENS»: ΤΟ ΝΕΟ
ΦΕΤΙΧ ΤΩΝ ΓΥ-
ΝΑΙΚΩΝ (ΚΑΤΩ)

MEN, A NU SHOP JUST FOR U

Οι πρωτότυπες βιτρίνες δεν χρειάζεται να έχουν εντυπωσιακό μέγεθος για να ξεχωρίσουν. Τις προηγούμενες εβδομάδες πολλοί πίστεψαν πως είχαν ανακαλύψει ένα νέο delicatessen στην Καφάλη. Τι άλλο θα ήταν ένα μαγαζί που το έλεγαν «Menu», με νηστίσιμους πειρασμούς στην ανοιξιάτικη βιτρίνα του; Αυτές τις ημέρες το σκηνικό σχεδόν επαναλαμβάνεται με ένα τραπέζι του Mamacas στη νέα βιτρίνα. Το Menu είναι ένα μαγαζί με κοσμήματα αποκλειστικά για άντρες, δηλαδή μια εντελώς νέα ιδέα. Οι γραμμές είναι λιτές. Οι φόρμες ξεκάθαρες. Τα υλικά όχι απαραίτητα «σκληρά», αλλά σύγουρα «men friendly». Ατσάλι, ασήμι, λευκόχρυσος και τιτάνιο δένουν αρμονικά με δέρμα, καουτσούκ, έβενο και ανθρακόνημα. Τα κοσμήματα έρχονται από την Ιταλία αλλά και την Αυστρία και κατασκεύαζονται από εταιρείες που δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στις αντρικές τους σειρές. Όσο για τα κοσμήματα των Ελλήνων σχεδιαστών, τόσο οι σειρές των

ομάδων Απριάτη, Di Oium και Character και τα κομμάτια της Σίσσους Κούκερη όσο και τα σχέδια του Μάξιμου (που θα βρείτε αποκλειστικά εδώ) ξεχωρίζουν για την πρωτοπορία τους αλλά και γιατί είναι δουλεμένα στο χέρι. Μην πειμένετε να τα δείτε όλα στη βιτρίνα. Μπορεί να αλλάζει κάθε 15 μέρες και κάθε φορά να είναι ακόμα καλύτερη, αλλά μην πείτε μόνο μέσα, ψωνίστε κιόλας χωρίς να καταστραφείτε! Εννοείται πως ένα κομμάτι με χρυσό, τιτάνιο και διαμάντια δεν θα το πάρετε τζάμπα, οι τιμές όμως των κρεμαστών ξεκινούν από τα 15-20 ευρώ, ενώ με 60-130 ευρώ θα βρείτε σίγουρα πολλά σχέδια σε δαχτυλίδια, μανικετόκουμπα (δείτε οπωσδήποτε αυτά του Μάξιμου) και χειροπέδες μέχρι σταυρούς και αλυσίδες για τον λαιμό.

**Menu, Καφάλη 6,
Κολωνάκι,
210 7256.649**

18, 19, 20 & 22 ΜΑΡΤΙΟΥ - Ομήρου 8, Νέο Ψυχικό

SHOOT SHOOT SHOOT

Η ΠΡΩΤΗ ΔΕΛΤΙΑΤΙΑ ΤΟΥ LONDON FILM-MAKERS' CO-OPERATIVE & ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑΧΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ, 1966-76

get the whole picture...

Για περιεστερες πληροφοριες:

British Council Αθήνα: Πλ. Καλανάκου 17, Τηλ.: 210 3692 333
Κέντρο Σπουργού Τάγματος Εργασίας ΔΕΕΤΕ: Ομήρου 8, Νέο Ψυχικό, Τηλ.: 210 6729460

ΘΕΣΣ-alone-ΝΙΚΗ

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΓΑΠΑ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΠΛΑΝΗΣ ΠΟΡΤΑΣ,
ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΑΣΑΝΣΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΛΑΣΜΕΝΑ
ΚΟΥΔΟΥΝΙΑ. ΟΙ ΦΩΤΟ ΤΗΣ ΝΑΤΑΣΣΑΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΓΚΑΛΕΡΙ ΚΑΛΦΑΓΙΑΝ

Θερμαϊκούλ!

«Θα βγούμε σήγουρα πρωταθλητές», η μπέμπα πανηγυρίζει. Η αγαπημένη ομάδα της Πολίχνης κατατρόπωσε τους δικούς μου χαστούρουματάδες (εκ του χασογκόλης) της Σκακιστικής Παρέμβασης Τριανδρίας. Ποιος ΠΑΟΚ και ποιος Άρης, μωρό μου; Από τότε που διάβασα την «Άμυνα του Λούζι» (εκδόσεις Μεταίχμιο) του Ναυπόκοφ κυριολεκτικά αρρώστησα με το σκάκι και την κάλυψη των αγώνων από τον ρεπόρτερ Κοσμά Κεφαλάτων «Νέων», που έγινε μακράν το νέο ίνδαλμά μου. Ο τελευταίος γύρος του διασυλλογικού πρωταθλήματος Β' Εθνικής μεταξύ των ομάδων της Θεσσαλονίκης ολοκληρώνεται στις 28 Μαρτίου. Τυπικά βέβαια, γιατί η Πολίχνη, που καθάρισε από νωρίς τα ντερμπτάκια με Τριανδρία και Ένωση Σκακιστών Καλαμαριάς, στέφθηκε ήδη βασιλισσα. «Άλλοι φτιάχνονται με σκάκι και άλλοι φτιάχνονται με Άκη», βοά μέσα μου ακόμη το πολιτικό ζώο. Η ανταπόκριση γράφεται λίγο πριν από τις εκλογές, τώρα βέβαια που με διαβάζεις έχουμε καινούργια κυβέρνηση, τελείωσε και το ντέρμπτη της γουστόζικης χρωμοβαφής μεταξύ ευφραδούς Έλενας Ράπτη και χυμώδους Εύας Καϊλί. Αι δύο μέχρι πρότινος εχθραί επανήλθαν και πάλι στην πεζή καθημερινότητά τους, παρ' ότι τα δημοκρατικά διλήμματα δεν τελειώνουν ποτέ για μας τους ενεργούς πολίτες του Λευκού Πύργου: Τσουρέκι με άσπρη σοκολάτα από τον Τερκενλί της Αριστοτέλους ή από τον Αγαππότη της Βενιζέλου; Και πότε, άραγε, σφήνα στον δικομματισμό θα μπει και το εκμέκι κανταΐφι του Οκταποδάς από τον περιφερειακό δήμο του Ευόσμου, του οποίου η αισθαντικότητα μπορεί να κολάσει μέχρι και σίτη που νηστεύει;

Ο μικρός χασάπης Ήρθε και ο Marc Almond, η βασιλισσα της electroclash χαρμολύπτης, στο «Sachi» της Αγγελάκη και στρογγυλοκάθισε στα ντεκ παίζοντας love exotic tunes. Πέρυσι βέβαια τέτοιο καιρό που έπαιξε στην «Υδρόγειο», τελευταίο σταθμό της περιοδείας των Soft Cell, ήταν πιο ηλεκτρικός. Όπως πέρυσι έτσι και φέτος μετρούσα τα τατουάζ του. Ο παλιόφιλος ο Marc ίδρωνε στα ντεκ και κιάλαρε ταυτόχρονα κι ένα αγόρι

που χόρευε φορώντας τη φανέλα του Ηρακλή. Τότε θυμήθηκα μια φοβερή ιστορία. Καθόμαστε στο «Friends» της Παύλου Μελά, ένα γουστόζικο μπαρ, ότι πρέπει για μεσημεριανή χαλάσσα, και ήταν μαζί μας ο Γκορτζής. Ο Γκορτζής είναι μια φοβερή τύπα του θεσσαλονικιώτικου talk of the town και ένας από τους τριακόσιους γενναίους οπαδούς του Ηρακλή – μετρημένα πράγματα. Περνάει ξαφνικά μπροστά μας ένας κοντοπίθαρος φορώντας την κυανόλευκη φανέλα γεμάτη ιδρώτα και αίμα. Ο Γκορτζής συγκινήθηκε, «α-μάν, λεβέντη μου, μάν, παιχταρά μου, μάν, παλίκαρε, πρέπει να παίζεις στα τασκ ο εσύ, παιδί του Μπονόβα και του Λάκη Παπαϊωνού». «Βούλωσ' το, βρε ανότε», ανέκραξε ο d.j. και συνιδιοκτήτης του «Friends» Παναγιώτης Μητρολίδης, φόλα Αρειανός. «Βοηθός χασάπη είναι το παιδί, τον ξέρω, κάθε μέρα τέτοια ώρα, λίγο πιο πάνω στην αποθήκη τους σφάζουν αρνιά και μπουτάκια». Τετοια φλαστά έφαγα στον Marc Almond καθώς εκείνος γλυκοκοίταζε τον ηρακλειδέα νεανία, και μη στεναχωριέσαι που δεν ήσουν εκεί όταν έπαιξε το «Tainted Love» πρώτη εκτέλεση από τη σουσιλιάρα Γκλόρια Τζόουνς, για να μην ξεχνιόμαστε. Γιατί κάθε Παρασκευή στο «Residents» ο d.j. Δημήτρης Καραθάνος κουρδίζει τα πικάπ με την πιο καλή και αγνή σόουλ. Να πας, όπως πηγαίνω μόνο και μόνο για να ακούσω το αυθεντικό.

Συνταγές για καριέρα Ήταν μιας μικρής έντασης φωτιά που ξεκίνησε από την κουζίνα, ευτυχώς όμως, φλοιο μου, δεν επεκτάθηκε, το «Casa La Femme» τη γλιτώσε με αμελητέα εγκαύματα, τα r'n'b πάρτι της Κυριακής συνεχίζονται με πολύ κέφι, καλώς ορίσατε

MARC ALMOND ΣΤΟ «SACHI»

για άλλη μια φορά στη Θεσσαλονίκη τού «Περνάμε τέλεια». «Τέτοια να γράφεις», συμβουλεύει τον ανταποκριτή η σύμβουλος έκδοσης Σ. Π., «50.000 αναγώστες της «Voice» στην Αθήνα πιθανόν δεν θέλουν να ακούνε ιστορίες για τον Γκορτζή και το μικρό χασάπη, αλλά να διαβάσουν έναν οδηγό επιβίωσης για τρελά Σαββατούριακα στη lounge φτωχομάνα». Live from the capital of Macedonia, στάση «Ρογκόπης» στη Βενιζέλου, σπεισιαλίτε μας η ρωσική σαλάτα και το ροδοκόκκινο σουτζουκάκι. Εδώ δειπνούσαν ο Καραμανλής, η Βλάχου και ο Βελλίδης, να διαλέξεις τραπέζι στην τζαμαρία που βλέπει στο πεζοδρόμιο της Καλαποθάκη ώστε να κόβεις κίνηση, και όταν σκάσει το πρώτο πλήθος και η χοντρή νύχτα, πέρνα απέναντι στο «Plasma». Ηλεκτρονικές χαρές κάθε Πέμπτη από τον d.j. Chris Tec, που παραμένει σταθερά ο αγαπημένος ψηφιακός γκρούβερ της στήλης. «Στον πλανήτη happy κανείς δεν κλείνει μάτι, στον πλανήτη happy κάθε μέρα κι άλλο πάρτι»: στο δισκοπωλείο Λωτός της Σκρα έπεισε στα χέρια μου το παρθενικό τεύχος του περιοδικού «D. Floor». Δροσιστικό, ηλεκτρονικό, ροζ φουξ εξώφυλλο, κεντρικά θέματα Μπομπ Σινκλέρ και Μίς Κίττυ, η σπρότζικη Θεσσαλονίκη δεν το βάζει κάτω, «γιούπι!» φωνάζει κάτι μέσα μου, έλα, Γιώργο, για να δεις τα παιδιά της Αλλαγής.

Πάλι χάλασε το κωλοασανσέρ; Η Νατάσσα αγαπάει τη Νέα Υόρκη, λατρεύει τα παλιά ασανσέρ, τα διαμερίσματα με χαλασμένα κουδούνια που εντός τους κατοικούν ιστορίες έρωτα, λιπ γκλος, κρεβατιών με χαλασμένη σούστα που σκούζει, και αιλουρειδών κατοικίδιων που νιαουρίζουν ναζιάρικα στην αγκαλιά σου. Η Νατάσσα αγαπά και τα κορίτσια της διπλανής πόρτας, τα κορίτσια που νοικιάζουν αυτά τα διαμερίσματα και, όταν βγάλουν ένα σπιράκι, θέλουν να το κρύψουν με Clearasil, για να μη σπαστεί ο γκόμενός τους που τους έταξε weekend στο τροχόσπιτο. Η Νατάσσα τράβηξε και τη φωτογραφία που βλέπεις στη σελίδα μου, η έκθεσή της ως τις 10 Απριλίου κάνει στάση στην γκαλερί Καλφαγιάν, επίθετο Παπαδοπούλου, Θεσσαλονικά με τάσεις φυγής, ανεμελιάς και πολύ χιούμορ που επέστρεψε στη γενέθλια πόλη σαν ηρωίδα από τραγούδι του Τζ Τζάκον, «Θέλω να γυρίσω εκεί, παρόλο που ξέρω πως τίποτα δεν θα είναι ίδιο». Έχει και μια άλλη φωτογραφία που τολμώ να πω πως δείχνει σαν ανάποδη καταστροφική Ναν Γκόλντιν, η γοητεία της εκστατικής ομορφιάς δηλαδή, να πας κι εκεί, όπως πήγα.

Πράκτορες του χάους «Αναζητούμε τη γλώσσα να μιλήσουμε στον κόσμο. Δεν είναι ούτε αυτονότη ούτε εύκολο, πολλοί από εμάς έχουμε να απεκδυθούμε παλιά ρούχα, λέξεις και νοοτροπίες που δεν βοηθούν την επικοινωνία, που δεν έχουν σχέση με το καινούργιο που γεννιέται». Το πέμπτο φύλλο της «Βαβυλωνίας» είναι στα περίπτερα, ο Μπάμπης Μπίκας μου έστειλε ένα φρεσκοτυπωμένο, ο αντιεξουσιαστικός χώρος της πόλης διεκδίκει ένα δικό του τετράγωνο στα γρανιτένια πεζοδρόμια της Τσιμισκής. Κουλούρια, loungers, οπαδοί του Ψωμάδη, θαυμαστές των visual κατασκευών της Μαρίας Κατσαρού, όπως τις θαυμάσαμε κι εμείς στο πάρτι του cyberpunk γραφίστα Άγγελου Γροντά (AKA Black:White) στην Κεντρική Στοά, η πόλη has space for everyone. □

21 ΑΘΗΝΑ ΗΓΟΥΜΕΝΗ

ΤΕΧΝΗ / ΜΟΥΣΙΚΗ / ΘΕΑΤΡΟ / ΓΕΥΣΕΙΣ / ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ / ΣΙΝΕΜΑ

«ΤΟΣΟ ΟΜΟΡΦΑ»

Το έργο του Γιον Φόσσε παρουσιάζεται στην Κεντρική Σκηνή του θεάτρου Αμόρε, σε μετάφραση και σκηνοθεσία Γιάννη Χουβαρδά. Μια τυπική οικογένεια, πατέρας, μπτέρα και η εφηβική κόρη τους, επισκέπτονται για διακοπές το πατρικό σπίτι. Το ζευγάρι συναντά τον παιδικό φίλο του άντρα, πιο κόρη γνωρίζει τον έρωτα στο πρόσωπο ενός αγοριού που ζει εκεί, αναπόσπαστα δεμένος με τον τόπο του. Μια συνηθισμένη ιστορία οικογενειακών διακοπών. Που ποτέ όμως δεν είναι τόσο απλή, όσο και αν μπορεί να περιγραφεί με τόσο λίγες λέξεις. Είναι μια ιστορία παρελθόντος, παρόντος και μέλλοντος, μια περιγραφή των αισθημάτων στην προοπτική του χρόνου, μέσα στην οποία αφήνεται να διαφανεί πώς η επόμενη γενιά είναι καλύτερη, πιο ανοιχτή, πιο καθαρή από την προηγούμενη. Παιζουν: Ξένια Καλογεροπούλου, Ακύλας Καραζήσης, Μαρία Κεχαγιόγλου, Ιωάννα Παππά, Γιάννος Περλέγκας, Νίκος Χατζόπουλος. ●

Θέατρο Αμόρε - Κεντρική Σκηνή, Πριγκηπονίσων 10, 210 6468.009
- ΑΡΓΥΡΩ ΜΠΟΖΩΝΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΩΝΙΩΤΑΚΗΣ

Ο G.PAL ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ NTEK ΤΟΥ +SODA ΣΤΟ ΠΑΡΤΙ ΤΗΣ «A.V.»

ΠΑΡΤΙ «A.V.»

'Eva pre-release party για την παρουσίαση του φετινού WMC (Winter Music Conference) Hit στο Μαϊάμι διοργανώνεται στο +Soda. Πρόκειται για μια παραγωγή των Tony Papadopoulos και Sultan με φωνητικά της Stephanie Vezina, που σύντομα θα κυκλοφορήσει από τη Swift Records παγκοσμίως και σε CD single στην Ελλάδα σε συνεργασία με την KLIK Records. Επίσης, το κομμάτι θα ανοίγει και το «Believer 2», τη mix συλλογή της Άννας-Μαρίας Χαροκόπου, η οποία θα κυκλοφορήσει από την Eros Music μέσα στον Μάρτιο.

Ο Tony Papadopoulos, γνωστός και ως Tone Depth ή The Greek, έρχεται από το Μόντρεαλ του Καναδά και θα παίξει για πρώτη φορά στην Αθήνα στο +Soda, καλεσμένος του ιδιοκτήτη της Swift Records και mixer του «Broken», G.Pal.

To party (στα dextx οι G. Pal και Tone Depth θα γίνει το Σάββατο 13 Μαρτίου, σε συνεργασία με τον Best Radio και την «Athens Voice». Στους πρώτους 50 που θα πάνε στο +Soda θα δοθούν mix CDs από radio shows των Tony Papadopoulos και G.Pal, μαζί με την «Athens Voice». +Soda, Ακαδημίας και Ζωοδ. Πλήγης 3, 210 3840.205

ΤΕΧΝΗ

«DUSK» Η έκθεση διοργανώνεται από την πολυεθνική και πολυυπλοκετική ομάδα ArtB-gaidaro, δουλειές της οποίας έχουμε δει τα προηγούμενα χρόνια, και παρουσιάζει εξαιρε-

τικό ενδιαφέρον επειδή καλλιτέχνες από τόσο διαφορετικές χώρες και πολιτισμούς βρίσκουν κοινά σημεία επικοινωνίας. Το φετινό project έχει ως θέμα του καταστάσεις, σπιγμές, ιδέες και εικόνες που προκαλούν μια αισθητή πρεμιά, που μας επιτρέπουν να επικοινωνήσουμε με τον εαυτό μας και μας κάνουν να νιώθουμε αρμονικά με το περιβάλλον. Η εγκατάσταση που έχει στηθεί προσπαθεί να προκαλέσει αυτή την πρεμιά με τον χαμπλό φωτισμό και τον ήχο... της σιωπής. Τα έργα είναι κυρίως ζωγραφικά, χωρίς να λείπει η φωτογραφία και η γλυπτική. Μέσα στην τρέλα των ημερών, ένα πουχαστήριο σκέψεων και αισθήσεων φαντάζει ιδιαίτερα θελκτικό. Κέντρο Τεχνών Πάρκου Ελευθερίας, Βασ. Σοφίας, πάσω από το άγαλμα του Βενιζέλου, 210 7232.603. Μέχρι τις 24/3

«Η ΤΕΧΝΗ ΝΑ ΠΑΙΖΕΙΣ» Το παιχνίδι δεν αφορά μόνο τα μικρά παιδιά αλλά όλους μας. Ο άνθρωπος σε όλη την την ζωή παίζει δημιουργώντας μια αιμόσφαιρα συμβολική, στην προσπάθειά του να ξεπεράσει τη ρουτίνα και την καθημερινότητα, και πάνω από όλα για να κερδίζει. Έτσι, μερικοί καλλιτέχνες, συνεργάτες όλοι τους της γκαλερί Ζουμπουλάκη, σκάρωσαν παιχνίδια για... μικρούς και μεγάλους και καλούν το κοινό για να του τα δείξουν την Τρίτη 16/3. Παιχνίδια καμωμένα από χαρτί, έγγραφο, μαγνήτες και μέταλλο. Παιχνίδια φτιαγμένα με πολλή φαντασία, κέφι και πολλά χρώματα. Δράστες αυτού του ομαδικού παιχνιδιού είναι οι: Αδαμάκης, Αιδίνης, Αυγέρος, Καλογερόπουλου, Κόττης, Κυριτσόπουλος, Σακαγιάν, Στεφάνου, Τάκης και Ψυχοπαΐδης. Στη διάρκεια της έκθεσης θα πραγματοποιηθούν εκ-

παιδευτικά προγράμματα για παιδιά πλικίας 6-12 χρόνων. **Γκαλερί Ζουμπουλάκη**, πλ. Κολωνακίου 20, 210 3608.278. Εγκαίνια: 16/3. Μέχρι τις 16/4

«ΦΩΣ ΑΝΑΜΕΣΑ» Μια έκθεση για το φως. Για την απουσία του φωτός. Για την εναλλαγή της φωτοσκιάσης. Οι δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα κάτω από το φως ή το σκοτάδι, τα συναισθήματα που πηγάζουν από αυτά, το θεϊκό φως, το πνευματικό σκοτάδι. Δεκατρείς γνωστοί Έλληνες εικαστικοί, μεταξύ των οποίων οι Αγραφώτης, Αλεξίου, Ιωάννου, Παναγιωτάκης, Σκούρτης, Τάκης, Χαβιάρας, εμπνέονται από τις πολλαπλές έννοιες του φωτός και δημιουργούν ο καθένας μέσα από τη δική του οπτική και με τις τεχνικές που προτιμά έργα ενδιαφέροντα και πρωτότυπα. **Diana Gallery Down Town**, Αρμοδίου 10, Βαρβάκειος πλατεία, 210 3249.626. Μέχρι τις 3/4

«ΜΑΤΙΝΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ» Σαν ένα παιδί που παίζει, η ζωγράφος σκύβει πάνω από τα πρώτα τροχόλατα και αυτοκίνητα και φτιάχνει όμορφα έργα που αποτυπώνουν παραστατικά τα μοντέλα, ενώ συμπληρώνονται και από διάφορες λεπτομέρειες και ιστορικές πληροφορίες. Σε δεύτερο επίπεδο, με κάποιες φαινομενικά γρήγορες πινελιές και μουντζούρες, μοιάζουν με τα αυτοκινητάκια που ένα παιδικό χέρι βάζει να πάιζουν σε διάφορα σενάρια, ενώ ακούγονται θριαμβευτικές κραυγές, πήχοι μπχανής, τρακαρίσματα και ό,τι άλλο ένα παιδικό μυαλό μπορεί να φανταστεί στον απομονωμένο από εξωτερικά ερεθίσματα χρόνο του παιχνιδιού. **Γκαλερί 7**, Ζαλοκώστα 7 & Κριεζώτου, Κολωνάκι, 210 3612.050. Μέχρι τις 20/3

ΘΕΑΤΡΟ

«TAPE» Τρεις παλιοί συμμαθητές συναντιούνται ύστερα από δέκα χρόνια στο δωμάτιο ενός μοτέλ. Ο ένας είναι επαγγελματίας βαποράκι, ο δεύτερος σκνονοθέτης και το κορίτσι, που έχει υπάρξει πέρα του σκανδάλου ανάμεσά τους, βοηθός εισαγγελέα. Αναμνήσεις, ενοχές, ένα μυστηριώδες περιστατικό πλανώνται πάνω από τη συνάντηση, αμοιβαία κατανόηση και ύπουλος ανταγωνισμός. Το μονόπρακτο του Στίβεν Μπέλμπερ σκνονοθετεί η Λάγια Γιούργου. Παίζουν: Γωγό Μπρέμπου, Κώστας Κάπτας, Γιώργος Πυρπασόπουλος. **Ιλίσια - Βολανάκι**, Παπαδιαμαντοπούλου 4, 210 7210.045

INTERROGATIOS - ΓΙΟΣΙ ΟΪΝΤΑ Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Εναλλακτικής Σκηνής, ο Γιόσι ΟΪντα, βασικός συνεργάτης του Πίτερ Μπρουκ, παρουσιάζει μια μινιμαλιστική περφόρμας, στη διάρκεια της οποίας ερχόμενος σε επαφή με το κοινό θέτει ερωτήματα από το Κοάν και προκαλεί τις απαντήσεις μέσω της κίνησης, του παιχνιδιού και της μουσικής. Οι παραστάσεις θα δοθούν τη Δευτέρα 15 και την Τρίτη 16 Μαρτίου, στις 9.00 μ.μ., € 40. **Θέατρο Εμπρός**, Ρήγα Παλαμήδου 2, 210 3238.990

ΜΟΥΣΙΚΗ

BILLY COBHAM'S CULTURE MIX Ο δεξιοτέχνης ντράμερ, πρωτοπόρος της jazz-rock, αναμεγνύει τη σύγχρονη τζαζ με λάτιν στοιχεία, σε μια ξεχωριστή εμφάνιση. Ο μουσικός της fusion έχει συνεργαστεί με τεράτα όπως οι Miles Davis, Gil Evans, George Benson, Chick Corea και Roy Ayers. Μαζί του οι εκλεκτοί μουσικοί από διάφορα μέρη του κόσμου Per Gade (κιθάρα), Stefan Rademacher (μπάσο), Marcos Ubeda (πλήκτρα) και Jr. Gill (κρουστά). Ζωντανός θρύλος. **Ράδον**, Μάρτη 24, 210 5247.427. Είσοδος: € 30. Στις 13/3

SIGMATROPIC & JAMES SCLAVUNOS Οι δικοί μας Sigmatropic, με προσκεκλημένους τον James Sclavunos από τους Bad Seeds και τους The Vanity Set, θα ερμηνεύσουν κομμάτια από το τελευταίο άλμπουμ του «Sixteen Haiku and Other Stories» σε ποίηση Σεφέρη, αλλά και από παλαιότερες δουλειές τους. **Μικρό Μουσικό Θέατρο**, Βεΐκου 33, Κουκάκι, 210 9245.644. Έναρξη: 22.00. Είσοδος: € 12. Στις 13/3

ΦΟΙΒΟΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ LIVE Μια όρθια, οπντάτη κορευτική εκτέλεση του «Καθρέφτη», ένα μεγάλο μουσικό πάρτι με τον «ευκίνητο» τίτλο «Ενόργανη γυμναστική». Εναλλαγή μουσικών στυλ και ρυθμών, πάντα με το γνωστό γλυκόπικρο χιούμορ πάνω σε μελωδίες που θυμίζουν δροσερό αεράκι. **Free2Go Club 22**, Βουλιαγμένης 22, 210 9249.814. Έναρξη: 22.00. Είσοδος με ποτό: € 15. Στις 17/3

ΕΣΤΟΥΔΙΑΝΤΙΝΑ Οι πρώτες παραστάσεις της ορχήστρας Νέας Ιωνίας Μαγνησίας, μετά την κυκλοφορία, τον Ιανουάριο του 2004, του πρώτου της CD με τίτλο «Smyrne» και τη συμμετοχή της Ελένης Βιτάλη. Αναβιών-

ντας την παράδοση του σμυρναϊκού τραγουδιού, στήνουν μια αυθεντική μουσική γέφυρα Ανατολής και Δύσης με ποικίλα ακούσματα. Στους 40 περίπου μουσικούς της ορχήστρας περιλαμβάνονται οι Χρήστος Τσιαμούλης, Λιζέτα Καλημέρη, Σοφία Παπάζογλου. Στην παράδοση των μεγάλων ορχηστρών που άνθησαν στη Μικρά Ασία. **Gagarin 205**, Λιοσίων 205, 210 8547.600. Έναρξη: 20.30. Είσοδος: € 15. Στις 12 και 13/3

ΑΛΚΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ο χαμπλών τόνων ταλαντούχος συνθέτης και τραγουδιστής, συμπληρώνοντας δέκα χρόνια παρουσίας στο ελληνικό τραγούδι, παρουσιάζει την τελευταία του δισκογραφική δουλειά «Περιπέτειες ενώς προσκυνητή», μαζί με τραγούδια από προηγούμενες δουλειές του διασκευασμένα από τον ίδιο για κουαρτέτο εγχόρδων, πάνω, κρουστά και πλεκτρικά όργανα. Μαζί του μια εξαιρετική εξαιμέλη μπάντα. **Γυάλινο Μουσικό Θέατρο**, Λ. Συγγρού 143, 210 9316.101-4. Από τις 11/3

ΕΤΟΙΜΑΣΟΥ Για την πολυαναμενόμενη εμφάνιση των μουσικών-remixers της electronica Plaid – Ed Handley και Andy Turner-, με έτοιμο το ολοκαίνουργιο άλμπουμ τους «Spokes» στην εταιρεία Warp. Στις 18/3. **Bios**, Πειραιώς 84, 210 3425.335

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

ΧΟΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ 4 βιωματικά σεμινάρια στις 15, 20, 21, 28 Μαρτίου από τις χοροθεραπεύτριες Αναστασία Νικολίτσα και Έφη-Νιαϊάνα Τζάκα. Επίσης στις 27/3 εντατικό σεμινάριο πάνω στα τσάκρα μέσω κίνησης και διαλογισμού, με τις Α. Νικολίτσα και Τρ. Λιουδάκη, στα αγγλικά αλλά και με μετάφραση. **Ψυχόσωμα**, Τιμολέοντος Βάσσου 10, πλ. Μαζιά, 210 6454.388, 3622.961. Τιμή: € 30 και € 20. Περιορισμένος αριθμός θέσεων

ΕΝΑΣ MASTER NINJA ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ Ανοικτό σεμινάριο πολεμικών τεχνών για τους λάτρεις του Ninjutsu θα δώσει ο παγκοσμίου φήμης δάσκαλος Shihan Coussergue Arnaud. Θα διδάξει ανοικτά σε όλους και όλες την άσπλη και ένοπλη μάχη των Samurai & των Ninja: Kenjutsu (τεχνικές με katana), Manriki Gusari (τεχνικές αλυσίδας) καθώς και την άσπλη αντιμετώπιση τους. **President Hotel**, Αίθουσα Άτλας, Λ. Κηφισίας 43. Πληροφορίες: Μήτρου Αντώνιος - Bujiinkan Menkyo Shidoshi, 6946 420507, 6947 090370. Κόστος συμμετοχής και για τις δύο ημέρες: € 65. Το Σάββατο 20/3, 16.00-21.00, και Κυριακή 21/3, 11.00-16.00.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΟΛΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΕΥΚΟΛΑ Για δέκατη συνεχή

χρονιά διοργανώνεται η «New Life», η πιο ολοκληρωμένη έκθεση για τα προβλήματα που θα βρουν μπροστά τους οι μελλόνυμφοι. Επώνυμες επιχειρήσεις με νυφικά, γαμπριάτικα, προσκλητήρια, μπομπονέρες, ανθοστολισμούς, έπιπλα, λιμουζίνες, αξεσουάρ, δώρα, ταξίδια, οργάνωση δεξιώσεων, catering, video-φωτογραφίσεις, κομμωτές και αισθητικοί θα δώσουν το παρών τους στο μεγαλύτερο γαμήλιο και εμπορικό ραντεβού της χρονιάς. Στα συντης διοργάνωσης τα πούλμαν μεταφοράς των επισκεπτών και η ευκαιρία των νεόνυμφων να κερδίσουν ταξίδια, νυφικά, στολισμούς, οργάνωση δεξιώσεων και ειδικές τιμές στα προϊόντα που εκτίθενται. Εκδηλώσεις που θα διοργανωθούν μέσα στην έκθεση είναι: επιδείξεις νυφικών σε πασαρέλα, επιδείξεις χορού, προτάσεις για χτένισμα γάμου, δωρεάν μακιγιάζ κ.ά. **Εκθεσιακός χώρος Μ.Ε.С.** Παιανίας, διοργάνωση Organica Expo, 210 8665.874. Από 12 μέχρι 15 Μαρτίου **A**

Για να καταχωριθείτε στους οδηγούς

της «Α.Β.» στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. **Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα, ή στο fax 210 3617.310, ή στο info@athensvoice.gr.**

DUBIENT

Οι Πάνος «Τσίκι» Κατσικώπης, Ηλίας Τσαγκάρης, Κλέων Αντωνίου, Florian Mikoya tzaμάρου και αναμεγνύουν ήχους και ρυθμούς από το dub μέχρι το ambient, λοξοκοτώντας και σε μουσικά ρεύματα όπου το afro-funk αλλά και το ελληνικό δημοτικό τραγούδι.

DUBIENT (13/3, 22.30)

Πολυχώρος Επί Κολωνώ (Κεντρική σκηνή), Ναυπλίου 12, Κολωνός, 210 5138.067

Εξασφαλίσαμε για τους αναγνώστες της «Α.Β.» **10 εισιτήρια** για τη συναυλία των Dubient το **Σάββατο 13/3**. Αν θέλεις κι εσύ ένα, στείλε σε SMS: AVLIVE, κενό και το ονοματεπώνυμό σου στο **4422** μέχρι το Σάββατο 13 Μαρτίου στις 10.00 π.μ. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS

Kάθε μίνυμα χρεώνεται € 0,75 + 18% ΦΠΑ

ΕΞΟΔΟΣ

ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ (ΜΙΚΡΟΛΙΜΑΝΟ) ME BAILEYS

ΤΑ «ΠΑΙΔΙΑ» ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ, ΕΝΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΑ ΣΤΟΝ ΘΡΥΛΟ...

CALA

Ακτή Δηλαβέρη 9, Πειραιάς,
210 4121.611

Διώροφο με μίνιμαλ αισθητική, σεστά κόκκινα και μπλε χρώματα και νεανική κοφτά! Πιες ένα σφραγίδιο Baileys και παραδώσου στην mainstream χαρά του d.j. (κάνεις και στροφές στα 80s). Το Σ-Κ είναι ακόμα πιο ανεβαστικό, με τους 30-άποινα σταθερές γωνίες ανά-

μεσα στους πιτσιρικάδες. Κλείσε με βάφλες ή κρέπα σοκολάτα. Πολύ... cala!

LOVE CAFÉ

Βασ. Παύλου 6, Πειραιάς,
210 4177.778

Στέγη, τροφή και έρωτας στα χρόνια του ασπροκόκκινου design! Οι πιο classy φιγούρες της περιοχής κατεβάζουν νωχελικά τον καφέ με Baileys, chill out

electronica στρώνει χαλιά χαλάρωσης και, όταν δοκιμάσεις τις γευστιγνωστικές προτάσεις του, ξεκνάς έρωτες και χωρισμούς. Love, all time classic!

NEON

Ακτή Δηλαβέρη 5, Μικρολί-

μανο, 210 4129.615

H πιο κομβική γωνία για κάθε φαν του Baileys, με ευγένεια και στυλ στο σερβιτορισμά. Στο ατέλειωτο λευκό της διακόσμησης αναμεγνύονται μικροί, μεγάλοι, μεσαίοι, όλοι μια παρέα και με σύνθη-

μα «Trendy κι όποιος αντέξει». Νεον στην καρδιά, στο σώμα, στη μουσική!

EI

Ακτή Κουμουνδούρου 64,
210 4222.652

Το παραθαλάσσιο στέκι κάθε πλικίας, με mix επιλογές στην

κονσόλα να δικαιώνουν το όνομα του café και τα σφραγίδια Baileys να έχουν τον πρώτο λόγο. Τις Κυριακές που βάζει κι ελληνικά χάνεις την μπάλα και χάνεσαι κι εσύ στις πορτοκαλόχρωμες πινελιές του design...

Let your senses guide you

Απολαύστε υπεύθυνα

Αυτό ακριβώς που λέει. Ρυζομακάρονα, σαλάτες με ταιλανδέζικο touch και χοιρινό με κάσιους. Λιγό όπως μόνο στην Αγγλία έχουμε δει. Διανομή κατ' οίκον σε υπέροχα κουτιά. **C M**

ΟΙΝΟΘΗΡΑ Εθν. Μακαρίου 13 & Χρ. Σμύρνης, πλ. Καισαριανής, 210 7258.428

Ξεκίνησε με ψάρι και αστακομακαρονάδες, στη συνέχεια πρόσθεσε και κρεατικά. Παρ' όλα αυτά θα φας υπέροχη σαλάτα σπανάκι με γαρίδες, μικρόψαρα στο πγύνι, σαρδέλα σχάρας, μακαρονάδες με κυδώνια ή αστακό. **€ M**

ΟΥΖΑΔΙΚΟ Καρνεάδος 25-29, Εμπορικό κέντρο Λεμού, Κολωνάκι, 210 7295.484

Αχ, κυρία Στέλλα μου, τι είναι όλα αυτά που κάνετε; Φαγητό, εξυπηρέτηση, απέλειωση συλλογή από ούζα και τσίπουρο, σάλτα, όλα με τόσο αστικό μεράκι που θα θελήσεις να ευχαριστήσεις την «οικοδέσποινα». Κυριακή, Δευτέρα κλειστά. **€ M**

PROSOPA Ιερά Οδός & Κων/πόλεως 84, Ρουφ, 210 6413.433

Σαλάτα με μέλι, λιωμένη ζεστή σοκολάτα σε ποτηράκι, θέα τα τρένα που περνάνε, κόρμος 25+, ποτ άνθισμος. Θα δεις πρόσωπα του καλλιτεχνικού χώρου. **€ E Z**

ΡΑΚΟΥΣΥΛΛΕΚΤΕΣ Καραϊσάκη & Αισώπου 2, Ψυρρί, 210 3222.240

Ρακοποτείον υψηλών γράδων. Νταμιτζάνες με τοπιόρα παρ' όλη την Ελλάδα και παραδοσιακοί μεζέδες σε ένα χώρο τόσο μερακλιδικό όσο και πι ίδεα του Κ. Καλδάρα. **C K M**

RATKA Χάρητος 30-32, Κολωνάκι, 210 7290.746

Μικρός χώρος σε think big διαθέσεις. Με τριάντα τόσα χρόνια know how στην υπερτερινή διασκέδαση είναι φυσικό να προκαλείται αιδιαχώρτο. Προτίμος Πέμπτη, Δευτέρα και μεσημέρια του Σαββάτου. Κορυφαία πιάτα, σούσι, φιλέτο στην πέτρα, πάπια Πεκίνου, γλυκό μόκα με αμύγδαλα. Οι καλύτερες συναντήσεις μετά τη μία στον κάτω καναπέ ή στο γωνιακό τραπέζι μόλις μπαίνεις δεξιά. **€€€ Z**

RED Πολυκώρος «Αθηναϊκή», Καστοριάς 34-36, Βοτανικός, 210 3480.000

To grand εστιατόριο της «Αθηναϊδος» δικαιολογεί τον τίτλο του με πιάτα και αισθητική «στα κόκκινα». Επιχειρηματίες και πολιτικοί το σταθερό κοινό του. **€€**

ΡΟΥΜΕΛΗ

Κωνσταντινουπόλεως 34, Βύρωνας, 210 7658.347
Συνοικιακή οικογενειακή ταβέρνα με ατού της τα παιδάκια, το ψαρονέφρι, τις φρεσοκομμένες τηγαντιές πατάτες και τη γρήγορη εξυπηρέτηση. **C E**

ROOMS

Κριεζώτου 11, Κολωνάκι, 210 3615.996
Το νέο hot spot του κέντρου, πολυεπίπεδο και για όλες τις ώρες. Delicatessen Room, Cigar Room, εστιατόριο, sushi bar. Ραντεβού στο Bedroom χωρίς παπούτσια. **€€ M**

SALE & PEPE

Αριστούπου 34, Κολωνάκι, 210 7234.102
Κυνήγι, ψάρι, χειροποίητα «εποχιακά» ζυμαρικά, τρούφα, μαντάρια και ο Iβάν πρόθυμος να σε ξεναγήσει στην καλύτερη κάθα πατακών κρασιών της Αθήνας. **€€€**

SEA SATIN

Φωκαλίδου 1, Κολωνάκι, τηλ 210 3619.646
Φρέσκα ψάρια, απίθανη ταραμοσαλάτα, χουμερό T-bone, αλλά όλοι έρχονται για να ανέβουν πάνω στα τραπέζια όταν ο Μήμης Βάλει Βίσσον. Το Σάββατο το μεσημέρι θυμίζει τα γλέντια του μυκονιάτικου «Caprice» και κάθε γεύμα τελεγώνται με ένα παγωμένο σφράνκι Jägermeister. Τώρα και στο Καλαμάκι (Στρ. Σαράφων 5, 210 9814.319). **€€€ M K**

ΣΚΟΥΦΙΑΣ

Τρώων 63, Άνω Πετράλωνα, 210 3412.210
Απλή, παραδοσιακή ταβέρνα με νόστιμους μεζέδες από την Κρήτη. Χτι το μελωμένο κόται.

SPIROS & VASILIS

Λάχτης 5, Κολωνάκι, 210 7237.575
Όταν οι τιμές πήραν την αντηφόρα το κλασικό εστιατόριο δεν ακολούθησε. Διατήρησε και την ποιότητα σταθερή και έκανε το πιο επιτυχημένο comeback των τελευταίων χρόνων. Σαλιγκάρια, φιλέτο café de Paris και σουφλέ σοκολάτα. **€ E Z**

ΣΠΟΝΔΗ

Πύρρωνος 5, Παγκράτι, 210 7520.658
Περγαμηνές και αστέρια Michelin. Τρούφες, φουά γκρα και ύμνοι στη γαλλική γαστρονομία από τον Ζερόμ Σερές. Ατμόσφαιρα γαλλικού εστιατορίου (χοιρινό ψαρονέφρι με πατάτα από όχυρο, κόκορας κρασάτος με λαχανικά κονφ), δυνατά ονόματα της ελληνικής κοινωνίας και σπάνιες επικέτες κρασιών. **€€€**

STARS

Ξενοκράτους 49 & Αριστοδήμου, Κολωνάκι, 210 7294.111-2
Οι πιστοί του Γουόλτερ ακολούθησαν την κόρη του Χριστιάνα στο «Stars» για τη συνέχεια στις κλασικές πατατάκις γεύσεις. Στα συν το ευγενικό σέρβις, η φιλική ατμόσφαιρα, οι καλές τιμές, **€€ K**

SUSHI BAR

Πλ. Βαρνάβα, Παγκράτι, 210 7524.354 / Γ. Βλάχου 38, N.
Ψυχικό, 210 6729.333/ Κων/πόλεως 15, Γλυφάδα,
210 8942.000

Έγινε μόδα αλλά παρέμεινε. Πάμε σε καθένα από τα τρία για διαφορετικούς λόγους: στο Παγκράτι για τη μουσική (από Μπας ως house), στο Ψυχικό λόγω διακόσμησης και στη Γλυφάδα για τον μάντζερ Ανδρέα Λεονταρίτη! Χτι οι μπουκίτσες σολομού και ο φρέσκος τόνος. **€€**

48 THE RESTAURANT

Αρματολών & Κλεφτών 48, Αμπελόκηποι, 210 6411.082
Καταπληκτικό τεκέρ με εμπνευσμένο φωτισμό και αρτίστικα πιάτα από τον Χριστόφορο Πέσκια. Εξαιρετική λίστα κρασιών με καλές τιμές. **€€€ M**

ΤΑΒΕΡΝΑ ΤΗΣ ΜΠΟΜΠΙΝΕΑΣ

Αναξαρόρα & Βρυσόλων, Καισαριανή, 210 7213.267

Στα στενά της Καισαριανής, μακριά από τη βαθύτυρα της πλατείας, πάντα γεμάτο από νεαρές κυρίων παρέδες. Κλασικοί ψαρομεζέδες, μεγάλες σαλάτες, ψάρια μικρά και μεγάλα για τη συνέχεια. Γνωστή για τις αστακομακαρονάδες που έρχονται σε τεράστια τηγάνια. **€ M**

ΤΕΛΗΣ

Ευριπίδου 86, πλ. Κουμουνδούρου, 210 3242.775

Τεράστιες μεριδές κρεάτων στα κάρβουνα, πατάτες τηγαντιές, φάτσες απ' όλη την Αθήνα, η απίστευτη ταχύτητα και οι εξίσου απίστευτες τιμές. **C**

ΤΟ KOYTI

Αδριανού 23, Μοναστηράκι, 210 3213.229

Τραπεζάκια έξω, θέα τα αρχαία και το πέρα δώματα του Θησείου, ιδιαίτερο για τους ξενόγερετους καλεσμένους σου Σάββατο μεσημέρι μετά την Ακρόπολη. Αχτύπιτα γλυκά. **€ M**

YO! SUSHI

Τσακάλωφ 6, Κολωνάκι, 210 3600.347

Σε ένα minimal χώρο, σούσι «self service» με 160 διαφορετικά πιάτα που περνάνε σε κυλόμενο ιμάντα και χρεώνονται αναλόγως το χρώμα τους. Μην ξεχάσεις να πάρεις

γιλυκό (είναι της Ιρέν). Take away & delivery μενού. **C K M**

Βόρεια

ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ ΡΕΓΚΟΥΚΟΥ

Αμυγδαλέζα, Σταμάτα, 210 6217.898

Πας, πας κι εκεί που νομίζεις ότι χάθικες στο δάσος, βλέπεις την είσοδο για το κτήμα. Εξοχική ταβέρνα με τζάκι, ψητά, χόρτα, πίτες, μαγειρευτά, κρασί χύμα. **€**

ΑΠΛΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ-ΔΕΣΙΑ

Χαρ. Τρικούπη 135 & Εκάλης, Ν. Ερυθραία, 210 6203.102

Ο χρύσανθος μειώνει τώρα και τα βόρεια πρόστια στην εκλεκτή ελληνική κουζίνα. Από τα εστιατόρια με σωστή αναλογία ποιοτιτας-τιμής. **€**

ΑΠΩΦΗ (ME)

Γαργυριπού & Κωνσαρί 4, Αγ. Παρασκευή, 210 6390.526

Παραμυθένιος ο κήπος, αλλά τον χειμώνα μπαίνω μέσα και μοιράζομαι άπαιτο γιασουρτόλ με φιγούρες που Καραγκίζη, ζουμερά φιλετάκια και σπιτικές πίτες με διαφημίσεις 50s. Κάθε Σάββατο ζωντανή μουσική με παλιά λαϊκά. **C K**

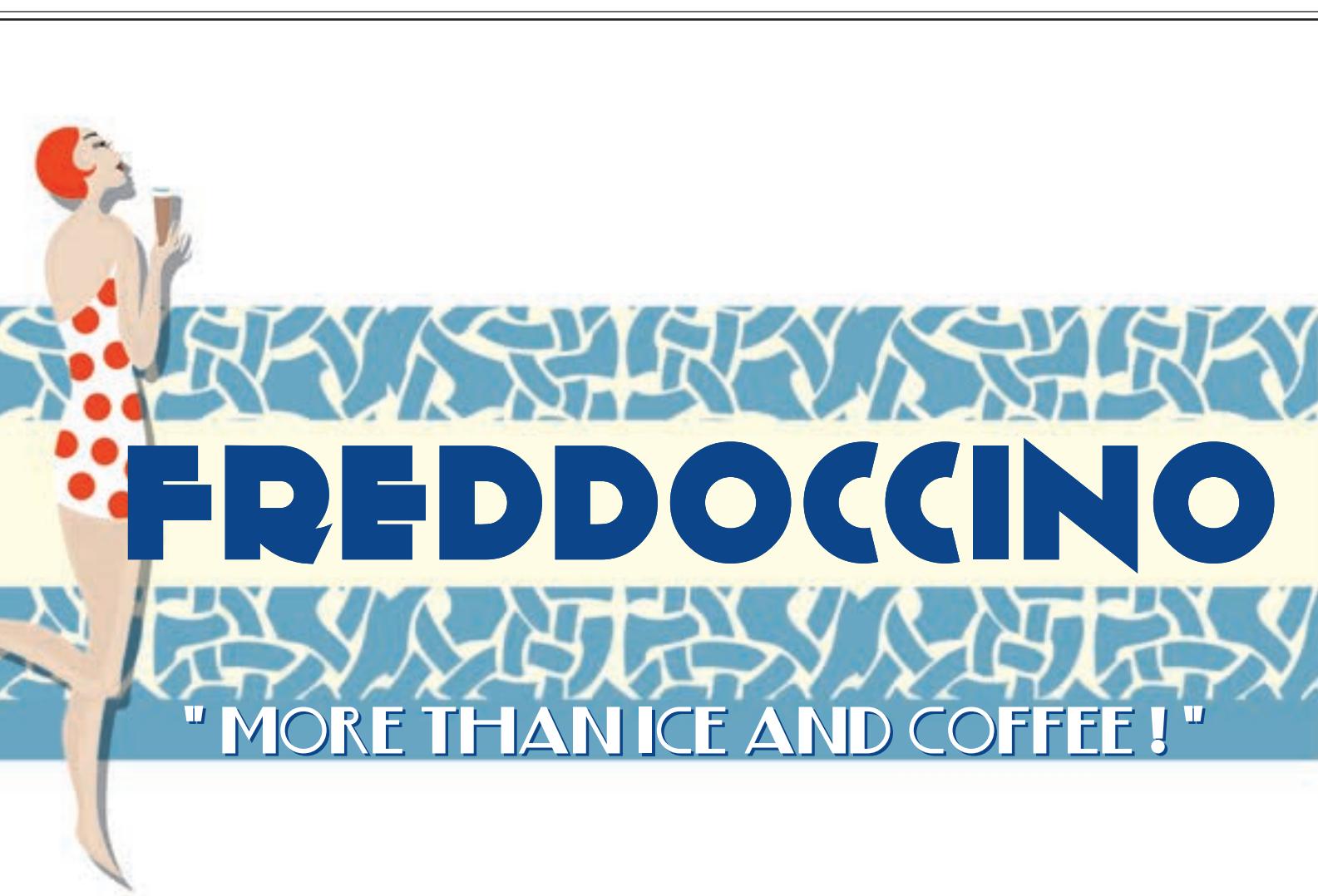
ARGENTINA

Καλέντζη, Μαραθώνας, 22940 66476

Γνωστή σε όλους εδώ και χρόνια για τα αργεντίνικου μεγέθους και νοστιμής κρεατά του. Διαλέγεις μαζί με τον ψήστη τη μαρμάτια που θέλεις και αφήνεις άνομα. Παραγέλνεις τα πρώτα και μόλις σε φωνάζουν παραλαμβάνεις έχλινο δίσκο σε μέγεθος μικρού παιδιού. Μεγαλει! **€**

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ FREDDOCCINO

Αναζητήστε και κόψτε τις ειδικές καταχωρίσεις που θα ακολουθήσουν και θα ολοκληρωθούν στα επόμενα **12 τεύχη** και σηματίστε τη λέξη «**FRE DDO CCI NO**». Στείλτε τα αποκόμματα και τα στοιχεία σας στη διεύθυνση: MAKAN AE, Σκουφά 59 (υπόψη διαγωνισμού FREDDOCCINO), Τ.Κ. 10672, Κολωνάκι, και μπείτε στην κλήρωση για ένα ταξίδι στη **Βραζιλία για 2 άτομα!**

MAKAN A.E. Δεκελείας & Γαρδενίας 5, 136 71 Αχαρναί, Τηλ.: 210 2405501-3 Fax: 210 2405355, email: makan@otenet.gr

Editing: GEORGIA SKAMAGA

ART

"DUSK" Art reveals its international face. Organized by the multinational, multi-collective group ArtB-gaidaro, this is an exhibition that immediately attracts our attention as it gathers artists from a number of countries around the world who despite their different cultural background find and share common communicational patterns. This year's project focuses on situations, moments, ideas and images of serenity and calmness, on all things that show us the way to communicate with our inner selves and to experience a sense of being in tune with our surrounding environment. The exhibition's installation itself evokes a sense of tranquility through the use of subtle lighting and the sound of... absolute silence. The works on show are mostly paintings; however the project includes photography and sculpture. **Parko Eleftherias Center for Arts**, Vasilissis Sofias Av., 210 7232.603, until 24/03

"THE ART OF PLAYING" Playing with toys is not an activity restricted to children. People play games their whole lives in an attempt to overcome everyday reality and its dull routines, the sense of stagnation it sometimes generates, as well as to experience the thrills of victory. Some artists have come up with games for all ages, for small and bigger children and are inviting you all to come and play with them on

Tuesday 16/03. Toys made of paper, wood, magnets and metal. Imaginative, colorful toys that guarantee to change your mood for the better. Adamakis, Aidinis, Avgeros, Kalogeropoulou, Kottis, Kiritsopoulos, Sakayan, Stefanou, Takis and Psychopedis are some of the artists who strongly suggest that toys should always be part of our "household" no matter how old we are. Moreover, educational seminars for children between 6 and 12 years of age will be held during the exhibition. **Zoumboulakis Gallery**, Kolonaki Square, 210 3608.278, opening on 16/03, runs until 16/04

"THE LIGHT IN BETWEEN" An exhibition about light. About the absence of light. About the interplay of light and shadow. About activities that take place in the light or in the dark and the feelings they carry out, about divine light, about spiritual darkness. Thirteen established Greek artists, including Agrafiotis, Alexiou, Ioannou, Panagiotakis, Skourtis, Takis and Haviaras, are inspired by the multiple meanings of light and create art each driven by his own "light" and using his own means. **Diana Gallery Down Town**, 10 Armodiou Str., Varvakios Square, 210 3249.626, until 3/04

MATINA STAVROPOULOU Like a child playing, the painter embraces the toys of our youth and creates beautiful, emotional, representational works that are at the same time supplemented with explanatory details

«THE ART OF PLAYING», AVGEROS

and historical feedback. Her seemingly fast, impulsive strokes and messy sketches, remind the viewer of the miniature cars placed by a child's hand in such an order as to create a fantastic scenario against a background of triumphant yells, motor sounds, sounds of cars crashing and everything that a child's mind might conjure up within his very private playtime, a time isolated from the influence of any external stimuli. **Gallery 7**, 7 Zalokosta & Kriezotou Str., Kolonaki, 210 3612.050, until 20/03

styles and rhythms always permeated by the artist's familiar bittersweet sense of humour, offering a melodious accompaniment ...to a gymnastics routine.... **Free2Go Club 22**, 22 Vouliagmenis Av., 210 9249.814, starting at 22.00, € 15 with a drink, on 17/03

ESTUDIANTINA Reinventing the traditional song of Smyrna, the Estudiantina orchestra builds an authentic music bridge that unites East and West through different sound variations. The first performances of the orchestra from Nea Ionia, Magnissia, right after the release of their first CD "Smyrne" (January 04), with the participation of Eleni Vitalis. The orchestra is composed of 40 musicians, including Christos Tsiamoulis, Lizeta Kalimeris, Sofia Papazoglou. A tribute to the great orchestras of Asia Minor. **Gagarin 205**, 205 Liosion Av., 210 8547.600, starting at 20.30, € 15, on 12 and 13/03

ALKINOOS IOANNIDES The low-profile, gifted composer and singer who has been present in the Greek music scene for 10 years now, presents his latest work "Peripeties enos Proskiniti" (Adventures of a Pilgrim) as well as variations on songs from his previous albums which he has revised for a quartet of strings, for piano, percussion, and electric instrument applications. An exceptional six-member band will be performing his tunes. **Yalino Mousiko Theatro (Glass Music Theater)**, 143 Sygrou Av., 210 9316.101-4, from 11/03

THEATER

INTERROGATIOS - YOSI OIDA In the context of the Alternative Scene Festival, Yosi Oida, Peter Bruke's right hand, presents a minimalist stage performance, through which he interacts with the audience, asks questions emerging from the Koan and extracts the answers through motion, games and music. Two performances on 15 and 16 March at 21.00. **Empros Theater**, 2 Riga Palamidou Str., 210 3238.990

MUSIC

BILLY COBHAM'S CULTURE MIX Virtuoso drummer and jazz-rock pioneer Billy Cobham performs live and promises to shower us with an intriguing blend of contemporary jazz and latin. A fusion musician, he has worked alongside legendary music personalities such as Miles Davis, Gil Evans, George Benson, Chick Corea and Roy Ayers. Some excellent musicians from different parts of the globe will appear with him on stage. Per Gade (guitar), Stefan Rademacher (bass), Marcos Ubeda (keyboards) and Jr. Gill (drums). A true legend in the flesh. **Rodon**, 24 Marni Str., 210 5247.427, on 13/03, € 30

SIGMATROPIC & JAMES SCLAVOUNOS Our very own Sigmatropic with guest James Sclavounos of Nick Cave's Bad Seeds and The Vanity Set will play songs from older albums by the Sigmatropic and also from their latest work "Sixteen Haiku and Other Stories" in which they interpret G. Seferis' poetry. **Small Music Theater (Mikro Mousiko Theatro)**, 33 Veikou Str., Koukaki, 210 9245.644, starting at 22.00 € 12, on 13/03

FIVOS DELIVORIAS LIVE A stand up, speedy and furious dance version of the musician's album "Kathreptis" (Mirror), a big music party under quite an "agile" title: "Gymnastics". An intersection of musical

GET READY For that night out you have all been waiting for. Electronica musicians and remixers Plaid-Ed Handley and Andy Turner are here with their brand new album "Spokes" released by Warp, and they have no intention of leaving you any space for second thoughts. **Bios**, 84 Pireos Av., 210 3425.335, on 18/03

SEMINARS

DANCE THERAPY Four experiential seminars on 15, 20, 21 and 28 March by dance therapists An. Nikolitsa and E. Daifa-Tzaka. Also on 27/03 an intensive tsakra seminar through motion and meditation with Anastasia Nikolitsa and Trudy Lioudakis in English, but also translated into Greek. **Psychosoma**, 10 Timoleontos Vassou, Mavilis Square, 210 6454.388, 3622.961, € 20 and € 30, limited number of participants.

"A.V." PARTY

A pre-release party over this year's WMC (Winter Music Conference) hit in Miami, will be given at **+ Soda**. It is a Tony Papadopoulos and Sultan production, with Stephanie Vezina (vocals), soon to be released all over the world by Swift Records and as a CD Single in Greece, in cooperation with KLICK Records. Also, the song will come first at "Believer 2", the fresh new mix compilation by Anna-Maria Harokopou, which is to be out by Eros Music, middle of March. Tony Papadopoulos - also known as Tone Depth or The Greek - comes from Montreal, Canada, and plays for the first time in Athens at + Soda, as a guest of Swift Records owner and mixer of "Broken", G. Pal. The party is on Saturday the 13th and is sponsored by Best Radio and «A.V.». The first 50 to arrive at the door will get Tony Papadopoulos' mix CDs from his radio shows as well as... the "Athens Voice". **+ Soda**, 3 Akadimias & Zoodohou Pigis Str., 210 3840.205

ΣΠΑΣΜΕΝΑ

Ναρκωτικά, πορνεία ανηλίκων, νταβατζίδες, φόνοι: το ελληνικό «Pulp Fiction» σε στέψινε στην Κόμαση
ΟΝΕΙΡΑ

Του ΗΛΙΑ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

«HARDCORE»

Σκηνοθεσία: Ντένης Ηλιάδης
Σενάριο: Ντένης Ηλιάδης
Παιζούν: Κατερίνα Τσάβαλου, Δανάν Σκιάδη

Φωνή off. Αφήγηση για ληγμένα παραμύθια. Λόγια που προδιαγράφουν ένα αρντικό, καταραμένο φινάλε. «Γίνεται ν' αγαπάς κάποιον και να μην τον αγαπάς ταυτόχρονα;» Αυτή η παιδιάστικη φωνή μού κάνει πλάκα, αυτή είναι δική μου ερώτηση! Ερώτηση όλων μας γ' αυτό που αγαπόσαμε, για όσους αγαπόσαμε και προδώσαμε ακόμη και από μνήμης, αφού πρώτα μας γύρισαν την πλάτη της ήπτας σε μια σχέση. Άλλα, διάβολε, αυτό το κοριτσάκι δεν μου μοιάζει σε τίποτα. Πώς τολμά να μονολογεί με σκέψεις δικές μου; Μια 16χρονη πουτανίτσα είναι, με μάτι γλαρωμένο από τα drugs και την παθητικότητα, που μοιάζει με αυτά τα χαρούμενα κοριτσάκια των anime, αλλά χωρίς το χαμόγελο... Και με μάτια που σου μιλάνε για τον τρόμο της εφηβείας, όταν σου 'χουν πάρει με το ζόρι την αθωότητά σου, και την ηδονή του να περιεργάζεσαι τη ζωή σαν παιδί. Υποψιάζομαι ότι η Μάρθα αυτά τα έμαθε από την ανάποδη όψη. Ίσως από την πρώτη φορά που κάποιος πελάτης την πήρε από πίσω... Σατανική σύμπτωση: Έτσι ανοίγει ουσιαστικά η ιστορία του Hardcore. Με ένα βίαιο πισωκόλλητό της Νάντιας στο δωματίακι μιας υποτιθέμενης καφετέριας, όπου μια γλίτσα ανθρώπου τους μοιράζει «χαρτάκια» για κάθε επόμενη δουλειά τους, ως άλλη μορφή προσοδοφόρας ημιαπασχόλησης. Όσο περισσότερο πηδέσαι τόσο περισσότερο ανέρχεσαι στην πυραμίδα των χρεώσεων. Η Νάντια είναι η νέα σούπερ σtar του αφεντικού, κοριτσάκι κι αυτή, αλλά από άλλη πάστα. Με τσαμπουκά και νεύρο που σου λέει ότι θ' αντέξει εκεί μέσα. Αρκεί να πιστέψει στο τι θα κάνει όταν βρεθεί έξω. Για τη Νάντια ο απεγκλωβισμός σημαίνει μονάχα μια λέξη: «διασυμότητα». Σε αυτό το σχέδιο θα τραβήξει μαζί της τη Μάρθα, προσφέροντας τρυφερότητα και αγάπη – μπτρική, αδελφική και συντροφική. Μαζί τους και δύο αρσενικές βερσιόν του εαυτού τους, και καλά για το ζευγάρωμα, μπας και μοιάσουν νορμάλ σε κάτι. Ο περιζήτητος Αργύρης και ο καμένος στον εγκέφαλο από τις ουσίες Μίλτος. Μαζί στη γραμμή προς το όνειρο ή στην απόλυτη καταστροφή. Και στο τέλος της γραμμής; Οι παραισθήσεις από την κόκα, το αίμα, τα δάκρυα και το σπέρμα, οι φόνοι, τα σενάρια, τα αδηφάγα media, n

Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΣΑΒΑΛΟΥ - ΣΚΛΗΡΗ ΜΑΡΩ

μπουρζουά εκπόρνευση και το χτύπημα σε απανωτά αδιέξοδα. Το ερώτημα αλλάζει. Γίνεται να τρως μετωπική με κόστος ζωής και να γυρνάς με όπισθεν για να πάρεις φόρα για την επόμενη; Το ομώνυμο βιβλίο της **Αλέκας Λάσκου** (κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ωκεανίδα) το είχα παρατήσει πριν το τέλος. Κάτι δεν μου πήγαινε καλά. Δεν ήταν ούτε η βία ούτε η ζορισμένη πρόκληση στις περιγραφές. Απλά μου έβγαζε μια ευαισθησία γυναικεία, φεμινιστική με λάθος τρόπο, που δεν μου επέτρεπε την ταύτιση. Και στο άκουσμα ότι θα γίνει ταινία μάλλον έτρεμα, γιατί αυτό που διάβασα απείχε απόλυτα από σεναριακή λογική. Κι όμως, έρχεται ένας τυπάκος ονόματι **Ντένης Ηλιάδης** να μάθει εμένα κι εσάς (εύχομαι) πώς διασώζεται ένα επιπλαίσιο στόρι αλλά και η ταλαιπωρη γραφή του κατάπυστου ελληνικού σινεμά, με «όπλο» ένα ταινιάκι το οποίο ούτε τρελά εκατομμύρια κόστισε, ούτε φίρμες διαθέτει, ούτε μας υπόσχεται λαγούς με πετραχήλια από το εξωτερικό και τα prestigious φεστιβάλ του. Πολύ απλά έχει την τιμιότητα να σου πει ότι ήρθες στο σινεμά και υποχρέωσή του είναι να σου παρουσιάσει TAINIA. Κάτσε και απόλαυσε, με ή χωρίς διαφωνίες! Ο Ηλιάδης προέρχεται από τον χώρο της γραμμής; Οι παραισθήσεις από την κόκα, το αίμα, τα δάκρυα και το σπέρμα, οι φόνοι, τα σενάρια, τα αδηφάγα media, n

τη δουλειά και αυτό φαίνεται στο Hardcore, όπου αναλογικά το χρήμα μπορεί να μην έρευσε αλλά η ποιότητα παραμένει: λειτουργικό μοντάζ, φωτογραφία που δεν προδίδει την καταγωγή του φιλμ και, επιτέλους, σωστός ήχος και εκμετάλλευση της πνηπικής μπάντας κινηματογραφικά (υπονοώντας και το άφογο score). Με λίγα λόγια, δουλειά συνόλου που ξεπερνά κατά πολύ το αποτέλεσμα των πλέον φιλόδοξων ελληνικών παραγωγών εδώ και πολλά χρόνια! Και στη σκηνοθεσία, προσγειωμένη άποψη οπτικής, πλανοθεσίας, ρυθμού δραματουργικής ανάπτυξης. Είναι τόσα τα θετικά σε αυτό που βλέπεις που δεν αξίζει τον κόπο να γίνεσαι κακός για προβλήματα σεναριακής «ελαφρότητας» και χαρακτήρων. Γι' αυτά υπάρχει το «τέλειο» άλλοθι: οι ήρωες κρεμάνε εσωτούς προτού να καταλάβεις ότι πλήπτουν και το σενάριο. Είναι παιδιά ακόμη. Τα συγχωρούμε γιατί οδεύουν προς την αυτοκαταστροφή. Με τις καλύτερες συστάσεις, από έναν πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη που υπογράφει ό,τι πιο μοντέρνο και δυναμικό για το εγχώριο σινεμά μετά το *Από την άκρη της πόλης* του Γιάνναρη!

Τώρα, άμα σας πω ότι η μισή ταινία ανήκει κάπου αλλού, θα με πείτε τρελό; Πιστέψτε το, γιατί η **Κατερίνα Τσάβαλου** (Μάρθα) και η **Δανάν Σκιάδη** (Νάντια) παίρνουν δύο ρόλους με κενά που θα εξέθεταν και τα μεγα-

λύτερα ταλέντα της σκηνής σήμερα, και μέσα από τρομακτικές σιωπές, απελπισμένα βλέμματα και μαυρίλα zωγραφισμένη στο πρόσωπο ως τα σωθικά βγάζουν τις πιο αυθεντικές ερμηνείες που είδαμε στο σινεμά από εποχής Μαρίας Βασιλείου στην *Ευδοκία!* Ιεροσυλία; Βρισιά ανείπωτη; Πείτε ό,τι θέλετε, αφού όμως τολμήσετε να αντισταθείτε στο αβίαστο κι αληθινό που «γράφουν» πάνω στην οθόνη. Μακάρι που υποκριτική ωρίμανσή τους να έχει την ίδια έντασην και μακάρι να βλέπουμε συχνότερα τέτοιες ταινίες στην χώρα μας. Γιατί με τέτοια βήματα θα μπορούμε κάποτε να φτάσουμε σε ένα σινεμά για το οποίο δεν θα καταριόμαστε, ούτε και θα το αποδεχόμαστε με συγκατάβαση «ως ελληνικό...» □

ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Αναπτύσσεται το είδος του ντοκιμαντέρ κινηματογραφικά ανά τον κόσμο, μεγαλώνει έτσι και το ενδιαφέρον κριτικής και κοινού για το **6ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης - Εικόνες του 21ου Αιώνα**, που ανοίγει τις πύλες του στις **15 Μαρτίου** και διαρκεί **ως τις 21 του μήνα**. Η διοργάνωση φέτος επεκτείνεται σε δύο επιπλέον αιθουσές της συμπρωτεύουσας (οι αιθουσές «Τζον Κασσαβέτης» και «Σταύρος Τορνές» στην προβλήτα του λιμανιού

προστίθενται στους χώρους του Φεστιβάλ), πέραν των κινηματογράφων «Ολύμπιον» και «Παύλος Ζάννας». 150 είναι οι ταινίες που θα προβληθούν, μέσα από τους εξής κεντρικούς άξονες:

- **Οψεις του Κόσμου:** Σύγχρονα θέματα κοινωνικού, πολιτικού περιεχομένου.
 - **Πορτρέτα - Ανθρώπινες Διαδρομές:** Ο άνθρωπος κυριαρχο στοιχείο της αφήγησης.
 - **Μικρές Αφηγήσεις:** Μικρές προσωπικές ιστορίες στο μεγαλείο της καθημερινότητας.
 - **Κοινωνία και Περιβάλλον:** Το περιβάλλον, τα προβλήματά του και οι κοινωνικές τους προεκτάσεις.
 - **Αργά τη Νύχτα:** Μουσικά ντοκιμαντέρ και «ενήλικα» θέματα σε μεταμεσονύχτιες προβολές.
- Παράλληλα, θα υπάρξει το καθιερωμένο ελληνικό πανόραμα ντοκιμαντέρ, ένα ειδικό θέμα πάνω στην τρομοκρατία, όψεις πίσω από την κάμερα του Θόδωρου Αγγελόπουλου και του Αμπάς Κιαροστάμι (εγώ θα μείνω Αθήνα, έχω κάτι οικογενειακά...) κ.ά. Όσοι βρίσκεστε εκεί ή σκοπεύετε να ανηφορίσετε, μην παραλείψετε να δείτε το κορυφαίο φίλμ της περασμένης χρονιάς *Συλλαμβάνοντας τους Φριντμαν* του Άντριου Τζαρέκι, μια σαρκαστική ματιά επάνω στο δικαιώμα της ιδιωτικής ζωής, την υστερία των αμερικανικών media και τα όρια εγκληματικότητας γύρω από την παιδοφιλία. ●

Δώρα «Cold Mountain»

Βρήκαμε για τους αναγνώστες της «A.V.» μερικά καταπληκτικά δώρα από την ταινία *Cold Mountain*. Έχουμε λοιπόν 3 μεγάλα και χρηστικά σακ βουαγιάζ, 5 κουβέρτες και 10 φλασκιά. Αν θέλεις κάποιο από τα δώρα, στείλε σε SMS: AVCINE, κενό, το νούμερο της επιλογής σου (1 για σακ βουαγιάζ, 2 για κουβέρτα, 3 για φλασκί), κενό και το ονοματεπώνυμό σου στο 4422 μέχρι την Τρίτη 16 Μαρτίου. Για καθένα από τα δώρα πρέπει να στείλεις διαφορετικό μήνυμα. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS

Κάθε μήνυμα χρεώνεται €0,75 + φΠΑ 18%

WHOISWHO

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΣΑΒΑΛΟΥ: BABY FACE

Με εμφανίσεις στο θέατρο, στην τηλεόραση και στον κινηματογράφο, η Κατερίνα Τσάβαλο χράφει ως φάτσα με το ημιλάγνο-ημιαθώ πρωσπάκι. Στο θέατρο έχει συνεργαστεί με τον Βασίλη Τσιβιλίκα στο μιούζικαλ «Δύο σταγόνες και μισή» (1988), έχει συμμετάσχει στη θεατρική παράσταση «Μαίρη Πόπινς», ενώ την περίοδο 2001-2 έλαβε μέρος στην πετυχημένη παράσταση «Teena Brandon Teena» με το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας και τους Αιμίλιο Χειλάκη και Στέλιο Γεράνη. Αυτή την εποχή συμμετέχει στο επίσης επιτυχημένο «Μαμά, μην τρέχεις» του Γιάννη Κακλέα, με Ελένη Ράντου, Κατιάνα Μπαλανίκα και Βασίλη Χαραλαμπόπουλο. Στην τηλεόραση έχει συμμετάσχει στα σίριαλ «Λόγω τιμής» (1996), «Η αγάπη άργησε μια μέρα» (1997), «Γλυκόξινο κρασί» (1997-8), «Εραστέχνης ηθοποιός» του Ανδρέα Θωμόπουλου (1999-2000), «Ποτέ δεν είναι αργά» (2000-01), «Κάτω από την Ακρόπολη» (2001-02), «Μαμά και γιος» (2002) και «Χορεύοντας στη σιωπή» (2003). Αυτή την εποχή εμφανίζεται στο σίριαλ του Mega «7 θανάσιμες πεθερές», ενώ στον κινηματογράφο έχει εμφανιστεί σε πολλές ταινίες μικρού μήκους, καθώς και στις «Πίσω πόρτα» του Γιώργου Τσεμπερόπουλου (1999), «Η τρίτη νύχτα» του Δημήτρη Παναγιώτατου (2001) καθώς και στη χολιγουντιανή παραγωγή «Lara Croft, Tomb Raider 2: Το λίκινης ζωής», με την Αντζελίνα Τζολί (2002).

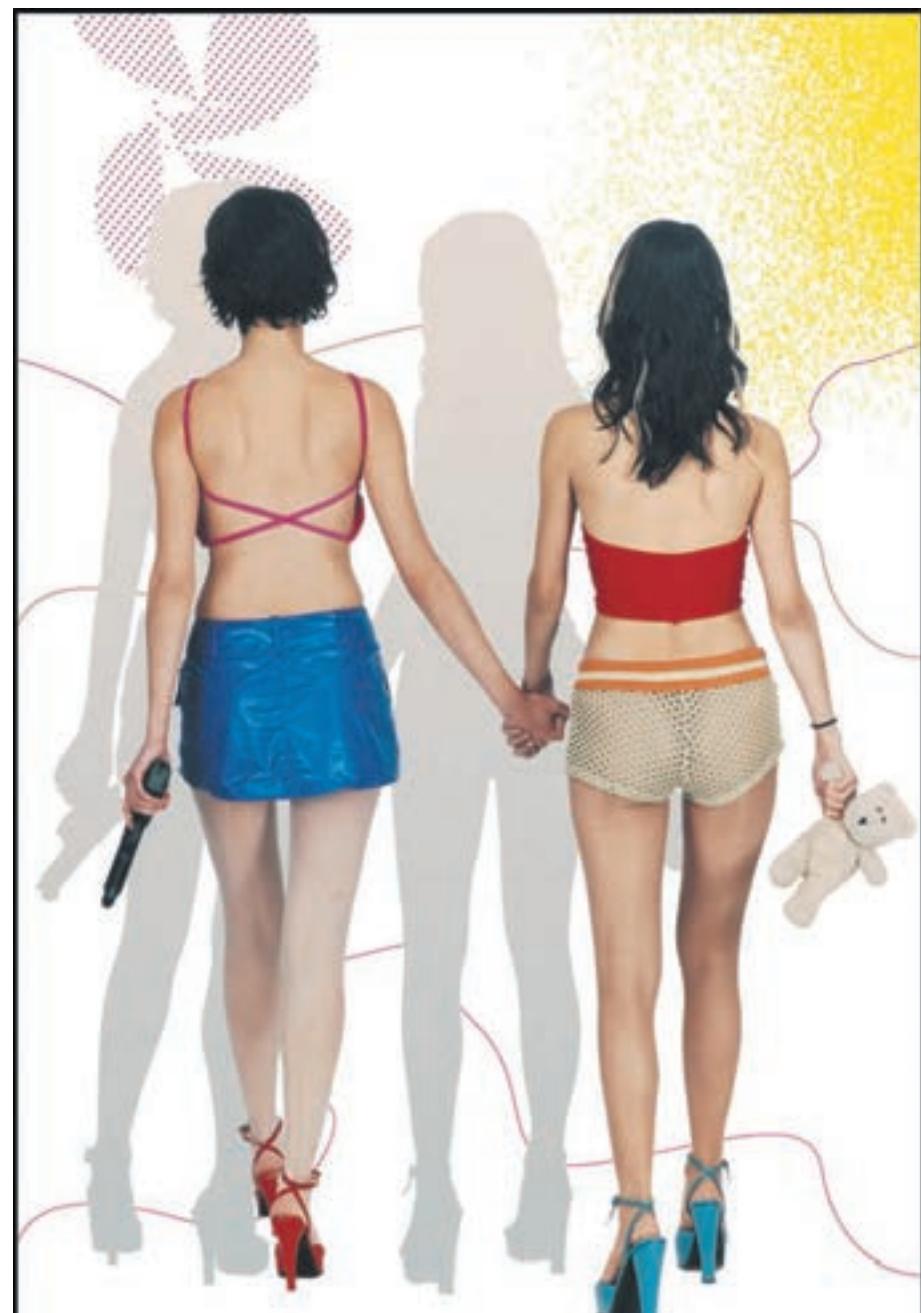
ΝΤΕΝΗΣ ΗΛΙΑΔΗΣ:

THE MAN WITH THE MOVIE CAMERA

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Οικονομικά και Σημειολογία στο Πανεπιστήμιο Brown στην Αμερική και σκηνοθεσία στο Royal College of Art στην Αγγλία. Η πτυχιακή του, η μικρού μήκους ταινίας «Ολε», κέρδισε πολλές διεθνείς διακρίσεις και η επόμενη, «Πρωινή πτήση», απέσπασε το Βραβείο Ποιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού και το Βραβείο της Ένωσης Ελλήνων Σκηνοθετών, ενώ και οι δύο πήραν το βραβείο-κίνητρο του EKK. Εργάζεται ως σκηνοθέτης και στη διαφήμιση, έχει αποσπάσει πάνω από δεκαπέντε βραβεία στα ΦΕΔ, ενώ διαφημίσεις του έχουν παιχτεί διεθνώς και έχει συμμετάσχει στο Φεστιβάλ των Καννών.

Παλαιότερα έχει εργαστεί ως δημοσιογραφικός ανταποκριτής στο Παρίσι, ως αναλυτής σεναρίων για την εταιρεία StoneBridge Productions στο Λος Άντζελες και ως βοηθός σκηνοθέτη στις ταινίες «Signs and Wonders» του Jonathan Nossiter και «Ελεύθερη κατάδυση» του Γιώργου Πανουσόπουλου. Ως σεναριογράφος έγραψε το σενάριο της ταινίας «Πίσω πόρτα» του Γιώργου Τσεμπερόπουλου και διασκεύασε τη βραβευμένη αυστραλιανή ταινία «Angel Baby» του Michael Rymer για το θέατρο. Αυτή την εποχή είναι σε development στην Αμερική το μεγάλου μήκους σενάριο του «Sundried Penguins». Το «Hardcore», του οποίου έχει γράψει και το σενάριο, είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

– Αντρέας Ράπτης

μια ταινία του Ντένη Ηλιάδη
Hardcore
τα άκρα είναι μόνο η αρχή...

Κατερίνα Τσάβαλο Λεωνίδης Ιωάννης Παπαϊάννες Θύμος Πουλάκης
Ανδρέας Μαριανός Δημήτρης Λιάλιος Αντώνης Περατίνος

Μουσική: One finger music (Coti K-χρήστος Λαΐβα)

ODEON

ZaZa entertainment

ICELINE FIXE

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

FILMNET

STAR

Ελληνική Επικοινωνία

MAD

BEST

To βιβλίο κυκλοφορεί από την EMI

Μοής περιβάλλεται η μετριού μάνικη ταινία της Ελληνοανάτολης φραγκοπέδιας "Junction" προσωπική Τ-ΙΡΟΥ

ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΟΠΩΡΟ ΤΗΝ ODEON

www.odeon.gr

DVD

The Italian Job του Φ. Γκάρι Γκρέι. Ληστεία αλά... Λος Άντζελες θα έπρεπε να το βαφτίσουν τούτο το remake της ομότιτλης ταινίας του 1969, με highlight μια παράτολμη ληστεία και την καταδίωξη που ακολουθεί με κάμποσα Mini αυτοκίνητα. Η δράση αυτή τη φορά μεταφέρεται στις ΗΠΑ, το αποτέλεσμα δεν ενοχλεί διόλου και το καστ, έστω και χωρίς κάποιο ιδιαίτερο συντονισμό στο παιζό, παραείναι κεφάτο και γοητευτικό (μια καλή ευκαιρία να δείτε πώς ήταν η Σαρλίζ Θερόν πριν από τις... παχυντικές της θυσίες για το *Monster!*) Η έκδοση περιλαμβάνει τρέιλερ, παρασκήνια από τα γυρίσματα, συνεντεύξεις και κομμένες σκηνές. (ODEON)

Infernal Affairs των Γουάι Κιουνγκ Λάου και Σίου Φάι Μακ. Γυρίστηκε το 2002 στο Χονγκ Κονγκ και ήταν τόσο μεγάλη η επιτυχία του που ήδη υπάρχουν δύο σίκουελ, αλλά και το σχέδιο να γίνει και αμερικανικό remake (με τις φήμες να θέλουν τον Σκορσέζε να ενδιαφέρεται για τη σκηνοθεσία!) Αστυνομικό θρίλερ, με έναν μυστικό στο μέτωπο των κακών και έναν πουλημέ-

νο μπάτσο σε διπλό ρόλο να προσπαθούν να εντοπίσουν ο ένας τον άλλο, σε έναν αγώνα επιβίωσης ανάμεσα σε αιματοβαμμένα ξεκαθαρίσματα της ασιατικής μαφίας. Προσφέρεται για μια διασκεδαστική βραδιά στο σπίτι, όμως προτού μπείτε στον κόπο να το αγοράσετε και για τη συλλογή σας, προειδοποιώ: η ελληνική έκδοση περιέχει μονάχα την αμερικανική μεταγλώττιση του φιλμ! Γιατί τόση αδιαφορία όταν κάλλιστα μπορούν να υπάρχουν τόσες παροχές σε διαφορετικά κανάλια ήχου; (AV)

Zatoichi του Τακέσι Κιτάνο. Τυφλός περιηγητής αποδεικνύεται μετρ στο σπαθί και σώζει από τη διαφθορά ένα ολόκληρο χωριό, στην Ιαπωνία του 19ου αιώνα. Αναβίωση ενός μυθικού ήρωα για το ασιατικό σινεμά, με πληθώρα φιλμ σχεδόν άγνωστων για τον Δυτικό θεατή. Ξενίζει ο συνδυασμός του παράδοξου χιούμορ, κάποιων δόσεων καθαρής... χορογραφίας και το, όπως συνήθως για ταϊνία του Κιτάνο, άπλετο αίμα! Σου στοιχίζει ελαφρώς η απουσία του αβάσταχτου πεσιμισμού που χαρακτηρίζει το έργο του σκηνοθέτη, αλλά για το πιο mainstream κοινό προσφέρεται ως η καλύτερη περίπτωση σύστασης. Βραβείο σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Βενετίας 2003. (ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ) ●

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ (ΤΖΟΥΝΤ ΛΟ) ΚΑΙ Η ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΙΑ (ΝΙΚΟΛ ΚΙΝΤΜΑΝ)

ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ

Από τη μεξικανική περίοδο του Λουίς Μπουνιουέλ μας έρχεται η σπουμαντικότερη «νέα» ταινία της εβδομάδας, γυρισμένη το 1962. **Ο Εξολοθρευτής άγγελος (****)** είναι μια αλληγορία αντιθέσων και ένα εξαντλητικό παιχνίδι αντοχής για μια κοινωνική τάξη της οποίας ανέκαθεν υπήρξε πολέμιος ο σκηνοθέτης. Σε μια μεγαλοαστική οικία ετοιμάζεται μια μεγαλόπρεπη δεξίωση, όμως το υπηρετικό προσωπικό παρουσιάζει διαρκώς απώλειες. Οι καλεσμένοι καταφθάνουν, αλλά δεν λένε να φύγουν ποτέ, καθώς μια ανεξήγητη δύναμη τους υποχρέωνει να παραμείνουν εντός για πάντα, ασφυκτιώντας στους αυτηρά καθορισμένους ρόλους τους. Ο σκηνοθέτης εξετάζει σαν ινδικά χοιρίδια τα πειραματώνα του, καθώς αποσυντίθενται μέσα σε τέσσερις τοίχους, φτάνοντας σε σημείο να τους παρομοιάζει με τους ανθρώπους των σπηλαίων! Ενιοτε πολιτικός, με βολές κατά της φρανκικής Ισπανίας, αλλά και θρόσκευτικά βέβηλος, υστερικά αστείος και διαστροφικά σύγχρονος, αυτός ο Άγγελος εξακολουθεί να μετατρέπει την υποτιθέμενη ανοσία της μπουρζουαζίας σε υποκατηγορία ταινίας τρόμου, είδος που κανείς δεν τόλμους να αναπαραγάγει με τέτοια κριτική μακαριότητα μέχρι σήμερα!

Κατασκευασμένο ως συνταγή για τα Όσκαρ αλλά και την ταιμειακή αναγνώριση, το **Επιστροφή στο Cold Mountain (****)** του Αντονι-Ο Άγγλος ασθενής-Μινγκέλα

Καλέστε 801 11 M O V I E
6 6 8 4 3
ή 210 8055377-78

delivery Φυχαψωψίας

Το πιο ειδυλλεύοντας κέντρο entertainment club στην Ελλάδα είναι ψευδονόμος.
Ειδονευτέος για τις ανάγκες της ζωής του κάθε άνθρωπου, προσφέρει όλα τα χρήσιμα, εξαιρετικά
κέντρα entertainment, στρατηγικού σημείου παγκοσμίου ύψους που θα σας προσφέρουν!

Το συναρπαστικό ταξίδι του DNA στον χρόνο

ΕΙΣΑΙ ΝΕΑΝΤΕΡΤΑΛ Η ΚΡΟ-ΜΑΝΙΟΝ;

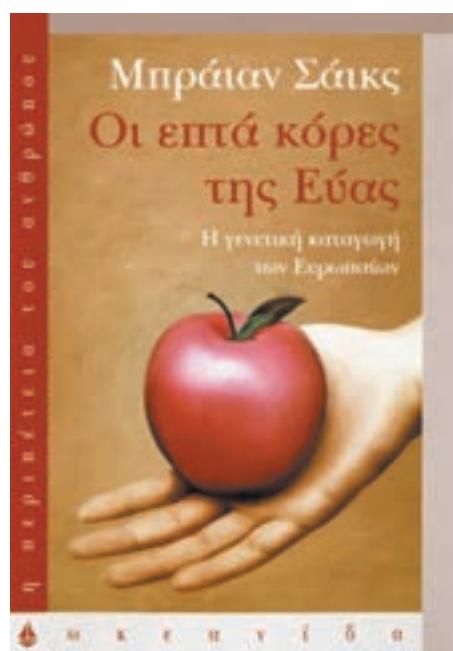
Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

«ΟΙ ΕΠΤΑ ΚΟΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΑΣ»
του Μπράιαν Σάικς, εκδ. Ωκεανίδα,
σελ. 432, € 18

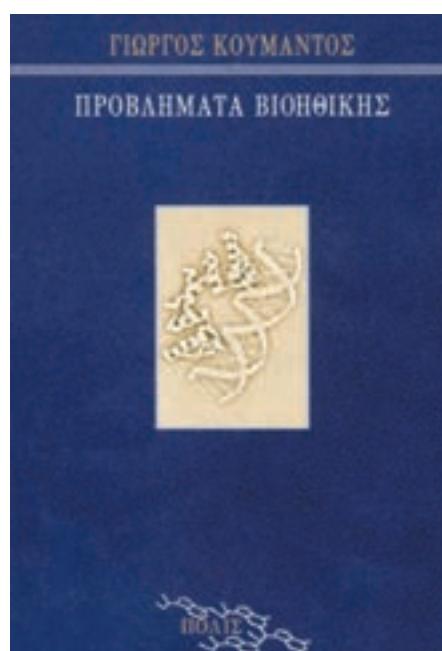
«ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΒΙΟΗΙΚΗΣ»
του Γιώργου Κουμάντου,
εκδ. Πόλις, σελ. 96, € 9

Υπάρχει έρωτας με την πρώτη ματιά; Η ενστικτώδης έλξη που νιώθουν δύο άγνωστοι υπαγορεύεται από την υποσυνείδητη γνώση ενός πανάρχαιου δεσμού; Ο καθηγητής Ανθρώπινης Γενετικής στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης **Μπράιαν Σάικς** δεν έχει ακόμα απάντηση γι' αυτή την ερώτηση. Άλλα ισχυρίζεται ότι έχει έρθει ο καιρός για το προσωπικό ταξίδι του καθένα μας στον χρόνο. Όλοι γνωρίζουμε τον Ανθρώπο των Πάγων, τον Ανθρώπο του Κρο-Μανιόν, τον Ανθρώπο του Τσένταρ. Άχρονα απολιθώματα, μυστηριώδεις σιωπηλοί μάρτυρες της προϊστορίας μας που έζησαν σ' ένα μακρινό παρελθόν και χάθηκαν παίρνοντας στον τάφο τα μυστικά τους. Μέχρι να διαβάσω αυτό το βιβλίο οι προϊστορικοί πρόγονοι μας ήταν μια αόριστη ομάδα πεθαμένων με τους οποίους δεν είχα καμιά σχέση. Είναι συγκλονιστικό να μαθαίνεις ότι κάποιος από αυτούς μπορεί να ήταν πρόγονός σου!

Ο Μπράιαν Σάικς έγινε διάσημος στο πεδίο της γενετικής όταν δημοσίευσε τα αποτελέσματα των ερευνών του πάνω στο μιτοχονδριακό DNA (στο βιβλίο εξηγείται πολύ κατανοτά λεπτούργια του), το οποίο μεταβιβάζεται αναλλοίωτο από γενιά σε γενιά μέσω της μπτέρας, επιτρέποντάς μας έτοι να ανιχνεύσουμε τους γενετικούς προγόνους μας στον χρόνο. Η πρώτη αναφορά για εξαγωγή αρχαίου DNA από ανθρώπινα οστά ήταν δική του και δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Nature» το 1989. Το 1994 κλήθηκε να εξετάσει τα παγωμένα απομεινάρια ενός άντρα που είχε παγιδευτεί σ' έναν παγετώνα στη Βόρεια Ιταλία πριν από 5.000 χρόνια. Απέδειξε ότι το DNA μπορούσε να επιβιώσει στα αρχαία οστά και κατάφερε να εντοπίσει έναν ζωντανό απόγονο αυτού του Ανθρώπου των Πάγων στη Βρετανία! Από τότε ο καθηγητής κλήθηκε κατ' επανάληψη, ως διεθνής αυθεντία, να εξετάσει διάφορες σημαντικές υποθέσεις. Απέδειξε με 100% βεβαιότητα ότι οι σκελετοί που βρέθηκαν θαμμένοι στο Αικατερίνημπουργκ είναι του Τσάρου Νικολάου ΙΙ και της οικογένειάς του, ενώ η Άννα

Αντερσον που ισχυρίζοταν ότι είναι η Αναστασία δεν ήταν στην πραγματικότητα, όπως και ότι η θεωρία του Τορ Χέγερνταλ (θυμάστε το ταξίδι του Νορβηγού ανθρωπολόγου με το περίφημο «Κον-Τίκι»;) για την καταγωγή των Πολυνήσιων ήταν λανθασμένη. Σήμερα, έχοντας αποκωδικοποιήσει το μιτοχονδριακό DNA 6.000 Ευρωπαίων, ανακάλυψε ότι σχεδόν όλοι οι σημερινοί Ευρωπαίοι κατάγονται από μία από επτά προϊστορικές γυναικες (*homo sapiens*) που έζησαν 140.000 χρόνια πριν κάπου στην Αφρική και στη Μ. Ανατολή, απ' όπου έφυγαν σιγά σιγά για να αποκισουν τον πλανήτη. Εάν οι υπολογισμοί του είναι σωστοί –και μέχρι σιγμής, παρά τη σφοδρή αμφισβήτηση, η θεωρία του δεν έχει καταρριφθεί– υπάρχει μια άρρηκτη γενετική συνέχεια που φτάνει μέχρι την Παλαιολιθική εποχή. Με λίγα λόγια, το 90% των Ευρωπαίων συνδέονται μιτροπλευρικά με μια από αυτές τις γυναικες, η νεότερη των οποίων έζησε 10.000 πριν και η πρακτική 45.000. Το μόνο πράγμα που γνωρίζουμε με βεβαιότητα είναι ότι αυτές οι γυναικες, τις οποίες ονόμασε Ούρσουλα, Ξένια, Έλενα, Βέλντα, Τάρα, Κατρίν και Ζα-

σμίν (το κομμάτι του βιβλίου που αφηγείται τη ζωή τους με παραστατική αφέλεια, αν και δεν έχει λογοτεχνικές αρετές, διαβάζεται σαν παραμύθι), είχαν τουλάχιστον δύο κόρες και αυτές με τη σειρά τους είχαν απογόνους που κατέληξαν να φτάνουν μέχρι τις μέρες μας με μια αδιάκοπη σειρά γεννήσεων. Δεν θα μάθουμε ποτέ όλες τις λεπτομέρειες για το συναρπαστικό ταξίδι του μέσα στον χρόνο, όμως αυτό που μάθαμε είναι ότι όλοι μοιραζόμαστε το ίδιο ακριβώς τμήμα DNA που μας κληροδότησαν οι προγονικές μπτέρες μας. Το DNA είναι ο ταχυδρόμος που μεταφέρει το αδιάβαστο ως σήμερα γράμμα τους στους σύγχρονους απογόνους τους. Το βιβλίο είναι ο ξεναγός μας στα εργαστήρια γενετικής του πλανήτη και ο οδηγός μας σε αυτό το ταξίδι. Για τους πιο ανήσυχους αναγνώστες, στην ιστοσελίδα www.oxfordancestors.com με περίπου 270 δίνεται η ευκαιρία ν' ανακαλύψουν, μέσω ενός δείγματος DNA, πού ανήκουν γενετικά. Θα το δοκιμάσετε;

>>Εξαιρετικά επίκαιρη η ραγδαία ανάπτυξη της βιοτεχνολογίας στις μέρες μας αποτελεί αντικείμενο έντονων προβληματισμών

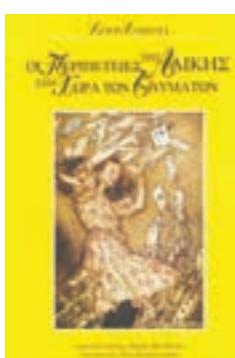
για τον ρόλο της στην ποιότητα της ζωής μας. Πολλοί μιλούν για τη νέα τεχνολογική επανάσταση του 21ου αιώνα, με απρόβλεπτες προς το παρόν συνέπειες. Είναι αλλιώς ότι η βιοτεχνολογία υπόσχεται ριζικές αλλαγές. Άλλαξ στη γεωργία και στην κτηνοτροφία, μια νέα εποχή στην ιατρική με τις γενετικές προβλέψεις της μοίρας των ανθρώπων και τις γενετικές επεμβάσεις, τα μεταλλαγμένα τρόφιμα, την τεχνητή γονιμοποίηση, τη διαχείριση των γενετικών πληροφοριών, την κλωνοποίηση. Υπόσχεται καλύτερη ποιότητα ζωής. Από την άλλη μεριά όμως, πίσω από τις εξελίξεις κρύβεται και μια ιδιαίτερα ανησυχητική προφητεία για το μέλλον των σύγχρονων κοινωνιών. Το μεγαλύτερο μέρος της γενετικής έρευνας γίνεται απερίσκεπτα. Κανένας δεν την επιβλέπει, αφού δεν υπάρχουν ακόμα νόμοι που να τη ρυθμίζουν. Γίνεται κρυφά, βιαστικά και με σκοπό το κέρδος. Οι τεχνολογίες αυτές όταν είναι ανεξέλεγκτες κρύβουν σοβαρούς κινδύνους. Διαταράσσουν την ισορροπία της φύσης, απειλούν τα οικοσυστήματα και την υγεία μας, παραβιάζουν την προστασία των προσωπικών μας δεδομένων. Αυτή η αντιφατική προοπτική είναι ήδη πραγματικότητα σε διεθνές επίπεδο. Σε ένα πεδίο όπου οι εξελίξεις της επιστημονικής έρευνας είναι τόσο ραγδαίες, τα συμφέροντα που διακυβεύονται τόσο μεγάλα –ήδη περιοσύνεροι από 500 οργανισμοί έδεινον 5 εκατ. δολάρια τον χρόνο σε αυτή την τεχνολογία – και τα προβλήματα που ανακύπτουν έχουν τέτοια μεταφυσική φόρτωση με τις κοινωνίες ανέτοιμες ακόμα να τα δεχθούν, που είναι σχεδόν αδύνατο να δοθούν λύσεις από όλους. Όλα αυτά όμως δεν ομαδίουν ότι πρέπει να φοβόμαστε το καινούργιο. Εκείνο που σίγουρα δεν ωφελεί είναι η δαιμονοποίηση, λέει ο καθηγητής **Γιώργος Κουμάντος**, Πρόεδρος της **Ελληνικής Επιτροπής Βιοηικής**, ο οποίος, με τα κείμενά του συγκεντρώμενα σε αυτό το βιβλίο, κάνει την αρχή για ένα διάλογο πάνω στα θέματα αυτά που έχουν πάψει από καιρό να είναι υπερβολές επιστημονικής φαντασίας.

ΞΑΝΑΓΙΝΟΜΑΣΤΕ ΠΑΙΔΙΑ

Του ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΥΛΟΥΡΙΔΗ

«ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΛΙΚΗΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ»
Tou Lewis Carroll
Εκδ. Ιδεόγραμμα, σελ. 208, €10.40

Το αριστούργημα του Lewis Carroll είναι ίσως το γνωστότερο βιβλίο παιδικής λογοτεχνίας. Στην πραγματικότητα απευθύνεται σε ενηλίκους, καθώς οι σχεδόν σουρεαλιστικές ιστορίες που περιλαμβάνει επιδέχονται και διαφορετική ανάγνωση. Η μικρή Αλίκη, η οποία τα τελευταία χρόνια υποστηρίζεται πως αποτελούσε αντικείμενο λατρείας

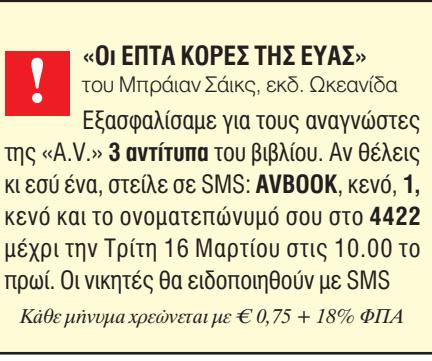

του συγγραφέα, συγκεντρώνει όλα τα χαρακτηριστικά που κάνουν τα παιδιά μοναδικά, την απλότητα, την αθωότητα, την περιέργεια, τη διάθεση να καταλάβει τον κόσμο όσο παράξενος και αν είναι αυτός – και στη συγκεκριμένη περίπτωση ο κόσμος που παρουσιάζεται στην Αλίκη είναι πέρα από κάθε φαντασία. Ο τρελός λαγός, η ασώματη γάτα, η βασιλική αυλή των τραπουλόχαρτων με τη βασιλισσα Ντάμα Κούπα που λατρεύει τους αποκεφαλισμούς, η περιέργα σοφή κάμπια

που καπνίζει είναι από τα πιο γνωστά πρόσωπα που συναντά στον δρόμο της και που έχουμε και εμείς κλεισμένα στη φαντασία μας από παλιά. Για την καινούργια αυτή έκδοση επιλέχθηκε η εικονογράφηση του Arthur Rackman (1907), ενώ η μετάφραση είναι της Έφης Καλλιφατίδη.

«ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΛΙΚΗΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ»
Tou Lewis Carroll, εκδ. Ιδεόγραμμα

Εξασφαλίσαμε για τους αναγνώστες της «Α.Β.» **10 αντίτυπα** του βιβλίου. Αν θέλεις κι εσύ ένα, στείλε σε SMS: **AVBOOK**, κενό, **1**, κενό και το ονοματεπώνυμό σου στο **4422** μέχρι την Τρίτη 16 Μαρτίου στις 10.00 το πρωί. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS
Κάθε μίνυμα χρεώνεται με € 0,75 + 18% ΦΠΑ

«ΟΙ ΕΠΤΑ ΚΟΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΑΣ»
του Μπράιαν Σάικς, εκδ. Ωκεανίδα
Εξασφαλίσαμε για τους αναγνώστες της «Α.Β.» **3 αντίτυπα** του βιβλίου. Αν θέλεις κι εσύ ένα, στείλε σε SMS: **AVBOOK**, κενό, **1**, κενό και το ονοματεπώνυμό σου στο **4422** μέχρι την Τρίτη 16 Μαρτίου στις 10.00 το πρωί. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS
Κάθε μίνυμα χρεώνεται με € 0,75 + 18% ΦΠΑ

ΠΑΝΙΚΟΒΑΛ ΤΩΝ 500

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (nenesyannis@yahoo.gr)

ANNIE, ΝΑ ΕΝΑ OSCAR®

● Καθισάμε να δούμε τα Oscar®, 3.00 με 7.30 το πρωί, μάτια κουκούβαγιας και μια τσανάκα εσπρέσο. Το κάνουμε κάθε χρόνο. Είναι άλλη μια από τις εμμονές του φαν που αρνείται να τα δει υποτιλισμένα το βράδυ της επόμενης μέρας μαζί με την πλέμπα. Θέλουμε το ζωντανό, την ώρα που συμβαίνει, να ξέρεις ότι η Γκουίνεθ κλαίει εκείνη ακριβώς τη στιγμή στο πόντιον, ούτε μοντάζ ούτε τίποτα. Εδώ ούτε τον Ανδρεαδάκη να μιλάει από πάνω δεν ανεχόμαστε (πο offensse). Βάλαμε τον δορυφόρο της Γερμανίδας φράου Μπλούχερ, εκεί δεν έχουν σπικά, δεν χάνεις ατάκα. Άσε που έχει καλύτερα ρεπορτάζ πριν – ποιος μπήκε, ποιος συνοδευόταν, κουλές συνεντεύξεις της μιάμισης ερώτησης, ξέρεις τώρα. Και επίσης, έχει και καλύτερες διαφημίσεις. Κι αυτό ομάντικό.

● Από δίπλα το κινητό και το Yahoo Messenger να δουλεύουν στο φουλ, κατεβατό μπνυμάτων, μνη πέσει τίποτα κάτω χωρίς να σχολιαστεί. Very global. Καμιά χρονική ζώνη. Ενωμένοι on line με τους φίλους σε μια πολιτεία, ένα είδος τελετουργίας των insomniacs, καταγιδά στον εγκέφαλο και ο

αντίχειρας να πατάει πλήκτρα τακ-τακ-τακ-τακ, μέχρι να προστεί και να γίνει σαν της Ούμα Θέρμαν στο «Ακόμα και οι καουμόποιοισσες μελαγχολούν». Άι στον διάολο και το T9 – ακόμα να το μάθω...

● Καλά, δεν δουλεύεις αύριο;

● Τι ψωνάρα που είμαι! Όταν ακούω εκείνες τις οβερτούρες της ορχήστρας είναι σαν να βαράει το γκονγκ της Rank μέσα στο αυτί μου. Σχεδόν σπικώνομαι όρθιος για standing ovation, τιμπτικό χειροκρότημα, μπράβο σας, ευχαριστώ που με κρατάτε ξύπνιο, κοίτα πώς γυαλίζουν όλα. Με λίγο έξτρα ποπ κορν και μερικές χρωματιστές χάντρες παραπάνω με έχεις κάνει σκλάβο σου.

● Η κατάσταση αφύπνισης διαρκεί μέχρι να έρθει η ώρα για το Oscar® Καλύτερου Τραγουδιού. Εκεί αρχίζεις να νταγκλάρεις και να τουλάς κάπως στον καναπέ, ο κώλος σου φτάνει στο πάτωμα, κοιμαάσαι... Τι κατάρα κι αυτή. Η Ακαδημία, μέσα στην «πολιτικά ορθή» της κολεμοντέ σοβαροφάνεια, κομπλάρει μπροστά σε οπιδήποτε τραγούδι ακούγεται σαν να παιζεται στα 12 bpm –π...ο...λ...υ...α...ρ...ρ...γ...ά..., το σέβεται και το βάζει στα υποψήφια. Από την Barbra Streisand μέχρι τη Celine Dion και από τον Sting μέχρι τη φετινή νικήτρια Annie Lennox, όλες οι υποψηφιότητες είναι της ίδιας λογικής με τους ηθοποιούς (ή μάλλον με τους ρόλους) που βραβεύονται: **έχουν πρόβλημα**.

● Φέτος η **Annie Lennox**, φρέσκια με το καινούργιο της, στεναχωρημένο αλλά καλό CD «Bare», με τραγούδια χωρισμού και εκδίκησης (η λευκή Skin), έγραψε το «*Into the West*» μαζί με τους **Howard Shore** και **Fran Walsh** για τον «**Άρχοντα των Δαχτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά**», το οποίο, αφού αναγκαστικά σάρωσε όλα τα Oscar®, θα έπαιρνε και το Καλύτερου Τραγουδιού (όπως επίσης και το **Oscar® Καλύτερης Μουσικής** για το εξαιρετικό, είναι αλλήθεια, score που έγραψε ο Howard Shore για όλη την τριλογία).

● Οι άλλες υποψηφιότητες για **Best Original Score** ήταν το «*Cold Mountain*» (καλό μόνο για τον White Stripes - Jack White που παίζει στην ταινία και ερμηνεύει παλιά κομμάτια της εποχής του Αμερικανικού Εμφυλίου), το «*Finding Nemo*» (με το τραγουδάκι των τίτλων τέλους «*Beyond the Sea*» ερμηνευμένο από τον Robbie Williams, ο οποίος έχει πάρει εργολαβία τον Φρανκ Σινάτρα τελευταία) και το «*Big Fish*» (με την πάντα αγαπημένην μουσική του Danny Elfman, ιδανικού συνθέτη για τα φιλμ του Τιμ Μπάρτον, και σκόρπια oldies των Canned Heat, Buddy Holly, Bing Crosby, Elvis Presley –πάλι μπροστά μου αυτός; – και το «*Man of the Hour*» των Pearl Jam).

● Το τραγούδι του «Άρχοντα» κέρδισε έναντι

ANNIE, THE (BARE) QUEEN OF THE RINGS

του γλυκού, μποέμικου retro-swing jazz «*Belleville Rendez-vous*» από το γαλλικό animation «Το τρίο της Μπελβίλ» (πολύ εστέτ για τα αμερικανικά γούστα) και των απίστευτα βαρετών (κατά την παράδοση των Όσκαρ) «*A Kiss at the End of the Rainbow*» από το «*A Mighty Wind*» (σατιρική ταινία για την παραδοσιακή φολκ σκηνή των 60s), «*Scarlet Tide*» της *T Bone Burnett* και του *Elvis Costello* και «*You will Be my ain True Love*» από το «*Cold Mountain*», με την *Alisson Kraus* και τον *Sting* που της βάραγε το μπάντζο. **Ήταν η ώρα που, επιτέλους, μπορέσαμε να πάμε για κατούρμα και ανανέωση του καφέ.**

● Η μουσική που αγαπούν τα Όσκαρ γίνεται όλο και πιο βλοσυρή. Μερικές εμφανίσεις του παρελθόντος όπως το (kinky) «*Hanky Panky*» της *Madonna*, το ξεκαρδιστικό και «υβριστικό» «*Blame Canada*» από το «*South Park*» που είχε πει ο *Robin Williams*, και το ντισονέϊκό, χαριτωμένο reggae-pop «*Under the Sea*» δεν τρόμαξαν τους Αμερικανούς τόσο όσο η Björk ντυμένη με το περιβόντο φόρεμα-κύκνο να τραγουδάει το «I've seen it All» και να ρίχνει ρίγη ισλανδικής παγωνιάς στις ραχοκοκαλίες της Ακαδημίας. Έτσι λοιπόν δεν λένε να ξεκουνήσουν από τα σίγουρα: **μελούρες οικογενειακής κατάθλιψης**, κατά προτίμον από τη δακρύζεται σκηνή των ταινιών της Disney, τραγουδισμένες από τον *Phil Collins*, άντε να ριξούν μέσα και κάνα *Bono* ή *Sting*. Δηλαδή από την ασφαλή λύση της **ροκ σωβρακοφανέλας**. Αλλήθεια, μπορεί μια ταινία να χαρακτηριστεί από το τραγούδι των τίτλων τέλους της, που συνήθως είναι ένα δισκογραφικό deal (για να βγει και single από το σάουντρακ) που καμιά απολύτως σχέση δεν έχει με την έξαψη που ένιωσε ο θεατής λίγο πριν; Τα τραγούδια που πάνε στα Όσκαρ είναι οι πόχοι του χασμουρητού όταν

ακόμα, ζαλισμένος από το φιλμ, προχωράς βήμα βήμα προς την έξοδο ξαναφέροντας όλο το έργο στον νου σου. Είναι μουσικά χαλιά εξόδου. **Βαριέμα!**

● Με το τραγούδι της *Annie* στο μιαλό προσπαθώ να βάλω σε μια τάξη τα 38 τηλεκοντρόλ και κινητά που υπάρχουν αυτή τη στιγμή μπροστά μου. Άλλα πατάω, άλλα κλείνουν, άλλα ανοίγουν. Έχω έχει χαράξει. **Ευτυχώς στα Αριών δεν έχουμε τόσο on line παροξυσμό.**

ΑΧΡΗΣΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

● Ο *Howard Shore* έχει γράψει τη μουσική και για τη «*Σιωπή των Αιγαίνων*» (απολαυστικά τρομακτική), τα υπέροχα deconstructed μάμπο για το «*Έντ Γουντ*», το συγκινησιακά φορτισμένο «*Φιλαδέλφεια*», τη sitcom μουσική του «*Mrs Doubtfire*» και το κολεγιακό «*The Truth About Cats and Dogs*». Μετά τον *Elfman*, είναι ο αγαπημένος μας κινηματογραφικός συνθέτης – **άφριζαν τα μνύματα στο κινητό**.

● Η *Annie* πήρε Oscar® αλλά και ο άλλος μισός Eurythmic, ο *Dave Stewart*, έγραψε το sci-fi-sexy-kitsch «*Barbarella - The musical*» βασισμένο στο γαλλικό cult comic του Jean-Claude Forest (1962) και στη μετέπειτα ταινία-αλουμινόχαρτο του Ροζέ Βαντίμ με την Τζέιν Φόντα (1968), που ανεβαίνει απόψε, 11 Μαρτίου, στο Raimund Theatre της Βιέννης. (Τα κοστύματα είναι σχεδιασμένα από την Ελληνίδα-Νεοϋορκέζα *Patricia Field*, διάσημη και hot για τη δουλειά της στο «*Sex and The City*»). **Πάει, κάπκε ο εγκέφαλος**.

Η ΑΤΑΚΑ ΤΗΣ ΒΡΑΔΥΑΣ

«...Pussy Galore... Of course! NOW I get it!...» Στον Κόνερι, διά στόματος Μπίλι Κρισταλ, τελετή απονομής Όσκαρ 2004

ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ ΒΡΑΔΙΑΣ

O Peter Jackson είναι ντυμένος σαν Όρκ που φοράει τα καλά του. ▀

Ταξίδι στην Ευρώπη των φεστιβάλ

ΗΜΟΥΝ ΚΙ ΕΓΩ ΕΚΕΙ

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Από την πρώτη φορά θυμάμαι κυρίως τη λάσπη. Λιγό αφότου έστησα τη σκηνή μου στο Reading άρχισε να βρέχει, και αυτό βασικά έκανε και τις τρεις μέρες. Το τελευταίο βράδυ, περιμένοντας να δω τον Nil Γιανγκ, βρεγμένος ως το κόκαλο και με το κρύο να με περονιάζει, λύγισα. Προσωρινά όμως, γιατί μόλις βγήκε ο «αρχηγός», όλα ξεχάστηκαν. Μου έμεινε λοιπόν το ότι «ήμουν κι εγώ εκεί» και έμαθα καλά δύο πράγματα. Ότι χρειάζεται πολύ καλή προετοιμασία για να αντιμετωπίσεις τη βροχή και το κρύο (αν φανούν) και ότι όσο πιο γρήγορα παραδεχτείς ότι έχασες από τη λάσπη και της παραδοθείς τόσο πιο ανακουφισμένος νιώθεις. Πολλά από τα καλοκαιριά μου τα πέρασα στα φεστιβάλ (κυρίως τα αγγλικά) αλλά και σε μερικά ευρωπαϊκά, και πιστεύω πως είναι ένα από τα πράγματα που πρέπει να ζήσει κανείς. Ο διονυσιακός χαρακτήρας της μουσικής εκφράζεται κυρίως εκεί, και η επίσια συγκέντρωσης «φυλής» για την τελετή του all together μπορεί να σου προσφέρει χαρά, ελευθερία, περιπέτεια και την απόλαυση να δεις συγκεντρωμένα δεκάδες συγκροτήματα του γούστου σου.

Τεράστια χωράφια ή πάρκα για δυο τρεις μέρες μετατρέπονται σε ναούς της σύγχρονης ποπ κουλτούρας και οι «πιστοί» τρέχουν από σκηνή σε σκηνή για να προλάβουν κάποιο γκρουπ, τρώνε φαγητά του κόσμου από καντίνες, κάνουν βόλτες στα «μαγαζιά», χτυπάνε κάποιο τατουάζ ή κάνουν κοτοιδάκια, περιμένουν με τις ώρες στις τουαλέτες ή για κάποιο αυτόγραφο, αγοράζουν official T-shirts των συγκροτημάτων ή πηδάνε από ψηλά κρεμασμένοι από τα πόδια με ένα σκονί.

Τα φεστιβάλ είναι τα λούνα πάρκ της μουσικής, πανηγύρια για 50.000-100.000 άτομα, κλεισμένα για τρεις μέρες σε ένα ιδιότυπο «μαντρί» (όχι όλοι βέβαια, γιατί πολλοί φεύγουν το βράδυ και επιστρέφουν την επομένη, μένοντας σε κοντινά ξενοδοχεία ή στο Λονδίνο όταν αυτό είναι δυνατόν), και γι' αυτό όλα μπορούν να (σας) συμβούν.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Καλή οργάνωση και προετοιμασία για (πιθανές) βροχές και κρύο.
- Μην ξεκινάτε αν δεν έχετε τακτοποιήσει οριστικά το θέμα του εισιτηρίου.
- Μην αφήνετε πράγματα στη σκηνή σας (αν αποφασίσετε να μείνετε στο camping του φεστιβάλ, πράγμα που συνιστώ ως εμπειρία τουλάχιστον τις πρώτες φορές).
- Δείτε όσο το δυνατόν περισσότερα συγκροτήματα κάνοντας από την αρχή καλή οργάνωση, αποφασίζοντας ποια θα δείτε και ποια θα αφήσετε, αφού δεν γίνεται να τα δείτε όλα.
- Ανάμεσα στο πλήθος κυκλοφορούν αρκετοί αστυνομικοί.
- Χρειάζεται οικονομία δυνάμεων για να αντιμετωπίσετε με επιτυχία όλες τις προκλήσεις και τις συναυλίες των τριών ημερών.
- Ο καλύτερος τρόπος για να βρείτε απαντήσεις σε κάθε σας ερώτημα είναι το Internet. Στα sites

ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΣΕΙΣ

των φεστιβάλ και σε αυτά των γενικών πληροφοριών θα βρείτε ποιοι παίζουν, πόσο κοστίζει, πώς θα πάτε, πού θα μείνετε, τις συγκοινωνίες και πολλές ακόμη χρήσιμες πληροφορίες. • Υπολογίστε από € 50 ως € 150 για το εισιτήριο (με camping), άλλα τόσα για το αεροπλάνο (με τις φτηνές εταιρείες), € 150 για τις μετακινήσεις και το φαγητό (μέσα στο φεστιβάλ) και από κεί και πέρα... ό,τι μπορεί ο καθένας. Δεν είναι και ακατόρθωτο.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

- **Glastonbury** (www.glastonburyfestivals.co.uk), 25, 26, 27 Ιουνίου. Ένα από τα μεγαλύτερα, παλιότερα και καλύτερα αγγλικά φεστιβάλ, που συγκεντρώνει κάθε χρόνο δεκάδες σπουδαία ονόματα. Το φετινό line up περιλαμβάνει: Paul McCartney, James Brown, Cure, Oasis, Basement Jaxx, Chemical Brothers, Strokes, Scissor Sisters, My Morning Jacket.
- **Reading & Leeds** (www.readingfestival.com), το τελευταίο Σαββατοκύριακο του Αυγούστου (όπως πάντα). Εδώ και χρόνια γνωρίζει ημέρες δόξας. Τα τελευταία χρόνια γίνεται ταυτόχρονα και στο Leeds. Ήταν η λύση για όσους ήθελαν να επιστρέψουν στο Λονδίνο αφού υπήρχε ειδικό τρένο, το οποίο όμως μάλλον δεν θα ισχύσει φέτος. Ακόμη δεν έχουν ακούστει ονόματα επειδή είναι προς το τέλος του καλοκαιριού.
- **T In The Park** (www.tinthe park.com) 10, 11 Ιουλίου. Η σκοτεινή εκδοχή του μεγάλου φεστιβάλ γίνεται κοντά στη Γλασκόβη και συγκεντρώνει κάθε χρόνο όλα τα μεγάλα γκρουπ που εμφανίζονται και στην Αγγλία. Στο φετινό του πρόγραμμα περιλαμβάνονται και οι: David Bowie, Pixies, Strokes, Chemical Brothers, Darkness, Muse, Franz Ferdinand, N*E*R*D, Scissor Sisters, Snow Patrol
- **All Tomorrow's Parties** (www.atpfestival.com) 26, 27, 28 Μαρτίου & 2, 3, 4 Απριλίου. Το πιο ντυέρνο αγγλικό φεστιβάλ, με μεγάλο ενδιαφέρον κάθε χρόνο. Φέτος είναι σούπερ γιατί γιορτάζει τα

*	Αδιάφορος
**	Μέτριος
***	Καλός
****	Πολύ καλός
*****	Εξαιρετικός

ΣΥΛΛΟΓΗ

1. Living Theater (*Tracy Young rmx*) 2. Living Theater Vol. 3 (*Metamorphosis*) *
- (Heaven)

Υπάρχει ένα είδος μουσικής που κατά τη γνώμη μου απευθύνεται σε ακροατές οι οποίοι στην ουσία δεν ακούνε μουσική, δηλαδή δεν έχουν κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον γι' αυτή. Κάτι ευχάριστο να παίζει, με τυποποιημένα κλισέ, σε mid tempo ρυθμό, με τα σαξόφωνα να κλαίνε, τις φωνές να στάζουν παράπονο για μια απώλεια ή να ερωτοτροπούν με το μικρόφωνο και ένα ηχητικό περιβάλλον δοκιμασμένο μεν και πετυχημένο αλλά βαρετό, τους είναι αρκετά μέχρι να τελειώσουν το φαγητό τους και μετά να αρχίσουν τα ελληνικά και να ρίξουν και καμιά στροφή. Ιδιαίτερης για διάφορα απρόσωπα cafés με πέτρα και ξύλο...

THE DZIHAN & KAMIEN ORCHESTRA

Live in Vienna *** (*Eros*)

Η Δύση και η Ανατολή συναντιούνται και πάλι, αυτή τη φορά στα jazz clubs της Βιέννης. Οι D&K συγκέντρωσαν καμιά 20αριά μουσικούς, Ευρωπαίους και Ανατολίτες, συνδυάζοντας τους ηλεκτρονικούς ήχους τους με τους δρόμους της Ανατολής και τα τζαζ στοιχεία. Η χρηματοειδήση και το αποτέλεσμα δεν είναι καθόλου κακό, παραμένει όμως σε ένα τουριστικό επίπεδο τέτοιο που να μπορεί να δεχετεί ο μέσος Δυτικοευρωπαίος, χωρίς να δυσανασχετίσει από το πιθανό «χάσιμο» που μπορεί να οδηγηθούν οι μουσικοί υπό την επίδραση αυτών των ήχων. Κρίμα, γιατί σ' αυτές τις περιπτώσεις όλη η φασαρία γίνεται γι' αυτό το «χάσιμο».

FRIENDS OF DEAN MARTINEZ

Random Harvest **** (*Hitch Hike*)

Ο ήχος της κιθάρας ακούγεται σαν τον αέρα της ερήμου και τα τύμπανα έχουν κάτι από τη σκόνη της. Η αμερικανική έρημος τελικά γεννάει σπουδαία μουσική. Κιθάρες, μπάσο, τύμπανα είναι αρκετά για να διασχίσουν αυτά τα απέραντα τοπία και να μας πάρουν μαζί τους σε ένα ταξίδι, ανεβασμένους σε ένα ιπτάμενο χαλί που πετάει λίγα εκατοστά πάνω από την άμμο. Ένα νωχελικό ροκ ταξίδι ικανό να σε συνδέσει με το Σύμπαν. Παραδοθείτε του ένα απόγευμα που θα 'χετε χρόνο και διάθεση, και θα σας πάει μακριά.

INCUBUS

A Crow Left of the Murder *** (*Sony*)

Πρόκειται πλέον για ένα μεγάλο συγκρότημα με επιτυχίες και συναυλίες σε στάδια. Είναι λοιπόν φυσικό να έχουν βελτιώσει την τεχνική τους ως οργανωτικής, να έχουν θαυμάσια παραγωγή (υπό την επίβλεψη του πολύπειρου Brendan O'Brien) και να δίνουν στον ήχο τους μια λιγότερο αιχμηρή και σκληρή διάσταση, με την προοπτική ακόμα ευρύτερης αποδοχής. Υπό αυτό το πρίσμα κάνουν έναν αξιοπρεπή δίσκο, που δεν κρύβει κάτι ιδιαίτερο αλλά δεν πέφτει και κάτω από τα στάνταρ του ειδούς. Αν σας αρέσει το... μεσαίας σκληρότητας σκληρό ροκ. ●

Say CHEESE!

Της ΤΖΕΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η «Α.Β.» ΚΑΝΕΙ ΒΟΛΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΕΡΗ ΠΑ
ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΤΑ ΠΙΟ ΝΟΣΤΙΜΑ ΤΥΡΙΑ

ΤΟ ΜΑΝΤΡΙ - ΑΡΗΣ ΜΑΣΚΙΝΗΣ

Εδώ θα βρείτε τα πιο σπάνια ελληνικά τυριά, όπως λαδοτύρι Μήλου, κρασοτύρι Κιμώλου, παραδοσιακό τυράκι Τήνου, μαστέλο Χίου, μελιχλωρο Λήμνου, μανούρα Σίφνου, ξινομυζίθρα Πάρου, πραγματική κοπανιστή Μυκόνου, αρσενικό Νάξου, λαδοτύρι και λαδογραβιέρα Ζακύνθου, παραδοσιακή γραβιέρα Πάρου –δεν την έχω βρει πουθενά αλλού– και Σαν Μιχάλη Σύρου παλαιώστε 3 μπνών και πάνω, ίσως το καλύτερο ελληνικό τυρί.

Αν δεν μπορείτε να πάτε διάμερο στις Κυκλαδες, πεταχείτε Γράμμιον 41, Βριλησσα, 210 8030.484, 8041.367

NATURALPI

Αποκλειστικές εισαγωγές πολύ καλών ιταλικών τυριών σε άριστες συνθήκες συντήρησης. Βρήκα τη σωστή μοτοαρέλα Buffalo, τυρί Asiago, Montasio, Fontina Val d'Aosta και παρμεζάνα Reggiano. Δίπλα στα τυριά υπάρχουν αλλαντικά από όλες τις περιοχές της Ιταλίας, δύσκολα θα τα προσπεράσετε... Αν θέλετε να οργανώσετε μια ιταλική βραδιά για τους φίλους σας είστε στο σωστό μέρος, διαφορετικά πρέπει να πάτε αποφασισμένοι για γερές προμήθειες. Η ποσότητα που μπορείτε να αγοράσετε είναι από 1 κιλό και πάνω.

Αριστοφάνους 11, Αγ. Δημήτριος, 210 9765.809

ΣΤΑΝΗ - ΓΟΝΑΤΑΣ

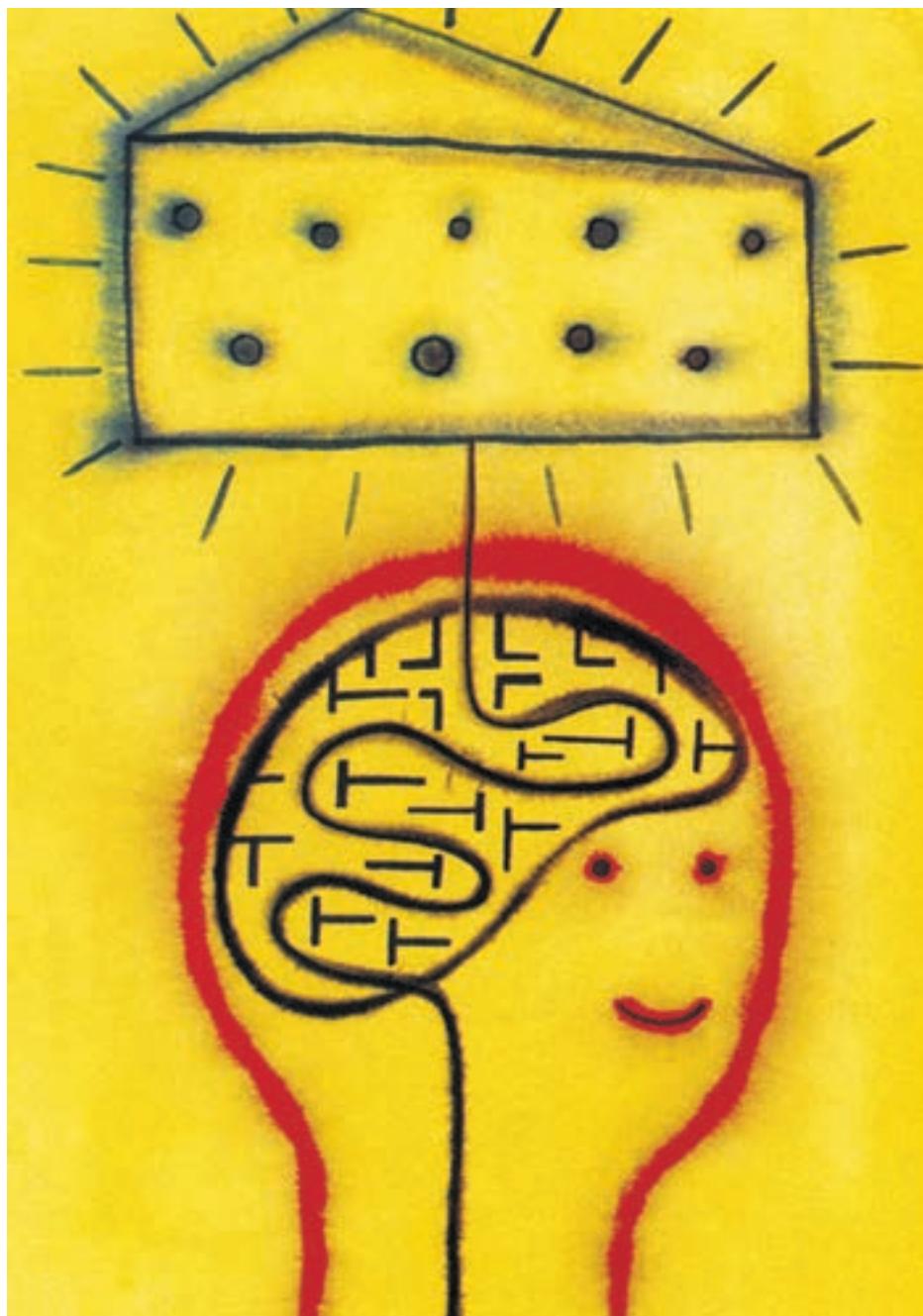
Από το 1968! Όλα τα ελληνικά τυριά, κεφαλογραβιέρα, γραβιέρα, κεφαλοτύρι και φορμάνο, που το βρίσκετε μόνο εδώ, μυστική συνταγή του κυρίου Γεράσιμου Γονατά. Επίσης καταπληκτική φέτα δικής τους παραγωγής. Φεύγοντας πάρα θυμαρίσιο μέλι Κεφαλλονιάς... για να συνοδεύσω το ανθότυρο.

I. Δροσοπούλου 90, Αθίνα, 210 8663.333

ΤΟΥΝΕΛ - ΚΩΣΤΑΣ ΔΟΥΧΑΝΗΣ

Δεν χρειάζεται πια να φέρνω μικρά πακέτα από την Πόλη, γιατί εδώ βρίσκω το φοβερό τυρί ντιλ πεϊνιρλί που φτιάχνει η μαμά, το κιουνεφέ, άσπρη πολίτικη φέτα και πικάντικο κασέρι από τη Θράκη, το ίδιο καλό με αυτό της Πόλης. Τηλεφωνήστε όμως στον κύριο Κώστα να σας κρατήσει ό, πι θέλετε γιατί εξαντλούνται γρήγορα. Από τα παραδοσιακά ελληνικά τυριά εξαιρετική είναι η γραβιέρα Αμφιλοχίας και, αν αντέξετε να φύγετε χωρίς να αγοράσετε καιμάκι, τότε μπράβο σας, έχετε ισχυρή θέληση!

Αγ. Πάντων 45, Καλλιθέα, 210 9565.552. To Σάββα-

to κλείνει στις 9.00!

ΤΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ

Μεγάλη και καλή ποικιλία ελληνικών τυριών, όμως εδώ όταν λένε καλή γραβιέρα Κρήτης, το εννοούν. Επίσης έχει στάκα, στακοβούτυρο και ανθότυρο σαν να τα έχει στείλει ο θείος από την Κρήτη.

Ανδρομάχης και Αθηνάς 65, Καλλιθέα, 210 9423.230

ΠΑΝΤΑΖΑΤΟΣ

Εδώ έρχομαι για τα νοστιμότατα κεφαλλονιτικά τυριά, κεφαλοτύρι, γραβιέρα, λαδοτύρι, πρέντζα, υπάρχει όμως και μεγάλη ποικιλία παραδοσιακών τυριών από όλη την Ελλάδα. Όταν τελειώσετε με τα τυριά, αγοράστε και

λίγο πραγματικό γιαούρτι σακούλας αν θέλετε να θυμηθείτε τη γεύση που είχε το tzatziki της γιαγιάς σας.

Αισώπου 4, Περιστέρι, 210 5750.931

ΚΡΗΤΙΔΑ

Γραβιέρα Κρήτης, στάκα και στακοβούτυρο στο Κολωνάκι κατευθείαν από τα Σφακιά, ανθότυρο από το Ρέθυμνο και αμέσως μετά από το Κίλκις παρχαρούτυρι και γαΐς, μαλακό τυρί που γίνεται καταπληκτικό σαγανάκι.

Πλατεία Δεξαμενής 5, Κολωνάκι, 210 3632.474

BON GOUT- ΚΑΛΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ

Μεγάλη ποικιλία από κλασικά γαλλικά τυριά, πι ιδιαιτερότητα όμως εδώ είναι ότι βρίσκω το

αυθεντικό καμαμπέρ Νορμανδίας και γαλλικά τυριά των οποίων η εισαγωγή είναι δύσκολη λόγω της μικρής διάρκειας zwής tous, όπως το eroussé, φρέσκο μυρωδάτο μαλακό τυρί που σύμφωνα με την παράδοση αγαπούσε πολύ ο Ναπολέων, το crottin και το pelardon.

X. Τρικούπη και Στροφιλίου 72, Ν. Ερυθραία, 210 6254.628

LA MAISON DU FROMAGE

Αυτό ακριβώς που λέει το όνομά του! Επί 30 χρόνια υπορετεί με συνέπεια τους φανατικούς των τυριών. Καθημερινές παραλαβές από το εξωτερικό αλλά και από την Ελλάδα. Διαλέγω το καμαμπέρ Καλβαντός, το στίλντον –το ιστορικό μπλέ τυρί των Άγγλων Valencay–, δεν αντιτέκομαι στο δυσεύρετο Tomme, στο Σαν Μιχάλη Σύρου, φυσικά στο Chevre και για τους φίλους μου που τους αρέσουν οι πειραγμένες γεύσεις παίρνω το μπρι με τρούφα.

Ηροδότου και Καψάλη 10, Κολωνάκι, 210 7248.101, fax 210 7243.289

ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ & ΣΦΑΚΙΩΝ - Μ. ΑΘΗΤΑΚΗΣ

Νοστιμές από την Κρήτη, γιατί καλά τα γαλλικά τυριά, αλλά η ξινομυζήθρα εδώ δεν παιζεται. Επίσης τυρομαλάκα, ανθότυρο νωπό και ξερό, γραβιέρα και κεφαλογραβιέρα, στάκα και στακοβούτυρο και, αφού τελειώσετε με τα τυριά και σας κεράσουν και μια ρακή, ίσως και δύο, πάρτε λίγο απάκι και σύγκλινο, έτσι για να ολοκληρωθεί η απόλαυση.

Κατεχάκη 70, 210 6777.834

BENITO

Όταν μπαίνεις σε αυτό το μικρό delicatessen νομίζεις ότι βρίσκεσαι σε κάποιο μπακάλικο στο παζάρι του Πέρα στην Πόλη. Όλα είναι καθαρά, γυαλισμένα, τρέχουν όλοι να σας φροντίσουν και μετά σας πάνει μια μανιά να δοκιμάσετε τα πάντα. Θα βρείτε ντιλ πεϊνιρλί, «άσπρο τυρί», όπως μεταφράζεται ακριβώς από την τουρκική για τους γνωρίζοντες, τελεμέ Θράκης, εξαιρετική ποικιλία από γαλλικά τυριά και, επειδή δεν έχω αντιστάσεις, δεν αδιαφόρησα και για τις άλλες λιχουδιές, όπως για την καντιστή παλαμίδα την οποία ο Βενίτο κόβει λεπτές φέτες στο μικρό κουζινάκι πίσω από τον πάγκο, τον τσίρο, τη λακέρδα, τον παστούρμά σωστά κομμένο με το λιπάκι του, το τουροί από την Πόλη. Οπωδήποτε να δοκιμάσετε το λάχανο τουροί, τους λαχανοντολμάδες με ρύζι και σταφίδα, τα ντολμαδάκια γιαλαντζί, τόσο νόστιμα όσο και της μαμάς Ιωάννας, τα συγκλονιστικά γεμιστά μύδια, την πολίτικη μελιτζανοσαλάτα. Δοκιμάστε τον γιουφκά, δηλαδή φύλλο από την Πόλη για να φτιάξετε τυροπιτάκια, και αν νομίζετε ότι κάτι σας λείπει ακόμα, τότε μπορείτε να παραγγείλετε να σας φτιάξει μαντί και παστούρμαδοπιτάκια. Αν θέλετε να αλλάξετε κλίμα, θα βρείτε μεγάλη ποικιλία και από γερμανικά αλλαντικά. Καλή σας όρεξη.

Θέατρος 22, Π. Φάληρο, 210 9837.677

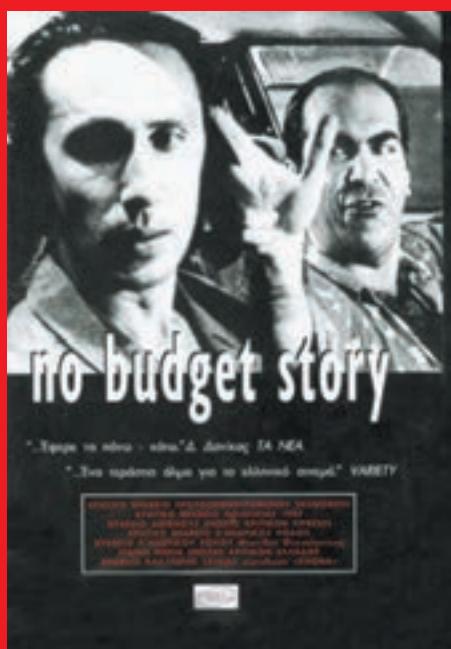
ΣΥΜΒΟΥΛΗ: Αν θέλετε να φτιάξετε τυρί μόνοι σας τότε αγοράστε πιτές από τον κ. Απόστολο Ταμπάκη, Σωκράτους 29, 210 5223.457, 5227.343

Κάντε δώρο μια συνδρομή στους φίλους σας

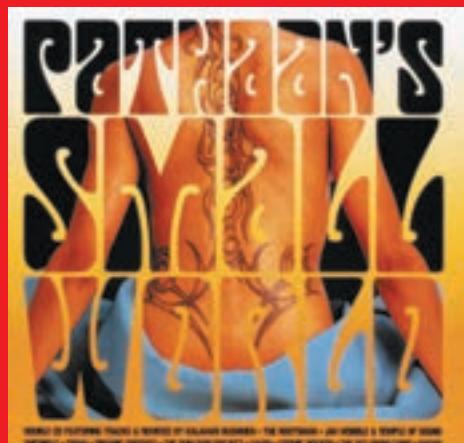
Η «A.V.» διανέμεται δωρεάν σε 166 οπικεία της Αθήνας. Αν όμως φοβάστε ότι δεν θα τη βρείτε εύκολα και τη θέλετε κάθε εβδομάδα σπίτι σας ή μένετε εκτός Αθηνών, μπορείτε να γραφτείτε συνδρομητής.

Εμεις, εκτός από τα 52 τεύχη, σας επιστρέφουμε και τα λεφτά σας με δώρα μεγαλύτερης αξίας!

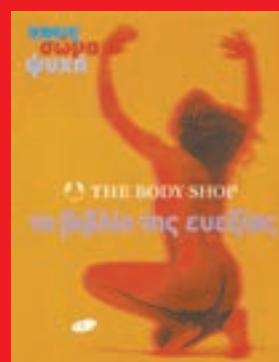
1

Ένα DVD με την cult ταινία
«No budget story» του Ρένου Χαραλαμπίδη

2

ΔΙΠΛΟ CD Pathaan's Small World
Μια εξαιρετική συλλογή world music σε ένα διπλό CD που έχει επιπληθεί ο Ήλιας Ασλάνογλου για την EROS Music

3

Διαλέξτε ένα από τα δύο βιβλία

• «The Body Shop - Το Βιβλίο της Ευεξίας», από τις εκδόσεις «ΟΞΥ». Ένας πλήρης και πρακτικός οδηγός για την ψυχή και το σώμα που θα σας βοηθήσει να αντεπεξέλθετε στους εξοντωτικούς ρυθμούς του σύγχρονου τρόπου ζωής • «Ανθρωπος και μπονάνες» από τις εκδόσεις «ΟΞΥ». Ένα πλούσιο φωτογραφικό άλμπουμ που αποτυπώνει τα πρώτα βήματα της εκβιομηχανίσης στην Ελλάδα

N,
A,
M,
M,
O,
S,

Restaurant-by-the-Sea

PSAROU BEACH, MYKONOS
Tel. 22890 22440